

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ الْعَلِیُّنَ

الاطمینان رسم المفتی

ازافادات :

شیخ الحدیث والتفسیر حضرت مولانا مفتی عبدالرؤف
(اطمینان) صاحب حفظہ اللہ تعالیٰ

خویدمہ : عاکف بصری

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو درس

بسم الله الرحمن الرحيم
دمرتب عرض:

الحمد لله رب العلمين ، الذي شرح صدر من شاء من عباده للفقہ في الدين ، ووفق لاتباع آثار السلف الصالحين وأشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له ، ولاند ، ولا معين ، وأشهد أن سيدنا ونبينا محمداً عبده ورسوله الصادق الأمين ، وخاتم الأنبياء والمرسلين صلى الله تعالى عليه وسلم

امابعد:

ومالي لا أشكر الله تعالى عزوجل وهو الذي وفقني لجمع هذا المالى وتأليفها « وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ » فهذه نعمة منه وفضل « وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا » اللهم ما كان بى من نعمت او بأحد من خلقك فمك وحدك لا شريك لك فلك الحمد والشكر

دغه رساله په اصولو دفتوى يا افتاوى ورکولو کې ترتيب سوى ده لهذا تر ټولو ښه استفاده هغه څوک ځيني کولى سى چي د تخصص فى الفقه په فن کې دمهارت واله وي په سنه ۱۴۴۴ هـ کې دامالى په ښه ليکل سوى ده له مشکوة د شيخ الاصول والفروع حضرت مولانا مفتى العصر الحاج ابو عبد الرحمن مفتى عبد الرؤف الاطمئنان حفظه الله وتعالى څخه او په مذکور کال تقريباً ۱۲۰۰ متخصصينو دغه رساله په ياد کړي فلها ددغه غرض لپاره دغه رساله ستاسو تر لاسه درورسيدل ترڅو دالله تعالى ددين خدمت نورهم وسيع سى هيله منديوچي سالمه گټه ترى پورته کړي ترڅو دنيا او آخرت مو ښائسته او روشن سى الله تعالى دي خپل دين ته نفعه ورباندي عامه کړي .

دوهمه خبره داده چي کيدلاى سى په دغه رساله کې څه ناڅه نيمکړتيا وي موجودي وي په هره برخه کې نوله تاسو محترمومعزمو لوستونکيو څخه زه احقر « عاکف بصيرى » داهيله کوم چي لطفآ په لاندي آدرسونو موږ مطلع کړي ترڅو په اصلاح کې يى تاسو هم مآجور وبلل سئ او کوم ځاى که سهوه راغلى وي نسبت يى مالره دي فقط

ايميل ادرس: Salimakef@gmail.com Mohammad

تليفون: +93706845832

واتس آپ: +93786138340

ڊالي:

په اول قدم کي: زما مشفق اورباني استاد حضرت الحاج مفتي صاحب ته
دوهم: زما مهربان او مخلص مور، اوپلار ته
دريم: زما ټولو همکارانو ته

اولہ مرحلہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده ط

اما بعد:

« اول فصل »

[اول بحث دفتوی لغوي او اصطلاحی معنا]

فُتوی په فتحه (زرو) دحرف « فا » او فُتوی په بضمه (پینښ) دحرف « فا » ویل کیدلای شي هکذا في تاج العروس .

لیکن اول (په فتحه؛ زور د حرف فاسره یي تلفظ او استعمال) مشهور دي .

فُتیا په ضمه د حرف فافتوی په فتحه دحرف فاد دغه دواړو جمعه په الفتاوي (په کسره دحرف فا) او الفتاوی (په فتحه د حرف واو او الف مقصوره) سره راځي دغه دواړه جمعي دعلماء وو په کلام کې استعمال لري .

لفظ د (الفتوی) او لفظ د (الفُتیا) دواړه د استعمال وړ دي لکه حاصل دمصدر د باب خخه دأفتی، یفتي، إفتاء په لغت کې یي معنا دحاصل بالمصدر جواب والی ده* *معنا دمصدر معلوم جواب کول معنا دمصدر مجهول جواب کیدل دي* . جواب کول او جواب کیدل د دواړو مصداق په خارج کې جواب ترخوله وتل دي بس البته جواب والي (معنا دحاصل بالمصدر) غځیږي دزمان دغځیدلو سره اوس هم دری څلور کاله وروسته هم تر قیامته پورې جواب والی وي مطلب دا چي فتوی په لغت کې بنا په معنی دحاصل بالمصدر جواب والی ته وایي که تعلق ترا حکامو شرعیه وو پوري لري او که ئي نه لري .

شاهد : اول ؛ الله تعالى خپل په سپيڅلي کتاب قرآن کریم کې حکایت دمصر له پاچا داسي کوي او فرمايي « يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رَأْيِي إِنْ كُنْتُمْ لِلرَّءْيَا تَعْبُرُونَ » **سورة يوسف : 43.**

يعني ماته فتوى (جواب، تعبير) دخوب راکړی.

دوهم : حکایت په بند کې دیوسف علیه وعلي نبينا الصلاة والسلام دملګري الله تعالى کوي فرمايي : * (يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَةٍ خَضِرٍ وَأَخْرَ يَابِسَةٍ لِّعَلِّيْ أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ) **سورة يوسف : 46.**

يعني موږ ته فتوى (جواب تعبير) دخوب راکړی.

دريم : الله تعالى خپل په سپيڅلي کتاب قرآن کریم کې دسبأ دقوم دملکې (بلقيس) حکایت داسي کوي او فرمايي : * (يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونَّ) **سورة النمل : 32.**

يعني ماته فتوى (جواب) راکړی زما په کار کې.

په ذکر شويو مواضعو (خايونو) کې دفتوى لفظ استعمال شوي دمطلق سوال په جواب کې تر احکامو شرعيه وو پوري کوم تعلق نه لري.

* دوهم فتوى په اصطلاح کې : يوه مخصوصه شوي کلمه ده کوم چي دسوال شرعي په جواب کې راځي.

شاهد : په دغه معنى دالله تعالى په کتاب قرآن کریم کې هم استعمال شوي الله تعالى فرمايي : * (وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ) **سورة النساء : 127.**

دوهم الله تعالى فرمايي : * (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ) **سورة النساء : 176.**

يعني دوي ستا څخه طلب د جواب شرعي کوي د بنځو سره په شرعي معامله کې او په تقسيم دميراث دکله کې هغه څوک چې (اصول او فروع نه لري).

او په ذخيره د احاديثو مبارکانو کې هم شاهد لرو پيغمبر صل الله تعالى عليه وسلم فرمايي:
* [أَجْرُكُمْ عَلَى الْفُتْيَا أَجْرُكُمْ عَلَى النَّارِ] * اخرجه الدارامي : ١٧٩/١ .

يعني هر څوک ستاسو چې په ديني جواب جرأت کوي هغه د جهنم په اور جرأت کوي.
مطلب د جهنم اوريي خوښ دي. العياذ بالله.

* خلاصه: * دا چې اصلي معنا اصطلاح د فتوى جواب دمسلې ديني څخه

* تنبيه: * مخکې دمطلق سوال جواب وو هغه ډېر عام وو اوس د سوال شرعي جواب دي دا ډېر خاص دي البته بيرته يې څه تعميم وکړي د سوال ديني جواب. شرعي ئي ځکه ونه ويل چې احکام په کې شته اعتقادات نه شته او په ديني کې دواړه شته ځکه مفتي کله د شرعي کله د اعتقادي مسائلو او کله د احاديثو مبارکانو د معنی يا سند (چې په کتاب کې وي) يا اسناد (چې ته يې وائي) وغير ذالک مسائلو جوابونه ورکوي.

مطلب دادي چې مفتي هغه څوک دي چې په قرآن او حديث پوهيږي قرآن او حديث پوه

دوهم بحث اقسام دفتوى

دفتوى او افتاء دکلمې اطلاق په اصطلاح د علماء وو کې په دريو معناوو کيږي

نوموړ دفتوى درى قسمه ته تقسيمه ولاي شو

اول: فتوى تشريعيه.

دوهم : فتوى فقيه.

دريم : فتوى جزئية.

اول : فتوى تشريعية

داهغه فتوى ده چي دشارع خخه صادره وي په وحي متلو په قرآن كريم كې يا په وحي غير متلو په حديث شريف كې په جواب كې د سوال يا په جواب كې ديوې پيښې (حادثې ؛ كه څه هم نزول دآيات په اعتبار دحادثې خاص وي البته مفهوم يي عام وي) په زمانه دپيغمبر صل الله تعالى عليه وسلم كې او هغه شريعت عام گرځيدلي وي .

فائده : دقرآن كريم اواحاديثو مباركانو فرق څه دي ؟؟؟؟؟؟؟

استفاده : قرآن كريم لفظ او معنا دواړه دالله تعالى دي .

حديث لفظ دپيغمبر صل الله تعالى عليه وسلم يا دجبرائيل عليه السلام دي معنائې دالله تعالى ده .

شاهد : الله تعالى فرمايي : (وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ) **سورة النساء :**
127.

دوهم : الله تعالى فرمايي : (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ) **سورة النساء : 176.**

دريم : الله تعالى فرمايي (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ) **سورة البقرة :**
189.

دا نو تشريعي استفتاء وي او جوابونه دي ترقيامت پوري دغه شريعت دي .

اوهمداراز دهرسائل هر سوال ته جواب نه دي لازم او كه داسي سوال كوي چي اخروي او دنيوي منفعة ورباندې مرتب نه وي لکن بليغ ته دا پكارده چي داسي جواب ورکړي چي سائل خپله په دي پوه شي چي دغه سوال په دغه طريقه نه وو مناسب . بلکې داسي ذهني ورکړل شي چي ستا سوال بايد په دغه طريقه واي لکه مائي چي جواب وکړي لکه الله تعالي دوي ته جواب په حکمت ورکړي او داسي ئي ورته وفرمايل : (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَاجِّ) سورة البقرة : 189 . مطلب تاسي ئي علت خه کوي مقصد د تغيراتو د سپورمۍ دادي چي په آيات مبارک کې ذکرسو .

دغه پورته ذکر شوي آياتونه مبارکان په جواب د سوال کې راغلي دي .

دريم: الله تعالي فرمايي: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ) **سورة البقرة: 217.**

دغه آيات شريف په نازل (حادثه) کې نازل شوي په باب دهغه سريي کې چي پيغمبر صل الله عليه وسلم استولي وه ديو معين هدف لپاره

خلورم الله تعالي فرمايي: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمِنْ أَفْعَالِ النَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِمَّنْ نَّعْمُهُمَا يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ) **سورة البقرة: 219.**

پينځم الله تعالي فرمايي: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) ***سورة الأنفال: 1.**

معترضه غنيمت، في ، نفل.

غنیمت: هغه دي چي په زور (اوجنگ) سره گیر شي په دي کې خلور حصي دمجاهدينو غاښانو شوي يوه حصه په اختيار اوتسلط کې دامام ده چي په مساकिनو يې ويشي او که په عام المنفعة ځايو کې وغير ذالک.....

في: هغه دي چي په زور گیر شي دوي بيريري البته جنگ ونه شي يا په صلحه کې روپۍ ورکړي کافر دغه ټول صلاحيت دامام سره دي.

نفل: هغه دي چي اميري دجنگ دباعت توب لپاره مجاهد ته ورکړي

تنبه: په قرآن عظيم الشان کې دادرې سره يو دبل په ځاي استعمال کيد لاي شي.

شپږم: الله تعالي فرمايي: * (قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّ لُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) * سورة المجادلة: 1.

دا دخوله بي بي چي زوجه دأوس ابن الصامت رضي الله عنهما په شان کې نازل شو واقعه يانازله ده.

ظهار خامخا كفاره غواړي.

په احاديثو مباركانو کې دتشريعي فتوى مثال: عن ابن عباس رضي الله تعالى عنه: «ان امرأة جاءت الى النبي صل الله تعالى عليه وسلم فقالت ان امي نذرت ان تحج فماتت قبل أن تحج أفأحج عنها؟ قال: نعم حجي عنها» رواه صحيح البخاري كتاب الحج باب الحج والنذر عن الميت.

دغه نو فتوى په حديث ده

دغه نوعه فتوى (تشريعي) فتوى دپيغمبر صل الله عليه وسلم په رحلت سره منقطع شوي ده

دوهم فتوى الفقهيہ ده

دا هغه فتوى ده چي تفرع د فروعاتو مجتهد مطلق يا مجتهد في المذهب کوي ديوي فرعي په مثال کې ووايي تر يو خاص جزئي مسئلې پور تعلق ونه لري بلکې تر عامي مسئلې پورې تعلق ولري او يا که جواب د سوال څخه وي هغه هم د عام سوال څخه جواب وي د خاص څخه نه وي د زيد څخه سوال نه وي دانسان څخه سوال وي مثلاً: استنباط د حکم د لفظ د صرحتک دي چي تر يو معلومي واقعي پورې تعلق نه لري.

دريم قسم فتوى جزئيه ده

دا هغه فتوى ده چي جواب د سوال څخه په واقعه معينه کې ورکړل شي مطلب په داسي طريقه سره چي جزئيه يي ترکليه لاندې کړي وي مثلاً زيد مړ سو چي رجل معين دي ورته يي دي والدين ، زوجة ، ابن ، بنت ، نو د دوي ميراث څنگه تقسيمېږي :
الجواب مسئله ۲۴ څخه بناء ده

پلاره ته سدس رسيږي ۴ / ۲۴ .

مور ته سدس رسيږي : ۴ / ۲۴ .

زوجه ته ثمن رسيږي ۳ / ۲۴ .

زوي اولور ته : لذكر مثل حظ الأنثيين . هريو مذكر ته د دوو مؤنث حصه رسيږي .

تنبه : ډير ځله د فتوى د لفظ اطلاق په هم دغه فتوى جزئيه کيږي البته په فتوى فقهيه يي هم اطلاق کيدلای شي .

تمت بعون الله تعالى

(دوهم فصل)

(اوله) ماده:

«طبقات دققهاوو کرامور حمهم الله تعالى عليهم دي»

په شپږ قسمه دي.

«اج ————— الا»

✓ اول: مجتهد مطلق (مجتهد مستقل)

✓ دوهم: مجتهد في المذهب (مجتهد غير مستقل)

✓ دريم: مجتهد في المسائل.

✓ خلورم: مجتهد: في التخریج.

✓ پينخم: مجتهد في الترجيح.

✓ شپږم: مجتهد في الفتوى.

✓ اووم: نو مقلدين دي.

تفصیلا

1. (اول طبقه)

مجتهد مطلق (مجتهد مستقل)؛ هغه دي چي اساس د قواعدو او تفرع د فروع د کولاي شي.

مثال: ائمه د مذاهب واربعه وودي

امام ابو حنيفه، امام شافعي، امام مالک، امام احمد رحمهم الله تعالى عليهم.

2. (دوهم طبقه)

مجتهد غير مستقل (مجتهد في المذهب) :- هغه هغو ته وايي چي اساس د قواعدو نه شي کولای البته تفرع د فروع او کولای شي.

مثال يي : علامه شامي په تنقيح الحامديه (ص 63) . منحة الخالق (ص 83)
درالمحتار (57ص 6جلده) شرح دعقود رسم مفتي (ص 14) په امام ابو يوسف، امام
محمد، امام زفر، امام حسن ابن زياد رحمهم الله تعالى عليهم ويلي دي لکن دا خطاء ده
بلکې امام ابو يوسف، امام محمد، امام زفر، امام حسن ابن زياد رحمهم الله تعالى عليهم
په مرتبه کې دمجتهد مطلق دي دوي هم اساس د قواعدو کولاي شي.

اعتراض: نوچي دوي اساس د قواعدو کولاي شي نو ځان ته ئي مذهب ولي نه جوړوي؟

الجواب: له دوو وجهو څخه

اول: مرعات د ادب ئي کړي د استاذ سره

دوهم : ياخو توارود دنظر راغلي توارود دنظر دي ته وايي: مثلاً امام صاحب خپل په ځاي اجتهاد وکړي امام محمد صاحب خپل په ځاي اجتهاد وکړي لکن وروسته ئي چي مسئلي راواخستلي د دواړو مسئلي غيبي يوشان وی.

نو د دوهمي طبقې مثال کې : امام ابن الهمام ، امام طحاوي صاحب شرح معاني الآثار، امام کرخي رحمهم الله تعالى عليهم دي .

دارد چاکړي؟ شاه ولي الله په انصاف (80 ص) . تقريرات رافعي علي هامش ردالمحتار (11 ص) . مصباح دشيخ الاسلام (211 ص) . نافع كبير عبدالحی لکنوي صاحب (11 ص) .

3. (دریم طبقه) -

مجتهدي المسائل : هغه نو هغه دي چي نه اساس دقواعدو کولاي شي او نه تفرع دفروعاتو که يوه نوي مسئله پيښه شي دنظائر وڅخه ئي رايستلي شي جزیه ترکليه لاندې کولاي شي.

مثال: علي البزدوي صاحب، شمس الأئمه الحلواني، شمس الأئمه السرخسي، قاضيخان.

4. (څلورم طبقه) -

مجتهدي التخييج: هغه ته وايي چي په يوه مسئله کې دصاحب المذهب څخه دوه قوله رانقل شوي وي محتمل دمعنيينو وي معلوم نه وي چي دصاحب المذهب مراد کومه يوه معنی ده دي راوړشي تعيين ئي وکړي.

مثال يي کرخي ، او جصاص رحمهما الله تعالى دي .

5. (پينځم طبقه)

مجتهد في الترجيح دي: هغه ته وايي چي نه اساس دقواعدو کولاي شي او نه تفرع دفروعاتو کولاي شي او نه جزيه رايستلي شي لکه مجتهد في المسائل اونه تعيين داحتمال کولاي شي دمحمل بلکې داسي کولاي شي چې د صاحب المذهب قول ته ترجيح ورکولاي شي او کلمات دترجیح کارولاي شي لکه به يفتی وعلیه الفتوی..... وغيرذالك.

د دي په مثال: کې علامه شامي په تنقيح الحامديه (ص 63) منحة الخالق په (ص 83) شامي په (ص 57) عقود شرح رسم المفتي په (ص 15). مثال يي په قدري او هدايه ملا صاحبانو وايي خولکن بيا سخت خطاء وتلي حکه صاحب دقاضيخان هم عصره دي تر قاضيخان يي رتبه زياته ده کمه نه ده نو هدايه په مجتهد في المسائل کې ده.

دغه خطاء شاه ولي الله په انصاف (ص 80) کې په تقريرات رافعي علي هامش ردالمحتار (11ص / ج 1) مصباح (211ص) نافع كبير (11ص). لکه ابوالحسن قدري، علامه اسبجاني، علامه ابن کمال بادشاه دي.

6. (شپږم طبقه)

مجتهد في الفتوى -: د دغه طبقې فرق دمجتهد في الترجيح سره ډېر کم دي هغوي په ډاډه زړه سره دا ويلي شي چي هو الاصح وبه يفتی... وغيره ذالك لکن مجتهد في الفتوى په ډاډه زړه نه شي ويلي بلکې به قول رانقل کولاي شي

لکه اصحاب دمتونو معتبرو مصنف دکنز، مختصر القدري، مختار، وقايه، ملتقى الابحر، مجمع البحرين.

دغه شپږ طبقې دمجتهدينو شوي

تنبيه : په مابين داولو دوو طبقو کې تباين دي مطلب مجتهد مطلق مجتهد في المذهب نه شي کيدلای مجتهد في المذهب مجتهد مطلق نه شي کيدلای البته نورې طبقې داسي نه دي هر اعلی ادنی کيدلای شي.

7. (اووم طبقه)

مقلدين دي : مقلدين حضرات هغه څوک دي چي دمخکي تيرو سويو طبقاتو الفقهاء ووپه وظائفو کې يوه وظيفه هم نه سي اجراء کولای .

لکه امي مسلمانان.

ردالمحتار (ج ۱/ ۵۷)

اصول الافتاء (۱۱۱)

شرح عقود رسم المفتي (۸)

تمت بالخير.

(المبحث الاول طبقات فقهاء الحنفية)

حضرت امام العلامة ابن العابدین الشامي رحمه الله تعالى په شرح دعقود رسم المفتی کې ذکر کړي چي طبقات د فقهاء الحنفیه په څو طبقاتو کې دي او ابن کمال باشا په اوو طبقو کې منحصر کړي دي .

اوله طبقه دمجتهد فی الشرع: لکه ائمه الاربعه او هغه څوک چي تګ يي کړي په مسلک د دوي په تأسيس د قواعدو او اصول او په استنباط د احکامو تفريعي وو کې له دلائلو اربعه وو څخه (قرآن، حديث، اجماع، قياس) بي له تقليد څخه ديو چا نه په فروع کې اونه په اصولو کې

دوهمه طبقه مجتهد في المذهب: لکه ابی يوسف امام محمد او نور أصحاب دابی حنيفه رحمهم الله تعالى هغه چي قادر وو په استخراج د احکامو له ادله اربعه وو څخه په طريقه دهغه قواعدو چي ددوي استاذ دوي ته مقررې کړي وي که څه هم دوي دامام صاحب مخالف دي په بعضو فروعو کې البته په اصولو کې به خامخا تقليد دامام صاحب کوي.

درېمه طبقه مجتهدين في المسائل: دوي مسائل راباسي داسي مسائل چي په هغه کې دصاحب المذهب څخه روايت نه وي لکه خصاف، ابی جعفر الطحاوی و ابی الحسن الکرخي شمس الائمه الحلواني، او شمس الائمه السرخسي، او فخر الاسلام البزدوي، فخرالدين قاضي خان او داسي نور دوي نه دي قادر په مخالفت دامام نه په اصولو کې او نه په فروعو کې البته دوي احکام له مسائلو څخه استنباطه ولايشي هغه احکام چي په هغه کې کوم نص نه دي راغلي په طريقه دهغه اصولو چي دوي مقرر کړي دي او په مقتضى د قواعدو کوم چي دوي دهغه بحث کړي يعنی ده دوي داستاذ په هغه قواعدو يي راباسي

جناب حاجي شيخ صاحب العالم المتبحر فرمايي : چي دوي نه په اصولو اونه په فروعو کي مخالفت کوي بلکي په نويو مسائلو کي يي راباسي

دمجتهد في المذهب چي دوهمه رتبه وه هغه داسي کول چي امام صاحب خپل په مسائلو سل تفریعات کړي دي دوي بيا دوزره تفریعات کړي په هغه اصولو او قواعدو باندي

اودمجتهد في المسائل په زمانه کي نوي مسئله پيښه شوي ده درايستلي ده

خلورمه طبقه دأصحاب التخریج له المقلدينو څخه: لکه امام رازي او دده مبارک امثال دوي په اجتهاد اصلاً قادر نه دي لکن دوي احاطه په اصولو لري او مأخذ يي هم په ياد دي دوي قادر دي په تفصيل دقول مجمل هغه مجمل چي ذي وجهين وي او دهغه حکم په تفصيل چي محتمل دامرينو وي چي رانقل شوي وي دصاحب المذهب څخه او يا يو دأصحاب المجتهدينو څخه په رأی او نظر د دوي اومقايسه کولاي شي په أمثالو اوپه نظائرو له فروعو څخه او هغه چي په هدايه شريفه کي راځي چي وايي (کذا في تخریج الکرخي) و (تخریج الرازي) دهمدغه قبيلي څخه دي

مطلب دوي نه مسئله رايستلي سي نه په نوي مسئله کي جواب ورکولاي شي لکن له دوي څخه مخکي مجتهد ين که صاحب المذهب وي او که دهغه شاگردان وي دهغه پرمذهب دوي تفرعات کولاي سي تعين دمحتمل يي کولاي شي که مجمل وو تفصيل يي کولاي سي که يي دوي معنی وي لری دیوي معنی تعين يي کولاي سي.

پينځمه طبقه دأصحاب الترجيح ده له مقلدينو څخه : لکه أبی الحسين القدوري صاحب دهدايه او ددوي امثال ددوي شان دادی چي تفصيل دبعضو رواياتو په بعض آخر کولاي شي لکه داسي ((هذا أولى)) يا ((هذا أصح رواية)) يا ((هذا أوضح)) يا ((هذا أوفق بالقياس)) يا هذا ارفق للناس)) .

شپږمه طبقه هغه مقلدين چي دوي قادر وي په تميز (فرق) په مابين داقوي، قوي، ضعيف، ظاهر الرواية، ظاهر المذهب، والنادر الروايت لکه: أصحاب دمتونو معتبره وو په مثال دصاحب (الكنز) او صاحب (المختار) او صاحب د (دالوقايه) او صاحب د (المجمع)

ددوي شان دادي چي دوي خپل په کتابونو کې مردود أقوال او روايات ضعيفه نه راوړي.

اوومه طبقه دهغو مقلدينو ده چي دوي قادر نه وي په هغه چي ذکر شول دوي فرق په مابين دغث (ډنگر) اوسمين (چاغ، تيار) کې نه شي کولاي اوفرقتشمال (چپ) يمين (راسته) نه شي کولای بل کې چي پيدا کوي يي راجمعه کوي يي لکه هغه سړي چي دشپي بوټي راټوله وي « فلوليل لمن قلدهم كل الويل » ويل په جهنم کې يوه شله ده چي جهنم خپله پناه ځيني غواړي

(ويل) چي هر ځاي راشي مستحق يي وي .

(ويحه) چي هر ځاي راشي غير مستحق يي وي .

کومي طبقې چي ابن کمال باشا صاحب ذکر کړي دي زياتو متأخرينو علماء کرامو په هغه اخذ کړي بي له کوم نقد او تثبیت څخه لکن دراسخينو علماء کرامو يوه ټولي په دغه تقسيم دابن کمال باشا انتقاد کړی ځکه چي دابن کمال باشا په کلام کې ملاحظات شته له ډېرو وجوهاتو څخه خپله شامي ملا صاحب په نقل کې تثبت نه دي کړي نو همدا وجه ده چي هلته په رسم المفتی کې زموږ مشفق او مهربان استاذ عالم المتبحر مفتی ابو عبدالرحمن مفتي إطمنان صاحب پوره تحقيق راته کړي هلته يي مطالعه کړي هلته دوه ملاحظات شته

اول ملاحظه: ابن کمال باشا رحمه الله تعالى امام ابويوسف او امام محمد بن الشيباني رحمهما الله تعالى دواړه دمجتهدين في المذهب خخه شمارلي دي هغه مجتهدين في المذهب چي هغه تقليد دخپل امام کوي او علامه شهاب الدين المرجاني په دغه خبره سخت رد کړي په خپل کتاب (ناظور الحق) کې اومولانا الشيخ عبد الحي اللكنوي رحمه الله تعالى في مقدمه د (الجامع الصغير) او په (عمدة الرعاية) کې په دی باندي چي مخالفت ددوي دواړو دامام صاحب سره په اصولو کې غير قليل دي حتی امام غزالي رحمه الله تعالى په خپل کتاب (المنحول) کي ذکر کوي چي يارانو مبارکانو دامام صاحب دوه ثلثه دمذهب په اختلاف کې دي

همدارنگه ثابته کړي داخبر العلامة المرجاني رحمه الله تعالى او وايي په شان ديارانو او امام زفر رحمهم الله تعالى وايي (چي ددوي حال په فقه کې که څه هم تر امام مالک، او امام شافعي رحمهما الله تعالى اعلى (لوړ نه) دي البته ادنی (کښته) هم نه دي نو چي دوي مجتهد مطلق دي ياران مبارکان هم مجتهد مطلق دي او داخبره مشهور شوي ده دخلکو په خولو کې که مخالف دي او که موافق او جاری شوی په أمثالو کې داقول ددوي (چي ابو حنيفه أبويوسف) ابويوسف ابو حنيفه دي په دي معنى چي بالغ وهغه درجي قصوى ته په فقه کې ابويوسف دي أبويوسف ابو حنيفه دي.

اونقل کړي دي امام نووي رحمه الله تعالى په (تهذيب الاسماء) کتاب کې له ابو المعالى الجويني خخه - چي هرڅه مختاره کړي مازني زه هغه وينم چي هغه تخریج ملحق په مذهب دي نه دي لکه امام ابويوسف او محمد حکه دوي دواړه مخالف دي په اصولو کې دخپل صاحب -

مطلب دادی يودادي چي مازني مختاره کړي دي اخراج دي داسي چي په مذهب پوري ملحق دي او امام محمد صاحب او امام ابويوسف صاحب چي کوم اختلاف کړي

هغه داسي دي چي سړي دمذهب باندې وزي داسي اختلاف يي کړي چي بلکل اصل يي مخالف دي

له همدغه وجهي څخه ويلي دي حضرت مولانا عبد الحى الکنوي رحمه الله تعالى حق دادي چي داسي وويل شي ياران مبارکان مجتهدان مستقلان دي او دوي مرتبي ته دمجتهد مطلق رسيدلي دي نو مذهب يي ولي جوړ نه کړي؟

جواب: ځکه چي دوي دخپل استاذ سره حسن تعظيم درلودي او زيات اجلال اوعزت يي داستاذ کوي دوي دواړو کيښودي اصل دخپل استاذ اودوي متوجه شول ونقل ته دخپل مذهب او دوي ځانونه منسوب کړل خپل استاذ ته دوي خپل داستاذ اصل کيښودي

داسي شول لکه ده چي دوي دواړه گرځولي وي دمجتهدينو منسويينو څخه نه داسي لکه مجتهد في المذهب او مجتهد منتسب يو قسم مستقل دي له جملي دفعهآ کرامونه او ابن کمال باشادانه دي ذکر کړي رحمه الله تعالى

لنډه خبره: مجتهد في المذهب: هغه چاته وايي چي فروع کولاي شي دوي دوه ياران مبارکان ځکه مجتهد في المذهب نه شول چي اصول يي ايښي دي لکن ځان ته يي مستقل مذهب هم نه کړي مختاره نو مجتهد مطلق هم نه شو ځکه چي يو خو توار د دنظر وو يا اجلال داستاذ وو توار د دامعني ددوي مبارکانو په ذهن کې به چي کوم اصل راوگرځيدی هغه به دامام صاحب سره موافق وو نو ځکه يي مذهب جلا مذهب نه شو بلکي دوي منتسبين شول

خلاصه نه مجتهد في المذهب شول ځکه تر مجتهد في المذهب يي رتبه لوړه شوه اونه مجتهد مطلق يا مجتهد مستقل هم نه شول ځکه دوي دخپل استاذ سره ادب وکړي او خپل ځان استاذته منسوب کوي

بهر حال دوي اختلاف کړي په مصداق کې دمجتهد منتسب په دريو اقوالو کې:

اول: هغه قول دي چې شيخ عبد الحي اللکنوي رحمه الله تعالى ذکر کړي چې مجتهد المنتسب په حقيقت کې مجتهد مطلق دي نه په اصولو اونه په فروعو کې دهیچا تقلید نه کوي لکن ځان دوي استاذ ته منسوب کړي لپاره دعزت او اجلال دخپل استاذ

دوهم: هغه دي چې امام نووي رحمه الله تعالى ذکر کړي دابن صلاح رحمه الله تعالى څخه چې مجتهد منتسب مجتهد مطلق دي لکن نسبت يې مجتهد مستقل ته ځکه کيږي چې دهغه طريقه په اجتهاد کې چله وي او دابو اسحق الإسفرايينی څخه حکايت دي چې دوي تګ کړي دامام شافعي رحمه الله تعالى مذهب ته داسې نه چې دهغه تقلید دوي کوي بلکې دوي چې کله دهغه طريقې پيدا کړي په اجتهاد او قياس کې هغه طريقې اسد الطروق وي مطلب بنائسته طروق اودوي ته لابي هم نه وه په اجتهاد کې له دغه طروقو څخه دوي وچله وله طريقه دامام شافعي رحمه الله تعالى او طلب يې کړل معرفت داحکامو په طريقه دشافعي صاحب

او ذکر کړي ابو علی السنجي رحمه الله تعالى همدارنگه دی وايي چې موږ اتباع کړي دامام شافعي رحمه الله تعالى دبل چانه ځکه دي موږ پيدا کړي ارجح الاقوال او اعد الاقوال داسي نه چې موږ دده تقلید کړي وي.

حاصل دادي چې مجتهد منتسب منسوب کيږي و مجتهد مستقل ته ځکه دده اجتهاد موافق دي دهغه چا دا اجتهاد سره چې دهغه انتساب په لويو مسائلو کې دلره وي داسي نه دي چې په اصولو او فروعو کې يې دهغه تقلید کړي دا خبره مختاره کړي ده ابن الصلاح، او سيوطی رحمهما الله تعالى

دمنتسب دوه تفسيره ښه پيادکړئ

اول منتسب هغه دي چي سم دم ټول اصول يي اېښولي شول خو داسي دوی نه دي کړي استاذ ته يي ځان منسوب کړي لپاره دعزت دخپل استاذ.

دوهم: دادي چي اصول يي خپل په طبيعت اېښی دی لکن په څلور امامانو مبارکانو کې يي دشافعي صاحب اصول خوښ شول په دي وجه يي نه دي خوښ کړي چي دی يي مقلد دي په دي وجه يي خوښ کړي چي اجتهاد يي وکړي که شافعي صاحب بلکل نه وای هم به مادغه اصول خوښ کړي وای.

حضرت امام سيوطی صاحب په مابین دمجتهد مستقل او مجتهد مطلق کې نسبت دعموم او خصوص وایي نو هر مستقل مطلق دي لکن هر مطلق مستقل نه دي.

دمطلق یو فرد منتسب هم دي نو دمطلق دوه فرده دي

یو مستقل اوبل مطلق دواړه افراد دمنتسب دي دمجتهد في المذهب څخه ووتل منتسب هم ووتي مستقل هم ووتي موږ مجتهد مطلق یوازي مستقل بللو اوس مجتهد مطلق هم منتسب شو او هم مستقل.

دریم قول: عبدالوهاب الشعراني ذکر کړي دي رحمه الله تعالى ټول هغه څوک چي دعوه داجتهاد مطلق کوي یعنی په متأخره عصر و کې مراد دهغه مطلق منتسب دي هغه چي دخپل امام له قواعدو څخه نه وځي لکه ابن قاسم، اواصبغ سره دامام مالک، او محمد اوابی یوسف، سره دامام ابو حنیفه او مزنی اوربيع سره دامام شافعي رحمه الله تعالى

دغه کلام په دي اگاهي ورکوي چي شیخ شعرانی رحمه الله تعالى گرځولي دي مجتهد منتسب مقلد دخپل امام په اصولو کې او حال دمنتسب داسي دي لکه حال دمجتهد في المذهب په هغه کې چي ابن کمال باشا ذکر کړي لکن شعرانی رحمه الله تعالى منتسب مجتهد مطلق گرځولي نو بنیایي چې مراد يي هغه څه وي چي شیخ ولي الله

الدهلوي رحمه الله تعالى ذکر کړي په انصاف کې چي مجتهد منتسب يو قسم دي په مابین دمجتهد مطلق او مجتهد في المذهب کې منتسب ددوی په مابین کې واسطه ده

پوه شه چي دغه مجتهد یعنی مجتهد مطلق کله کله مستقل وي او کله کله منتسب مستقل لره وي او مستقل هغه دي چي له نورو مجتهد ینو څخه راجلا وي په دری خصلتونو سره: لکه ته چي داویني په امام شافعي صاحب کې ظاهراً اول: چي تصرف کولای شي په اصولو او قواعدو کې هغه اصول او قواعد چي له هغه څخه فقه مستنبطیږي لکه دغه خبره ذکر ده په اوائلو دام کې.

دوهم: جمعه کوي أحادیث او آثار حاصله وي يي احکام او تنبيه ورکوي لپاره دأخذ دفعه له أحادیثو او آثارو څخه او جمعه کوي مختلف یوډبل او یو په بل ترجیح ورکوي بعضو ته په بعضو او معین کوي دبعضو محتمل دأحادیثو.

دریم: چي تفریع کوي هغه تفریعات چي وارد شي په ده باندې له هغه څخه چي ترده مخکی وال نه وي کړي په جواب کې په دغه مسئله کې له هغه قرونو څخه چي مشهود بالخیر دی (صحابه، تابعین، تبع تابعین)

مطلب داسي جواب وکړي چي دده ترمخ جواب چانه وي ورکړي. خلورم خصلت دادي: چي له آسمان څخه قبول ورته رانزل شوي وي. مجتهد مطلق هغه شو چي په اصولو او قواعدو کې تصرف کولای شي له خانه قاعده ایبنولي شي بیرته يي غلطه ولي شي بیرته بله راییستلي سي.

دوهم حديث راجمعه كولاي سي اثار راجمعه كولاي شي احكام حيني رايستلي شي تطبيق ترجيح ټول كولاي شي يوراجح بل مرجوح گرځولي شي يو ناسخ بل منسوخ گرځولي شي او كه چيري محتمل راغلي دهغه تعين هم كولاي شي.

دريم په ټولو فروعاتو باندي دي داسي جواب ورکولاي شي چي په خير القرون کي داسي جواب چانه وي ورکړي.

خلورم چي له آسمان څخه قبول ورته راغلي وي

په هغه دری وجهو کوم تعريف چي وشو ډير مجتهدين حيني لاندې شول البته په اخري قيد چي له اسمانه تائيد ورته نازل وي په دغه قيد سره ټول ووتل فقط خلور پاتي شول چي اوس ائمه دمذاهبو اربعه وودي او مذاهب تشکيل شول

ومجتهد مطلق منتسب: هغه دي چي مقتدي وي اوتسليم يي کړي وي په خصلت اولي کي چي جاري مجرای دده په خصلت ثاني کي وي

مطلب دا چي اقتداء يي په اول امام پسي وکړل لکن دي مسلم دي په خصلت اولي کي وايي زما لاس پر سر دي په يوه لاهم نه پوهېږم او په خصلت ثاني کي جاري مجرای دي په دوهم حاي کي په خصلت دمجتهد مطلق کي يعني په اول کي لاس پر سر دامعني چي بلکل قاعده نه شم اينبودلي او په دوهم کي زهم فروع راباسم لکن ستا پر طريقه يي راباسم په قواعدو کي کار نه لرم فروع ستا پر طريقه راباسم

نو يارانو مبارکانو همداسي کړي چي په اصولو کار نه لرو لکن فروع ستا پر طريقه راباسو.

مجتهد في المذهب: هغه دي مسلم دي په اول او ثاني کي اوجاری مجری دي په تفریعاتو کي پر طريقه دخپل امام

اول اصول اينبودل وو دوهم دا حاديثو مبارکانو جمعه وه تطبيق ترجيح ناسخ منسوخ
دغه شيان وو دريم تفریعات وو

مجتهد منتسب اول نه شي کولاي دوهم او دريم کولاي شي .

او مجتهد فی المذهب اول او دوهم دواړه تسليم کړي البته دريم کولاي شي

او هغه چي ظاهره شوي دي له کلام څخه دشيخ محدث الدهلوي رحمه الله تعالى چي
مجتهد منتسب تقليد دهغه چا کوي چي هغه ته منسوب دی په وجهو دأستنباط
اساسيه وو کي لکه حجتيت، مرسل او عدمها ترجيح علی اساس صحت الاسناد او په
اساس د فقه درواة او ديتته ورته نور اصول کوم چي ثابت شوي دي له مجتهدينو څخه په
صراحة سره که څه هم هغه مخالف دخپل امام وي په بعضي اصولو مذکوره وو کي په
مثال دجمعي په مابين د حقيقت او مجاز او چي مجاز خلف د حقيقت دي په تکلم او
حکم کي او معظم ددغه اصولو نه دي ثابت له فقهاوو څخه صراحتاً بلکي اصوليون
راولارسوي دغه يي استنباط کړي له هغه فروعاً څخه چي له دوي مبارکانو څخه
مروي شوي دي او هغه چي په هغه کي اختلاف د صاحبينو دي دامام صاحب سره هغه
په مثل ددغه مسائلو کي دي چي اصولي مسائل ورته ويل کيدلای شي او په دي کي
مجتهد منتسب کله کله دخپل امام څخه مخالفت کولاي شي هر چي مجتهد في
المذهب دي هغه په هيڅ شي کي هم مخالفت نه شي کولاي له اصولو څخه بلکي
مسائل خپل دامام د قواعدو موافق تفریع کوي

خلاصه دا چي شاه ولي الله الدهلوي رحمه الله تعالى فرمايي چي مجتهد منتسب په
قواعدو اساسيه وو کي بلکل دخپل امام څخه مخالفت نه سي کولای مثلاً دامام صاحب
قول مرسل حجت دي که هغه وويل دوي هم وايي چي مرسل حجت دي او که نه وو بيا
دوي هم په هغه (نه) قائل دي

حديث كه مقدم كوي په اعتبار د تعامل او كه په اعتبار د عرف او كه حديث مقدم كوي په اعتبار د سند د صحت د اسناد او كه په اعتبار د فقه د رواة يي مقدم كوي په اعتبار د علو د سند يي مقدم كوي كه په اعتبار د تصحيح د سند يي مقدم كوي په دي ټولو كې دوي دامام صاحب سره هيڅ نه وايي

لكن په اصولو فقه كې بيا اختلاف ورسره كوي لكه جمعه په مابين د حقيقت كې وغير

نو دوه قسمه اصول راغلي

✓ اول چي ثابت وي صراحتا.

✓ دوهم چي ثابت وي غير صراحتا.

په اول كې مجتهد منتسب او مجتهد في المذهب مخالفت نه كوي په دوهم كې مجتهد منتسب مخالفت كوي البته مجتهد في المذهب يي نه كوي او ظاهره خبر داده چي امام زفر صاحب هم ديارانو مباركانو له جملي څخه دي .

نو د مجتهد في المذهب څخه بايد شمار كړل شي امام ابو جعفر الطحاوي، او امام الشيخ ابن الهمام صاحب دفتح القدير، او امام ابو الحسن كرخي رحمهم الله تعالى دا حنافو څخه او امام ابو اسحاق مروزي، او امام غزالي له شوافعو څخه او قاضي ابو بكر ابن العربي او ابن عبد البر د مالكيه وو څخه او ابن عبد الهادي، او ابن رجب د حنابله وو څخه ځكه چي دوي مخالفت خپل دامام څخه كوي په بعضو فروعو كې لكن په اصولو كې يي بيا تقليد كوي .

دوهمه ملاحظه : چي بعضي ددغه طبقاتو اقسام متباينه دي لكه مجتهد مطلق مجتهد في المذهب او بعضي بيا داسي نه دي امكان لري چي جمعه والي يي په شخص واحد كې وشي لكه مجتهد في المسائل، او اصحاب الخريج او اصحاب الترجيح

مجتهد في المذهب په ټول عمر کې دمجهتهد مطلق سره نه شي جمعه کيدلاي او مجتهد مطلق هغه مجتهد مطلق دي مجتهد في المذهب نه شي ورته ويل کيدلاي البته دانور بيا يو بل کيدلاي سي يو څوک چي مجتهد في المذهب وي هغه مجتهد في الترجيح او تخريج هم کيدلاي شي او دغه تقسيم دوظيفو تقسيم دي داشخاصو تقسيم نه دي .

دريمه ملاحظه : ويلي دي امام الکنوي رحمه الله تعالى وروسته تر هغه چي ده پوره وويلو کلام دابن کمال باشا او ذکر يي کړل ډير هغه څوک چي ترده وروسته يي دده تقليد کړي وو او داخل کړي يي فقهاء مذکورين لاندې تراقسامو مختلفه وو چي په دي کې له ډيرو وجوهاتو څخه نظر شته

اول : دغه قول ددوي په خصاف او طحاوي کې چي دوي قادر نه دي په مخالفت دامام خپل کې نه په اصولو اونه په فروعو کې رده وي دغه نظر ددوي په احوالو او طبقاتو مذکوره وو کې دطبقاتو حنفیه وو کی اقوال ددوي رای ددوي هغه چي ماثوره دي په کتبو فرعيه او اصليه ددوي کې په دي کې دوي خطا وتلي دي

اوبله داچي دوي حساب کړي ابابکر رازي الجصاص له هغه کسانو څخه چي دی قادر نه دي په اجتهاد مطلق باندي دغه خبره ډيره بعيد ده سره له دي چي دوي حساب کړي شمس الاثم الحلواني او السرخسي او البزدوي او قاضي خان په مرتبه دمجهتهدينو في المذهب کې کيدلاي شي چي مرادي مجتهدين في المسائل وي سره له دي چي امام رازي تر دوي اقدم دي په زمانه کې او اعلى دی تردوي شانا او اوسع دي تر دوي علما او ادق دي تردوي سرا.

اوبله دا چي شان دقدوري اجل دي تر قاضي خان او تر صاحب دهاديي که تردوي اجل نه شي نو ادنی هم نه دي نو گرځولي يي دي قاضي خان په مرتبه ثالثه کې او را کنبته

کړي يي قدوري او صاحب ددهايي له دغه دريم مرتبې چي مجتهد فی السائل دي دا نو ليس مما ینبغي خبره ده.

علامه مرجاني وايي چي کله وو په فقهاوو د عراق کې ساده والی په لقبو کې او عدم تلون په عنواناتو کې نو دوي امتياز په ساده نو مانو کولو چي په هغه به ټولو پيژندل او دوي يي منسوبه کول وصناعتو لره لکه خصاف (موچي) جصاص (دگج بناء) قدوری (منسوب کتوی ته يا کتوي جوړه وونکی) ثلجي (يخ يا هغه وطن چي واوره په کې کيدل) صيمري دوي معنی وي لری (بوي ناک) - يا خو منسوب به سوي خرمن دي ډير ډنگروو) وغيرها

لکن غالب په اهل خراسان خصوصاً په ماوراءالنهر لکه غلوه وه لکه دوي يادوي فخر الاسلام شمس الائمہ السرخسي شمس الائمہ الحلواني وغيره.

ډير وخت استدلال په نباهة داوصافو په نباهة دموصوف وي هم دغه وجه ده چي دغه حمل دي په انکار دماعدای او په استخفاف درجال الله سواي هم.

خلورمه ملاحظه: هغه چي ذکر کړي ابن کمال باشارحمه الله تعالى په طبقه سابعه مراد دده هلته مؤلفان دهغه کتابو دي چي په هغه هيڅ اعتماد نه شته په فتوی کې لکه قنيه او قمهستاني وغير ذالک په همدې وجه وايي ويل لمن قلدهم کل الويل.

تمت بالخیر :

(دریم فصل)

د تقلید اقسام.

تقلید خپل په کور کې په څلور قسمه دي .

«اجم الا»

✓ اول: تقلید دعامي.

✓ دوهم: تقلید دعالم متبحر.

✓ دریم: تقلید مجتهد في المذهب.

✓ څلورم: تقلید مجتهد مطلق.

«تفصیلا»

_ دعامي تقلید دادي چي دامام صاحب په قول عمل کوي نور پوښتنه د دلیل نه کوي .

_ دعالم متبحر تقلید عالم متبحر هغه ته وایي چي په ماهر استاذ يي تخصص کړي وي

د کتابو مطالعه ئي کړوي الله پاک ملکه ورکړي وي په صحیح او غلط د مسائلو پوهیږي کتب معتبره او غیر معتبره ټول پیژني

حکم: نوده ته حکم کول په ضعیف قول هم روادې او دبل چاپه مذهب فتوی هم ورته رواده خودي به خپل دامام په قول کوي که د احادیثو مخالف نه وو که د احادیثو مخالف وو بیا به عمل په احادیثو کوي لکه امام صاحب وایي که زما مذهب د حدیث مخالف وو نو په حدیث عمل وکړئ زما قول پرېږدي دا خبره نو هر چاته نه کوي بلکې عالم متبحر اومفتي ته ده.

_ **تقليد مجتهد في المذهب :** دي مقلد دي دمجتهد مطلق په اساس کې دقواعدو

_ **تقليد د مجتهد مطلق دي :** امام صاحب يو قول کړي په قياس خو هغه دصحابي دقول مخالف دي اوس به خپل قول پريږدي دصحابي په قول به عمل کوي مطلب داچي امام صاحب يوقول کړي وي خو د صحابي دقول مخالف وي نو هلته ترجيح قول دصحابي لري په قول دامام صاحب امام صاحب به خپل قياس پريږدي عمل به په قول دصحابي کوي لکه دجمعي مبارکې دلمانځه وروسته شپږ رکعاته سنت کبيري وايي چي اول به څلور رکعاته کوي وعليه الفتوى (151ص) دغه قول دامام صاحب په قياس دي دليل نه ايات شته نه حديث بله خوا حضرت علي رضي الله تعالى عنه او حضرت عبدالله ابن عمر رضي الله تعالى عنه قائلين ددو رکعاتو دتقديم دي

اصول الافتاء (ص ۹۸) ، مصباح (ص ۲۰۹ الى ۲۱۰)

دتقليد لپاره درجات دي

اوله درجه: تقليد دعامي ده هغه عامي چي نه وي دلره معرفه په قرآن او احاديثو مبارکانو کې اونه تبحر (ننه وتل) لري په علومو متشعبه (هغه چي اقسام اقسام دي) چي عبارت دي له قرآن او احاديثو څخه

په دوي کې داخل دي هغه خلک چي دوي وتلي له مدارسو او جامعو دينيه وو څخه او دوي ته ملکه نه ده حاصله شوي چي دهغه ملکي په سبب سره دوي مقارنه دقرآن او حديث په رڼا کې راولي په مابين دآراوو دفقهاء کرامو مبارکانو کې (داهغه خلک دي چي فقط لنگوتي ئي ترلي وي نورنه په قواعدو، نه په قوانينو، او نه په اصولو خبروي نه دآراوو معلومات ورته کيږي نه طرف ديو چادقول ورته معلوميږي امام صاحب يو قول کړي وي ده ته دا نه معلوميږي چي دا اوس شارع دي که شارح شارع خو الله او دالله

تعالی رسول دي او امام صاحب چي دا خبره کوي دا اوس یوځاي شته او کنه او د شافعي صاحب قول ته چي ترجیح دامام صاحب په قول ورکوي داوس حدیث دي قیاس دي څه شي دي نو دغه خلک هم په عامیانو کې داخل دي نو دفاضل تقلید هم دعامي تقلید دي مطلق به دامام صاحب په قول کوي وبس

فائده: دجناب حاجي شيخ صاحب مقوله: علم په اصولو کې دی په خولو کې نه شته

حکم د دغه خلکو دادي چي دامام د مذهب معين التزام به کوي او ددوي دامامانو څخه ماسوی به په بل قول يادبل عالم په قول اخذ نه کوي ځکه ددوي دامام قول ددوي په حق کې لوي دليل دي اودوي دا هم نه شي کولاي چي حکم وکړي په خپل مجرده رایه چي فلان او فلان قول ددوي دامام دقرآن او حدیث معارض دي ځکه له دوي سره داسي علم متوافر موجود نه دي چي دغه استعداد په کی پیدا شي او دغه رد دوي وکړاي شي

دوهمه درجه: تقلید د عالم متبحر دي؛ عالم متبحر هغه څوک دي چي که څه هم دي درجې کلیه داجتهاد ته نه دي رسیدلي البته دپیرا خوالي او زیاتي احاطي دعلم په وجه يي په علومو دقرآن او احادیثو کې، او په تبحر ده دپه مذهب دخپل امام کې، او په طول دمارسي په فقه او فتوی باندي دماهر و استاذانو سره حاصله وي دلره قوي ملکه په نظر کولو کې په دلائلو کې داحکامو فقهیه وو کې نو مثل ددغه عالم که څه هم دي مقلد دخپل امام دي په معظم ابوابو دفقهه کې لکن چي دي کله پیدا کړي دخپل امام قول په داسي حال کي چي هغه معارض دصریح نص وي او پیدا نه کړي سره له دی چي ده

زيات کونښن هم کړي وي معارض ددغه نص نو دلر روادي چي دخپل امام قول ترک کړي په وجه ددغه نص صريح

او همدارنگه چي کله په مثل دعالم متبحر خبر شي چي په مذهب دخپل امام په فلان مسئله کې حرج شديد دي او هلته حاحه عامه هم موجود وي نوددفعي ددغه حاجت عامه په سبب دغه عالم متبحر لره روادي چي فتوى ورکړي او عمل وکړي په قول دمجتهد آخر چي په ماسوى دده دامام کې وى لکه احنافو مبارکانو په مسئله دزوجة الفقود او په نور مسائلو کې په ماسوى دخپل مذهب فتوى ورکړي ده چي هم دا يي وجه ده البته احتياط دادي چي په نن زمانه کې په هغه مسائلو کې چي بلوى په کې عامه ده استبداد ونه کړي يو سړي په خپل جلا رايه کې بلکې دعلماء کرامو سره مشوره ددغه مسائلو په مورد وکړي او فتوى عامه ورنه کړي مگر وروسته تراتفاق دعلماء کرامو چي هغه درسوخ مرتبي لره رسيدلي وي

فائده: زه موږ دافغانستان مسئله دزوجة الفقود نه ده

زوجة الفقود هغه ته وايي چي په عامو حالاتو کې ورک شي غالبا يعنى په سل ۱۰۰٪ کې نوى ۹۰ فصده گومان دژوند وي بيا ورک شي

په يوه جزئيه به سړي قاعده نه خرابه وي هغه داسي حضرت عمر رضي الله تعالى عنه په خلور کاله بنځي ته اجازه ورکړل چي بل ميره وکړي په صحيح سند ثابت امام مالک صاحب هم له دغه ځاي څخه اخذ کړي هغه بنځه راغلل او ده مبارک ته يي وويل چي اميرالمؤمنين ميره يي ورک دي غږ يي نه دي راته کړي نفقه يي نه ده پري ايښي اميرالمؤمنين په بيت المال کې نفقه ورته وټاکل بيا يي ورته وويل چي ته خلور کاله تير کړه خلور کاله يي چي تير کړل ترهغه وروسته يي خلور مياشتي او لس ورځې دعي تيرولو حکم ورته وکړي ترهغه وروسته يي دنکاح کولو اجازه ورته ورکړه هغه بنځي بل

میره وکړي اولادونه يي پيدا شول بيايي هغه اول میره راغلي بنځي ته يي بیرته حکم وکړي چی داول بنځه يي نکاح ددوهم سره نه ده صحیح سوي لکن په وجه دشبهي په دغه اولادي کې نسب ددغه دوهم سړي ثابت دي اوس دا یوه جزئیه پینښه شول چي په زرو کې که یوه پینښه شي او له دغه خبري هیڅوک هم وانه ونبتل فلهدا ۹۹۹ بنځي دیو جزئي لپاره سړي نه زړه وي مفقود هغه دي چي مثلاً یو سړي ایران ته ځي په لار ورک شي دغه مفقود دي او که په جنگ کی ورک شي داصر ف دامیر معلومات غواړي امیر دي دامر وکړي چي دغه خلک زموږ دمعلوماتو په اساس شهیدان شوي دي قاضي چي خط ورکړ فقط خلور میاشتي اولس ورځي عده غواړي هغه خلور کاله هم نه شته چي امیر دا امر وکړي نو په قاضیانو دالازمي ده چي داسي وکړي هغه معلومات چي ته يي ددغه سړی په اړه لري هغه مستثنی دي

دعالم متبحر وظيفي زيات څه کولای شي دده رتبه مجتهد في المذهب خوده البته يوځاي ته چي نظر وکړي دمجتهد مطلق پر طرز ځکه نه دي چي دي دهغه قواعدو څخه نوی قواعد راباسي .

دریمه درجه تقلید دمجتهد فی المذهب ده: که څه هم دي په اصولو کې دخپل امام مقلد دي لکن دته یو نوعه اجتهاد په فروعو او نوازلو کې حاصل وي په دي کې مندرج یاداخل دي أصحاب التخریج و التریح او مجتهدین فی المسائل دغه نوعه داجتهاد حاصله وي مطلق په فروعو کې چي دامجتهد فی المذهب دي څوک بیانوازل کولای سي چي دا بیا مجتهد في المسائل دي څوک بیا تعین دمحمل کولاي شي چي دوي

اصحاب التخریج دي څوک بيا صرف ترجیح کولای سي چي هغه اصحاب الترجیح دي
داتول یو دبل مقلدین دي

څلورمه درجه تقلید دمجتهد مطلق دی : که څه هم دي مستقل دي په استنباط
د احکامو شرعيه وو له کتاب اوسنت څخه البته دلره هم دیو څه تقلید څخه خلاص
والی نه شته هغه دا سي چي خپل دسلفو اقوالو ته به نظر کوي چي هغه دخير القرون
خلک دي او په اقوالو دسلفو به تمسک کوي په شرحه د احکامو کې دقرآن او احاديثو
ډیر وخت یو صریح نص نه وي موجود نه په قرآن اونه په احاديثو کې لکن دصحابه
ياتابعینو په اقوالو کې دغه معنی موجوده وي نو دهغه تقدیم به په رأی خاص خامخا
کوي کله امام صاحب په ډیرو حایو کې اخذ کوي په قول د ابراهيم النخعي، او امام
شافعي بيا اخذ کوي په قول دابن جریج او امام مالک صاحب اخذ کوي په یو داوو
فقهاء سبعة دمدینې منوري حضرت علامه ابن قاسم رحمه الله تعالى فرمایي په باب
دمجتهد مطلق کې چي کله کله دمجتهد مطلق تقلید دبل چامنافی نه دي دی وایي
چي ته به پیدا نه کړي یو امام دائمه وو څخه مگر دي به مقلد وي دهغه چا چي ترده أعلم
وي په بعضو احکامو کې امام شافعي رحمه الله تعالى یو حای وایي په باب کې د کتاب
الحج کې «قلته تقلیداً لعطاء»

اعلاء الموقعين: ١٩٧ / ٤

کمال دسړي دادي چي کله يي مسئله غلطه وي وروسته پوه شي چي حق په دغه
خبره کې نه دي کوم چي ماکړي ده بیرته رجوع ځيني وکړي دغه کمال دي
مسئله: غوتو چي لاندې تیر سي دچرک یادپسه پروا کوي؟ جواب یا (نه) که هري
خواته سي

شامي په ۲۰۷ صفحه کې ۵ جلد په چپه لاس کې وایي: که چیري هغه خواته رگونه وي پروانه کوي که دي خواته وي نو پروا کوي

لاندې تردغه تقریرات رافعي وگوره وایي چې دا دتولي دنیا په مشاهده ثابت شوي چې هغه خواته هم رگونه شته

حکیم الأمة وایي چې ما مرارا په إمداد الفتاوى کې دافتوى ورکړل چې دامکروه دي خولیکن خطا وتلي يم په علانيه وایي سخت خطا سوي يم

مولانا محمد شفيع صاحب وایي چې ما قبر ته نږدې لمونځ مکروه بلي چې راغلم حکیم الأمة ویل نه دي مکروه ما هم وویل نه دي مکروه وروسته چې ظفر أحمد عثمانی ته موږ اعلاء السنن ورکړي چې هغه په إعلاء السنن کې وویل چې مکروه تحریمي دي حکیم الأمة هم واوښتي زه هم واوښتم

شیخ الاسلام محمد تقی عثمانی دماپښین په څلورو رکعاتو کې چې مخته کیږي په دوو په جمعه کې وعلیه الفتوى په عثمانی فتاوى کې وایي لکن په انعام الباري، اودرس ترمذي کې بیرته یی خپله فتوى واخیسته چی دا خبره خو مقابل د اثر دصحابي ده

امام صاحب تروقات مخکی دري ورځي رجوع دمستلي کړي و قول دیارانو ته په باب دغونډ دآس کې چې مکروه دي تحریماً ۲۱۴ صفحه ۵ جلد چپه لاس ردالمحتار.

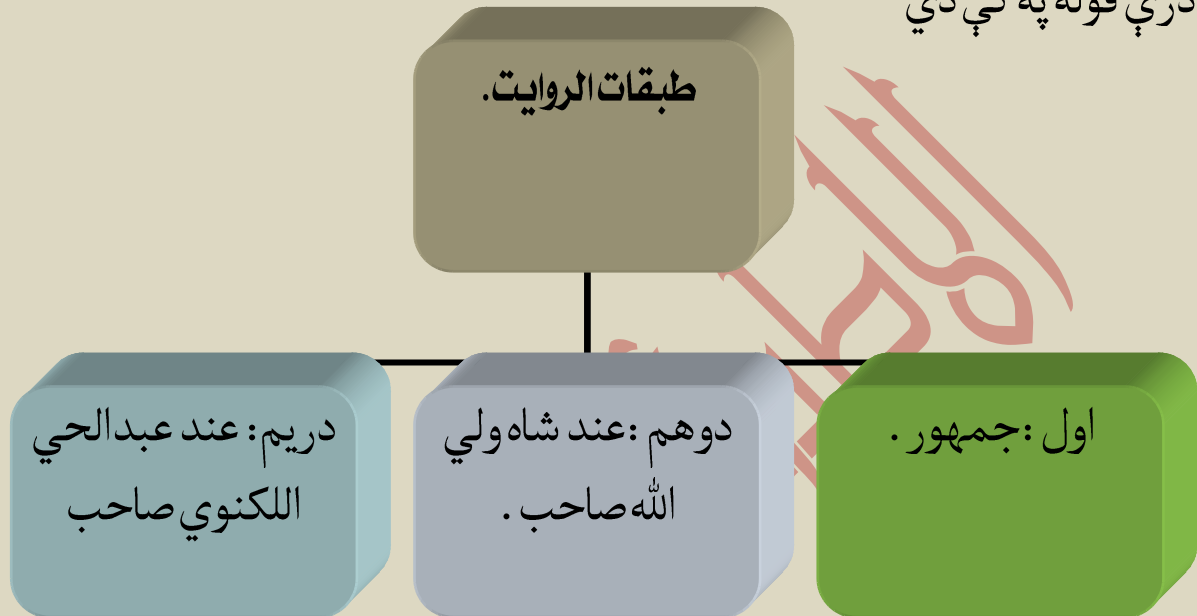
تمت بالخیر

(خلورم فصل)

طبقات الروایت.

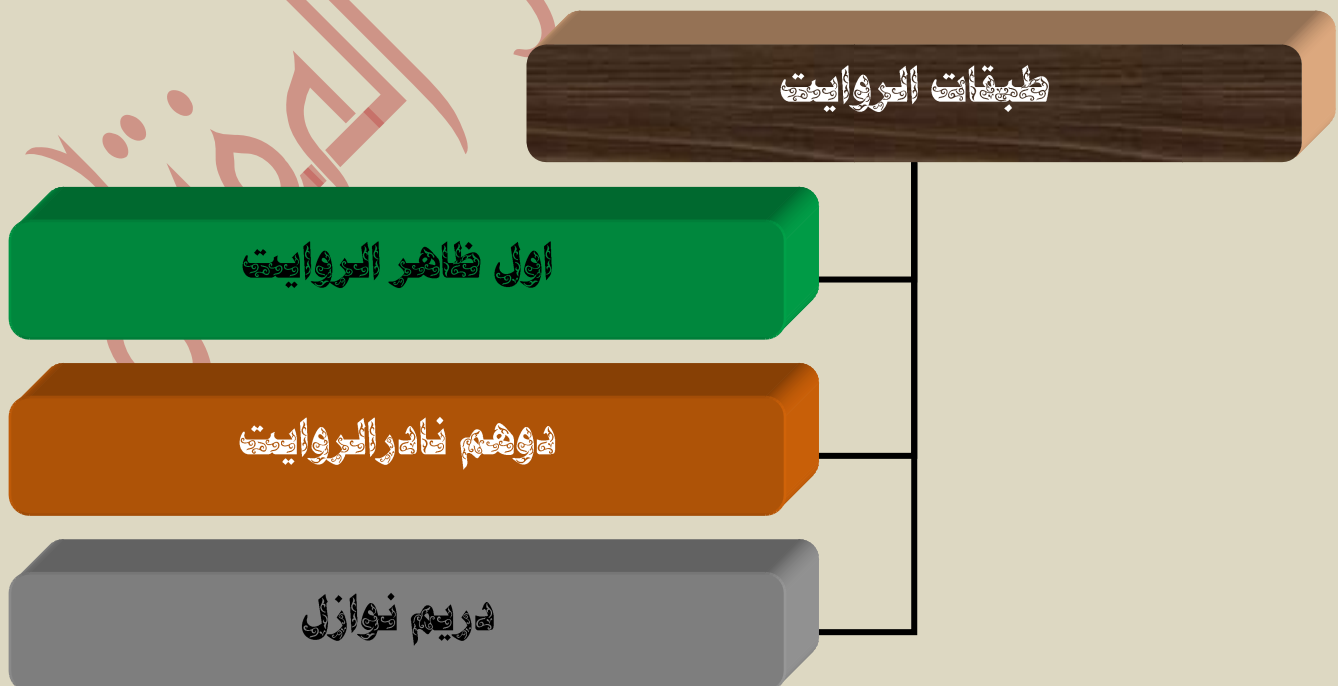
درې قوله په کې دي

عند الجمهور

طبقات الروایت په درې قسمه دي.

– ظاهر الروایت: هغه دي چي امام محمد صاحب په تواتر دامام صاحب څخه رانقل کړي وي يا په مشهوره طريقه لکن په دغه شپږو کتابوکې به ځيني روايت کړي وي
 اول: مبسوط. دوهم: جامع الصغير. دريم: جامع الكبير. څلورم: زيادات. پينځم: سير صغير.
 شپږم: سير كبير

تنبیه: دغه شپږ کتابونه حاکم شهيد راجمعه کړل په يوه کتاب کې نوم يي دکافي ورباندي کيښود په کافي باندي شرحه مبسوط وکړه چي په ديرش جلده کې دي همدا وجه ده چي موږ په فقه حنفي کې تر مبسوط اعلي کتاب نه لرو ځکه مبسوط ټول په ظاهر الروایت جوړ دي ملحوظ مبسوط دسر خسي صاحب دي

شعر

و کتب ظاهر الروایت أتت	ستاوبالأصول ایضاً سمیت
صنفها محمد الشيبانی	حرر فيها المذهب النعمانی
الجامع الصغير والكبير	والسير الكبير والصغير
ثم الزيادات مع المبسوط	تواترت بالسند المضبوط
ويجمع الست کتاب کافی	للحاکم الشهيد فهو کافی
أقوى شرحه الذی كالشمس	مبسوط شمس الائمة السر خسی

– نادرالروایت: هغه دي چي امام محمد صاحب دامام صاحب څخه په تواتر او مشهور نه وي رانقل کړي په دغه شپږو کتابوکې نه وي دابيا هغه دي چي امام محمد صاحب په څلورو کتابونو کې ذکر کړي وي

اول : کيسانيات. دوهم : هارونيات. دريم : روقيات. خلورم : جرجانيات . اويا امام حسن ابن زياد ذکر کړي وي په خپل کتاب مجرد کې يا امام يوسف صاحب ذکر کړي وي په امالي کې .

– نوازل : بيا هغه نوي مسائل دي چي دامام صاحب څخه په کې کوم قول نه وي رانقل شوي وروسته علماء کرامو ئي استنباط د اصولو د مذهب څخه کړي وي يا يي نظير په نظير قياس کړي

په دي کې تر ټولو اول کتاب ابو الليث سمرقندي صاحب په کې جوړ کړي په نامه دنوازل وروسته واقعات په نامه کتاب ناتفي او په نامه دواقعات حاکم شهيد هم جوړ کړل په دي کې روايتونه دي ابن رستم، ابن سماعه دامام محمد صاحب شاگردانو دي

« شاه ولي الله صاحب وايي طبقات الروايت خلور دي »

✓ اول : يابه دامام صاحب څخه رانقل شوي وي په تواتر نو دا ظاهر الروايت دي سل په سل کې يي منو دا ظاهر الروايت دي.

✓ دوهم : که دامام صاحب څخه رانقل شوي ووپه نادرا روايت نه په ظاهر الروايت نو

په اصولو يي عرض وو که موافق وو منويي که مخالف وو نه يي منو.

✓ درېم : هغه مسائل چي تخريج يي متأخرينو علماء کرامو کړي وي او اتفاق د جمهورو

علماء کرامو باندي راغلي وي نو په داسي مسائلو عمل اوفتوی ورکول کيدلای سي د شاه صاحب په مذهب

✓ خلورم : که دامام صاحب خخه نه ظاهر الروایت وو او نه نادر الروایت بلکي

متأخري نو علماء گرامو په يو مسئله کې خبره کړي وه نو گورويي چي د اصولو سره موافق ده اوکنه که موافق وه منويي که نه وه موافق نو نظير ورته پيدا کولاي شو چي پرې قياس ئي کړو که مو پيدا کړي منويي اوکنه ووني منو.

« حضرت مولانا عبدالحی الکنوي رحمه الله تعالى فرمايي چي طبقات پينځه دي »

✓ اول طبقه : هغه ده چي مسئله په آيات يا حديث سره ثابته وي خو مقابل به نه لري داسل په سل قبل قبول ده.

✓ دوهم طبقه : هغه ده چي يو طرف ته هم حديث شريف دي بل طرف ته هم لکن ته يي فرض کړه اثبات يي په قوي حديث دي نفي په ضعيف . داهم قابل د قبول او عمل باندي ضروردي.

✓ دريم طبقه : هغه طبقه ده چي اثبات ئي هم په قوي دي نفي هم په قوي ده ترجيح يي هم نه معلوميري

اوس نو که موږ اوتاسو وو لادري راباندي فرض دي لکن که عالم متبحر وو هغه به کونبن کوي چي ترجيح ثابته کړې که يي ترجيح نه کړه ثابته ورته اجازه ده چي په هريو فتوى کوي

✓ خلورمه طبقه : که امام صاحب قول کړي وو د حديث مخالف وو نو متبحر عالم به دامام

صاحب قول پريڙدي په حديث به عمل کوي.

✓ پينځم طبقه: امام صاحب يو قول کړي نه په ايات نه په حديث نه په قياس جلي اونه

په خفي دي نه په استحسان خوبيا يي هم موږ تقليد کوو دي ته نو تقليد شرکي وايي چي داسي
خه زموږ په مذهب کې نشته.

اصول الافتاء (ص ۱۳۴ الی ۱۳۶) الدرالمختار (ج ۱/ص ۴۷) مصباح (ص ۲۴۴ الی ۲۵۵) عمدة
الرعاية (ج ۱/ص ۴۰ الی ۴۴) مجموعة الرسائل (ج ۳/ص ۲۰ الی ۲۳) شرح عقود رسم المفتی
(ص ۴۶)

تمت بالخیر

الترجيات:

ترجيات خپل په کور کې دوه قسمه ده

اول: ترجيح التزامي.

دوهم: ترجيح الصريحي.

– ترجيح التزامي دپته وايي چې په قول نه ووايي يو عادت ئي پرځان لازم کړي وي يا په بل تعريف هغه ته وايي چې صناعه دمصنف يا اصول د مذهب ورباندي دال وي بيانو ترجيح التزامي په شپږديرش (36) قسمه ده.

1. اول قسم ترجيح التزامي داده: بعضي مصنفينو په ځان دالازمه کړي چې اوقول راجح په ذکرکوم. لکه قاضي خان، متقلى الابهر، بدائع الصنائع.

2. دوهم ترجيح التزامي داده: چې بعضي مصنفينو په ځان دالازمه کړي چې دليل دراجح قول به آخر ذکرکوم. دالکه مبسوط اوهدايه.

3. دريم قسم ترجيح التزامي داده: بعضي مصنفينو په ځان دالازمه کړي وي چې دليل دقول راجح به ذکرکوم اونوربه پريږدم.

4. څلورم قسم ترجيح التزامي داده: بعضي مصنفينو په ځان دالازمه کړي وي چې دليل دقول راجح به ذکرکوم اورد دليل دقول مرجوح به کوم.

5. پينجھ قسمه ترجيح التزامي داده: بعضي مصنيفينو راجح قول ذکرکوي مرجوح قول قطعانه ذکرکوي.

6. شپږم قسم ترجيح التزامي داده: دظاهر الروايت ترجيح په دنادرالروايت ترجيح التزامي ده.

7. اووم قسم ترجيح التزامي داده: دنادرالروايت ترجيح پرنوازلو ترجيح التزامي ده.

8. آتم قسم ترجيح التزامي داده: په عباداتو کې دامام صاحب قول پر غير ترجيح التزامي لري.

9. نههم قسم ترجيح التزامي داده: په شهاداتو کې دامام ابو يوسف صاحب دقول ترجيح پر غير التزامي ده.

10. لسم قسم ترجيح التزامي داده: په موارثو او ذوی الارحامو کې دامام محمد صاحب قول ترجيح التزامي لري پر غير.

11. يو لسم قسم ترجيح التزامي داده: که دامام صاحب سره امام محمد صاحب وو چي طرفين دي ددوي دقول ترجيح پر غير التزامي ده.

12. دوولسم قسمه الترجيح التزامي داده: که دامام صاحب سره امام ابو يوسف وو چي شپږم قسمه الترجيح پر غير التزامي ده.

13. ديارلسم ترجيح التزامي داده: که ائمه ثلاثه ديو مسئلې په حکم کې هريو جلا جلا قول لري نو دامام صاحب دقول ترجيح پر غير التزامي ده.

14. څوارلسم قسم ترجيح التزامي داده: که ديو مسئلي د حکم په اړه د امام صاحب قول جلا وو او ديارانو قول جلا وو نو دلته اختيار دي څوک وايي چي دامام صاحب قول ترجيح التزامي لري پر غير او څوک وايي چي ديارانو قول ترجيح التزامي لري پر غير خو لکن دلته يو قاعده شته چي عدم ترجيح هم ترجيح دامام صاحب د قول ترجيح التزامي ده پر قول دغير. په دغه اوو آخري ترجيحاتو کې هغه وخت داسي کيداي شي چې هلته ددغه څلور شيانو څخه يوشي نه وي

اول: تغير د علت. دوهم: قوت د دليل. دريم: توافق د عصر څلورم: ترجيح د مشائخو.

15. پينځه لسم قسم ترجيح التزامي داده: تغير د علت پر غير ترجيح التزامي ده.

16. شپاړلسم قسم ترجيح داده: توافق د عصر ترجيح التزامي ده پر غير.

17. اوولسم قسم ترجيح التزامي داده: قوت د دليل ترجيح التزامي ده.

18. آتلمسم قسم ترجيح التزامي داده: په نصاب د ذکات اواضحې کې چي کوم قول انفع الفقراء وي هغه ترجيح التزامي لري پر غير.

19. نولسم قسم ترجيح التزامي داده: په وقف کې هر هغه قول چي انفع الفقراء وي ترجيح التزامي لري پر غير.

20. شلم قسم ترجيح التزامي داده: چي اکثره مشائخ پرکمه خوا وو هغه ترجيح التزامي لري پر غير.

21. يو ويشتم قسم ترجيح التزامي داده: مبيح او محرم چي راسي ترجيح د محرم پر مبيح ترجيح التزامي ده.

22. دوویشتم ترجیح التزامي داده: که ډیرو روایتو کفر ثابته وي دیوچا اولږو روایتو اسلام ثابته وي اوهغه هم ضعیف وو نو ددغه لږ ضعیفه اقوالو ترجیح پر غیر التزامي ده.

23. درویشتم قسم ترجیح التزامي داده: یو روایت حد ثابته وي اوبل روایت دحد نفي کوي ترجیح دهغه قول چي دحد نفي کوي پر غیر التزامي ده.

24. څلورویشتم قسم ترجیح التزامي داده: دمتونو ترجیح پر شروحو التزامي ده.

25. پینځه ویشتم قسم ترجیح التزامي داده: دشروحو ترجیح پر فتاوو وو ترجیح التزامي ده.

26. شپږ ویشتم قسم ترجیح التزامي داده: دامام محمد صاحب هرمتاخر کتاب پرمقدم کتاب ترجیح التزامي لري اول مبسوط. دوهم جامع الصغیر. دریم جامع الکبیر. څلورم زیادات. پینځم سیر صغیر. شپږم سیر کبیر.

31. یو دېرشم قسم ترجیح التزامي داده: ترجیح داستحسان ترجیح پر قیاس ترجیح التزامي ده

دلته لږ وضاحت ته ضرورت سته

اول قیاس: تل مدام هغه ته وایي چي دلیل عقلي او دلیل جلي وي.

استحسان: کله ئي دلیل ایت وي کله حدیث کله اجماع کله ضرورت وي کله عقلي دلیل وي خودقیق

32 دوديرشم قسم ترجيح التزامي داده: هغه استحسان چي دليل يي آيات او حديث وي پر قياس ترجيح التزامي لري.

33 دري ديرشم قسم ترجيح التزامي داده: استحسان كه ئي دليل اجماع وه بيا هم سل په سل كې پر قياس ترجيح التزامي لري.

34 خلور ديرشم قسم ترجيح التزامي داده: استحسان كه ئي دليل ضرورت وو پر قياس ئي سل په سل كې ترجيح التزامي ده.

35 پينځه ديرشم قسم ترجيح التزامي داده: داستحسان دليل هم عقلي دي د قياس دليل هم عقلي دي البته استحسان په دقيق من النظر بناءً وي قياس پر جلي من النظر. په ټوله فقه كې ٧٨ ځايه په استحسان فتوى ده او په ټوله فقه كې ٢٢ ځايه په قياس فتوى ده.

36 شپږ ديرشم قسم ترجيح التزامي داده: ديوي مسئلي حكم په هكله ائمه ثلاثه يو طرف ته دي امام زفر صاحب بل طرف ته دي دائمه ثلاثه وو د قول ترجيح پر غير التزامي ده.

مصباح (ص ٢٩٠ الى ٣٠٥ الى ٣٢٣) ردالمحتار (٥٢ الى ٥٣/ج ١) شرح عقود رسم المفتي (ص ٣٠) عمدة الرعاية (ج ١/ص ١٠) اصول الافتاء (ص ٢٢٦ / ٢٣٠) خلاصة الفتاوى (ج ٤ / ص ٣٨٢) مجموعة الرسائل اللكنوى (ج ٣ / ص ٢٠٣) منحة الخالق (ج ٦/ص ٤٥٣)

نوټ: په ټوله فقه كې ٢٠ ځايه دامام زفر صاحب په قول فتوى شته نور نشته. ردالمحتار (ص ٧٢٥/ج ١).

تمت بالخير

(شپږم فصل) **-الترجیحات الصریحی.**

الترجیح صریحی : یو دمتقدمینو رایه ده اوبل دمتأخرینو.

په مذهب دمتقدمینو ترجیحات صریحی یو ویشته (۲۱) دي .

متأخرین ئي اوو ویشته وایي فقط شپږ نورې ورسره ضم کړي او دغه شپږ ئي په ملحقاتو کې ورسره راوړي په ضمن دهغه یو ویشته کې دهریو خپل ملحق معلوم دي.

اول دمتقدمینو په مذهب

اول : علیه عمل الامة. دوهم : وبه یفتی. درېم : وعلیه الفتوی. خلورم : والفتوی علیه. پینځم : وعلیه عمل الیوم. شپږم : وبه نأخذ. اووم : وبه اخذ علماء نا. آتم : وهو المأخوذه. نههم : وهو الاصح. لسم : وهو الصحيح. یولسم : وهو المختار. دوولسم : وعلیه الاعتماد. دیارلسم : وبه جر العرف. خوارلسم : وهو المتعارف. پینځه لسم : وهو الاظهر. شپاړلسم : وهو الاشبه. اوولسم : وهو الاوجه. اته لسم : وهو الاوفق. نو لسم : وهو الاولى. شلم : وهو الاحوط. یوویشتم : وهو الاحتیاط.

متأخرینو شپږ نور وربالا کړي

اول : وعلیه اصحابنا. دوهم : وعلیه فتوی مشائخنا. درېم به یعتمد . خلورم : هو الظاهر. پینځم : وهو الأیق لزمانه. شپږم : وهو الاصلح.

د ټولو مجموعه داسي شول

اول : عليه عمل الامة. دوهم : و به يفتى. درېم : و عليه الفتوى. خلورم : و الفتوى عليه .
 پينځم : و عليه عمل اليوم. شپږم : و به نأخذ. اووم : و به اخذ علماء نا. آتم : و عليه فتوى
 مشائخنا. نههم : و عليه اصحابنا . لسم : و هو المأخوذه. يولسم : و هو الاصح. دوو
 لسم : و هو الصحيح . ديارلسم : و هو المختار . خوارلسم و به يعتمد . پينځه لسم :
 و عليه الاعتماد. شپاره لسم و به جرالعرف. اوولسم : و هو المتعارف. آته لسم
 و هو الظاهر . نو لسم : و هو الاظهر. شلم : و هو الاشبه. يو ويستم : و هو الاوجه. دوه
 ويستم : و هو الاوفق. درويستم : و هو الأيق لزمانه. خلورويستم : و هو الاصلح. پينځه
 ويستم : و هو الاولى . شپږويستم : و هو الاحوط . اووه ويستم : و هو الاحتياط.

تنبيه: له دغه اوو ويشتو الفاظو څخه سواء چي بل څوك هر لفظ ووايي هغه اعتبار نه لري.

تنبيه: كه ترجيح التزامي ده او كه ترجيح الصريحي ده دا صرف د مجتهد معتبره ده
 دبل هيچا هم معتبره نه ده

تنبيه: ټول ترجيحات كه الصريحي دي او كه التزامي دي په مقابل دآيات او حديث كې
 هيڅ اعتبار نه لري.

تنبيه: د ترجيح الصريحي ادنى لفظ چي و هو الاولى دي ټولي ترجيحات التزامي ئي په
 مقابل كې اعتبار نه لري.

الدرالمختار (ج ۱/ص ۱۵) ردالمحتار (ج ۱/ص ۵۴) اصول الافتاء (ص ۲۲۳)
 المصباح (ص ۳۰۸) رسم المفتى (ص ۳۲) طحطاوى على الدرالمختار (ص
 ۴۹/ج ۱) عمدة الرعاية (ج ۱/ص ۱۶)

دري قاعدي

✓ **اول قاعده:** تطبيق او ترجيح چي سره راشي تطبيق مقدم دي پر ترجيح يعني
که د دوو حديثو ټکر سره راغلي اول به تطبيق کوي دا حديثو بيا وروسته که تطبيق
ممکن نه وو نو ترجيح کولاي شي .

✓ **دوهم قاعده:** قوت د دليل ترجيح التزامي ده

دغه قاعده دوه شقه لري

✓ **اول شق:** که يوي خواته هم قوت د دليل وو بلي خواته هم البته يوي خواته ډېر
دلائل وو بلي خواته لږ نو ترجيح د ډېرو دلائلو پر غير التزامي ده .

✓ **دوهم شق:** يوي خواته هم دليل دي بلي خواته هم خويو ډير قوي دي او هغه بل
ضعيف دي د قوي دليل ترجيح پر ضعيف التزامي ده .

تنبیه: ترجيح نسبت دي طرفين غواړي که طرفين وو نو ترجيح راځي که نه وو هلته
اتفاق دي هلته نودامه وایه چي فتوی په دغه ده

درېم قاعده: ترجيح د مشائخو پر ماصحح د مذهب ترجيح لري

دلته لږ بحث ته ضرورت شته اختصارا ماصحح د مذهب ترجيح لري که ترجيح
دمشائخو؟ مفتی به قول دادي چي ترجيح دمشائخو پر ماصحح د مذهب ترجيح
لري

الردالمحتار (ص ۱۴۱ / ج ۱)

بحث دقاعده

اوله قاعده: ترجيح الصريحي او ترجيح التزامي په مقابل د حديث كې هيڅ اعتبار نه لري.

اوله تنبيه: فتوى كله د اولويت او كله د عدم جواز وي

اوس به څنگه دا معلومه وو چې دا فتوى داوولى ده (هغه بله خوا هم جائزه ده خو دا اولى ده) كه د عدم جواز چې بلكل جائزه نه ده (فتوى د عدم جواز ده)؟

نو داسي معلومېږي كه اختلاف په اولى او غير اولى كې وو نو فتوى دچي وكړه دا اولى ده

او كه اختلاف په مكروه تحريمي او غير تحريمي كې وو نو فتوى د عدم جواز ده.

دوهمه قاعده: په ترجيح صريحي كې مقابله دوهو الاصح - وهو المختار ده وهو الاصح آكد دي تر هوالمختار

فتوى په آكد دي نه په غير آكد

دوهمه تنبيه: كه يو طرف ته آكد وو خو اعتراض په وارد وو اعتراض ته نه كتل كېږي آكد ته اعتبار دي

اوس اعتراض له دوو حالاتو خالي نه دي يابه مجاب وي يا به غير مجاب په دواړو صورتو كې اعتراض ته نه كتل كېږي بلكې لفظ آكد بياهم د اعتبار وړ دي

ومن الله توفيق

دقاعدو بحث

قاعدې:

د ترجیح صریحي په مقابل کې تر جیح التزامي اعتبار نه لري
مطلب دا چې که ترجیح التزامي او ترجیح صریحي په مقابل سره راغلل نو فتوی به په
ترجیح الصریحي کوو

اول نمبر استفتاء

که یو سړي جنب سي کشف العورت نه شي کولای ځکه خلک موجودوي نو د دغه عذر
په خاطر تیمم ووهي او لمونځ وکړي نو کله چې په استعمال د اوبو قادر سي لمونځ
راگر ځول غواړي کنه ؟؟؟؟؟؟؟

* که چیري دیوه سړي داستنجا دوهلو لپاره زمینه نه مساعده کیدل کشف العورت ته
فرض کړه بلکل ناممکن وو اوس دغه سړي اودس وکړي لمونځ یې هم اداء کړي البته
هله نجاسة تر قدر درهم زیات وو وروسته په استعمال د اوبو قادر سو لمونځ راگر ځول
غواړي که نه *

قاعده:

یو طرف ته هم الفاظ شته بل طرف ته هم الفاظ شته خو دیوه طرف الفاظ په هغه ۲۷
الفاظو کې دي دهغه بل طرف نه دي نوموړ په هغه طرف فتوی کوو چې دهغه ۲۷

الفاظو څخه يو لفظ ورسره راغلي دي هغه بل طرف پرېږدو ځکه چي هغه الفاظ د ترجیح معتبره نه دي.

تفصیل او وضاحت

۲۷ الفاظ د ترجیح الصریحی دی که بل هر لفظ راشي مثلاً وهو الحق وهو الصواب هغه ته اعتبار نه شته مطبی دا چي يو طرف ته دیوه قول سره د ترجیح الصریحی د ۲۷ الفاظو څخه يو لفظ راغلي بل طرف ته دیوه قول سره داسی لفظ راغلي چی د ترجیح په ۲۷ الفاظو کی نه شته نو فتوی په هغه قول ده چي لفظ د ترجیح الصریحي ورسره شته

کوچنی بله اجراء : که په یو طرف کې یو اکد لفظ راغلي

مثلاً: یو طرف ته راغلي وبه یفتی وهو الاصح هغه بل طرف ته ظاهر الروایت دي

اوس به ته ترجیح څنگه ثابته وي : نسبت د ترجیح به اعلی ته کوي ادنی به په تائید کې ذکر کوي داسي به وایي چي دلته: هغه خواته ظاهر الروایت دغه خواته به یفتی دي دا دوهم نمبر ترجیح صریحي ده نو به یفتی ترجیح په ظاهر الروایت ترجیح صریحي ده او سره له دي چي دبه یفتی په تائید کې وهو الاصح هم راغلي دي.

قاعده:

که یوي خواته د هو الحق لفظ وو اوبلي خواته د به یفتی وهو الاصح الفاظ وو اودهو الحق خواته ظاهر الروایت هم وو دلته به څنگه اجرا کوو

دلته به دری اجراوي کوي

اول به وایي هغه خواته هوالحق راغلي دي اودي خواته به يفتی راغلي هوالحق خو دترجیح لفظ نه دي غلط دي نو خود به په دغه خواه (چی به يفتی ورسره راغلی) فتوی وي اودي خواته به يفتی راغلي دوهم نمبر ترجیح ده او په تائید کې يي هوالاصح راغلي اوس بيا هغه بل طرف ته ظاهر الروایت راغلي دی چې ترجیح التزامي ده اودي خواته بيا ترجیح الصریحي راغلي او داخو موږ په درس د رسم المفتي کې ویلي چې د ترجیح صریحي په مقابل کې ترجیح التزامي اعتبار نه لري.

دوهم نمبر استفتاء

اوبه جاري کله بلل کیږي.

قاعده:

۲۷ الفاظ د ترجیح الصریحي راغلي

که چیري هوالاحوط او الاحتیاط یو طرف ته راغلل په ترجیح الصریحي کې بل هر لفظ وهغه بلي خواته راغلي چې له علیه عمل الامة

(تنبيه د علیه عمل الامة په مقابل هوالاحوط او هو الاحتیاط نه راځي).

نو دری چې عبارت دي له (علیه عمل الامة، هوالاحوط، هو الاحتیاط) څخه د اوویشته ۲۷ څخه راکم (منفي) کره ۲۴ ترجیحات صریحي به پاتي شي.

د دغه خلورويشت په مقابل کې که هو الا حوط او هو الاحتياط راغلي دا فتوی د تقواء ده په مقابل يې هم فتوی روا (جائز) ده په احوط هم روا ده لیکن چي وس او قدرت دي کار کوي په هو الا حوط فتوی ورکوه البته که ضرورت وو بيا په دغه بل طرف هم روا ده

دا خبره یاد ولره چي په به يفتی کې داسي فتوی راځي چي په مقابل يې فتوی روانه ده حرامه ده اود هو الا حوط او هو الاحتياط فتوی دمقابل په مقابل هم روا ده او په دي خوا (چي هو الا حوط او هو الاحتياط نه دي ورسره ذکر) هم روا ده البته چي ذکر وي په هغه خوا فتوی د تقواء ده

دریم نمبر استفتاء

که یو موږک شاه ته ولودي وپرسیدی یا شریډلي پیدا سو لیکن په دغه اوبو زید لمونځ کړي غسل يې ځيني کړي کال ورباندي وينځلي اوس به زید دخو ورځو لمنځونه راگرځوي او دخونه وخت کالي بیرته چي وينځل شوي وو راگرځول غواړي

خلورم نمبر استفتاء

که چيري دیوسړی څخه مني په شهوت راجلا شول خو چي خارج ته وتل ده د ذکر سر ونيوي هر کله چي شهوت ختم سو د ذکر سر يې ايله کړي مني مړه ووتل اوس په دغه سړي غسل فرض دي که نه ؟

- اولاً: داخبره بايد په ياد ولرو چي ترجيحات صريحي او التزامي دمجتهد معتبر دي نه دبل چا.

- دوهم: ټول ترجيحات په مقابل دنص کې اعتبار نه لري

- دريم خبره هم واورې....! څلورويشت ۲۴ الفاظ دترجیح صريحي چي يو طرف راشي او هو الاحوط او هو الاحتياط بل طرف ته راشي فتوى د تقواء داده چي په هو الاحوط او هو الاحتياط فتوى ورکړي البته په هغه بل طرف هم فتوى رواده

داولويت فتوى

هر اسم تفضيل په

خپل مقابل دده دجنس

څخه چي دي دهغه اسم تفضيل

بلل کيږي فتوى داولويت ده

يعني دترجیح په الفاظو کې داسم تفضيل هرلفظ ترخپل ماتحت افضليت لری اما دخپل ماتحت حرمت نه ثابته وي غرض دادي : چي په لفظ دهوالاصح فتوى ورکول اولی دي لیکن په هو الصحيح سره په مقابل کې دهوالاصح فتوى ورکول جائز دي ټول اسماء تفضيل تر دغه حکم لاندې دي

مثلاً داصح او دمختار مقابله ده اصح په مقابل کې دمختار راغلي نو په داسي ځاي کې فتوى دعدم جواز ده مطلب په مختار فتوى روانه ده

که چیري اصح په مقابل کې د صحیح راغلي هلته فتوی داولویت ده مطلب په اصح فتوی ښه ده البته په صحیح هم فتوی رواده که ضرورت وو

توجه...!

په ترجیحاتو صریحوو کې که اعلی لفظ او ادنی لفظ سره راغلل اعلی ترجیح لري په ادنی

مگر که چېرې دادنی سره ترجیح التزامي راغلل بیا نو په اعلی هم اعلی دي خصوصاً دغه دوي ترجیحات مساوي پرمساوي آکد گرځه وي او ادنی په اعلی آکد گرځه وي چی عبارت دی له متون او ظاهر الروایت مثلاً یوې خواته هم وعلیه الفتوی ده بلې خواته هم وعلیه الفتوی ده خو دیوه سره متون دي په کوم یوه فتوی ده؟ چي دکوم یوه سره متون دي فتوی په هغه ده دامساوي په مساوي آکد ده. ادنی په اعلی آکد دي..

یوه طرف ته ادنی دي بل طرف ته به یفتی دي لیکن دادنی سره ظاهر الروایت راغلي ادنی په بهتردي فتوی په همدغه ادنی ده چي ظاهر الروایت ورسره راغلي دانو ادنی پر اعلی آکد دي.

تنبه: ظاهر الروایت دامام محمد رحمه الله تعالی شپږ کتابونه دي اول مبسوط. دوهم جامع الصغیر. دریم جامع الکبیر. څلورم زیادات. پینځم سیر صغیر. شپږم سیر کبیر. داحاکم شهید جمعه کړل بیا یې نوم دکافي ورباندي کینبود. مطلب دا چي ددغه شپږو کتابو خلاصه اونچور کافي نومی کتاب دي.

دلتہ دوي مسئلې دي

اول ← ردالمحتار (ج ۱/ص ۵۴۵) چپه لاس

د درالمختار عبارت (يجب بعد السلام واحد) درالمختار عبارت (قوله واحد)
 خخه بيا ۵۴۶ ص ترفي الكافي وغيره. شل ليكي بيرته ددغه ۵۴۶ ص د درالمختار
 عبارت : عن يمينه فقط سقط عنه السجود پوري پينځه ليکې تقريباً.

بل حاي ← الهدايه (ج ۱/ص ۱۴۰) راسته لاس دوهمه ليکه

((اول نمبر استفتاء))

داده تريوه سلام وروسته سجده سهوه کيږي که تردوو

اوفتوی دجواز ده که دعدم جواز که فتوی په دي ووتل چي تريوي خواته سلام گرځه
 ولو وروسته سجده سهوه ده اوس دامام مقتدی او منفرد فرق شته او کنه اوفتوی چي په
 هريوه وشول دجواز ده که دعدم جواز؟؟؟

((دوهمه نمبر استفتاء))

مسواک وهل سنت دي که مستحب؟

ردالمحتار (ج ۱/ص ۸۴).

ددغه حاي خخه (قوله سنة المؤكد ...) تر قلت وعليه المتون پور پينځه ليکې تقريباً.

★ توجهه..! توجهه..! توجهه.★

- *يوبله دنياواله مسئله چي ډېر خلک يي په تصريح قاطع کې عاجز دي

خو تر مخ يي مقدمي ته فکر وکړي

د صحيح او اصح تر مابين شپږ صورت ته دي

په پينځو کې په اصح فتوى ده په يوه کې په صحيح فتوى ده

★ اول: که يوه امام مجتهد دوه قوله ذکر کړل که ديوه سره صحيح ووايي او ديوه سره اصح دلته ته پر اصح فتوى ده.

★ دوهم: يوه امام درى قوله وويل ديوه سره اصح ديوه سره صحيح او دبل سره يي هيڅ ونه ويل دلته هم پر اصح فتوى ده.

★ دريم: نور دوه امامان مبارکان دي يوه هم دخپل قول سره صحيح ويلى او بل هم ويلى دريم مجتهد رانقل کړى ديو دصحيح سره يي اصح ذکر کړل دبل دصحيح سره يي صحيح ذکر کړل دلته هم فتوى په اصح ده.

★ خلورم: که اصح هغه امام ويلى وو چي تر هغه بل امام چي صحيح يي ويلى په رتبه کې لوړ وو (مثلاً اصح دفتح القدير ملا صاحب ويلى وي؛ چي دده مبارک دوهمه طبقه رتبه دمجتهد غير مستقل يا مجتهد في المذهب ده او صحيح دهدايي ملا صاحب ويلى وي چي دده دريمه طبقه رتبه مجتهد في المسائل ده) دلته هم فتوى پر اصح ده.

★ پينجھم: ترجيح التزامي متون يا ظاهر الروايت دأصح سره وي دلتہ هم فتوى پراصح باندي ده.

★ شپڻم: صورت چي په صحيح فتوى ده

دانو درى شرطه غواړي*

- اول: أصح او صحيح به سره جلا وي په دوو كتابو كې به وي.

- دوهم: د دوو امامانو مباركانو څخه به وي.

- دريم: ترجيح التزامي به دأصح سره نه وي د صحيح سره كوي كه نه وي

دلتہ په صحيح فتوى ده.

← درالمختار على هامش ردالمحتار (ج ۱ ص ۳۷۳)

در عبارت: مع الكراهة الى في النهر والشرنبلالية.

۹ ليكي عبارت راځي

رد عبارت: د (قوله مع الكراهة) څخه شروع تر اقتصر الباقاني پور شپڻ ليكي تقريباً.

((دريم نمبر استفتاء))

- كه يوسړي سر له سجدي راپورته كړي بيرته يي دوهمه سجده وكړه اوله سجده يي صحيح

شوه كنه؟؟

← ردالمحتار (ج ۱/ص ۱۰۰).

(قوله عين السيلان.....) خخه تر فاجتنبه. پوري خلور ليكي. رائي.

((خلورم نمبر استفتاء))

- که دتپ تر سرويني راپورته شوي خو ونه بهيدلې اودس ماتيري کنه*؟.

((پنځم نمبر استفتاء))

- که مدعي عريضه وکړي اوس چي مسؤل مدعي حاضره وي دغه مصرف په بيت المال نه جوړيږي دچا خخه به يي اخلي (دمدعي خخه که دمدعي عليه خخه)

ردالمحتار (ج ۵/ص ۳۱). د : قلت وذكر الشارح في كتاب السرقة..... خخه.. تر علي المدعي وهو الأصح اه پوري يوه نيمه ليکه رائي.

تمت بالخير

(اووم فصل)

په أحادیثو مبارکانو کې ولي درسول الله صلى الله عليه وسلم څخه دوه رقمه أحادیث راځي . مطلب مقابل أحادیث یو حدیث شریف یو څه وایي بل حدیث شریف بل څه وایي مثلاً دنموني په شکل یو ځای راځي چي متعه حلاله ده بل ځای راځي چي متعه حرامه ده .

دادپینځو وجهو څخه .

✓ اول: یو حدیث رسول الله صلى الله عليه وسلم یو وخت وایي اوس بل وایي ځکه اول منسوخ دي وروستۍ ناسخ نو ځکه تکرانه غلي طبیب په دي پوهیږي چي دمريض لپاره یوخت یو رقم دواء مناسب ده بل وخت بیا بل رقم .

✓ . دوهم: یو خصوصیت دی درسول الله صلى الله عليه وسلم لکه دماز دیگرت لمانځه وروسته ټول عمر رسول الله صلى الله عليه وسلم نفل کول لکن بل ځای دالله تعالی رسول وایي چي دماز دیگرت لمانځه وروسته نفل مه کوئ منعه نورو ته ده کول یي درسول الله صلى الله عليه وسلم خصوصیت دي .

✓ . دریم: دپیغمبر صلى الله عليه وسلم څخه یو کار راغلي وي فضیلت په خطاء لکین هغه بل یي حکم وي همدا وجه ده چي اختلاف راشي

✓. ڄلورم: ظاهر دنص دحديث دبل حديث سره مخالف وي اوس نوتہ وايي چي رسول

الله صل الله عليه وسلم څخه دوي مخالف خبري راغلي په حقيقت کې مخالفې نه دي اشاره ودي ته کوي چي دهغه حديث شريف ظاهر نه دي مراد او په حقيقت کې هم چي دهغه حديث معنى او مفهوم راواخلي داول سره بيرته يو کيږي هيڅ ټکر نه لري.

✓. پينځم: مثلاً رسول الله صل الله عليه وسلم وايي چي تاسو په ولاړه بولي مه کوي بل

ځاي درسول الله صل الله عليه وسلم څخه په عملي شکل د دغه قول مخالف رانقل دي نو اوس ټکر سره راغلي جواب دادي چي يو په توسع او جواز بناء دي هغه بل په فتوى او تقواء بناء دي دغه پينځه وجهي اختلاف دي چي د محمد رسول الله صل الله تعالى عليه وسلم څخه اختلاف دا حديثو راغلي

دوهمه خبر دصحابه کرامو رضوان الله تعالى عليهم اجمعين تر مابين موارد اختلاف ولي پيدا شول.

داهم دغه پينځه وجهي دي

✓. اول: مثلاً يوه صحابي داروايت کړي چي داکار دي وشي او هغه بل صحابي داروايت کړي

چي داکار دي نه کيږي داهم داجه ده چي يوه صحابي منسوخ روايت کړي او بل صحابي ناسخ روايت کړي.

✓. دوهم: يوه صحابي هغه روايت کړي چي تر رسول الله صل الله عليه وسلم پوري خاص

دي بل صحابي هغه روايت کړي چي تر پيغمبر صل الله عليه وسلم پوري خاص نه دي.

✓ . دريم : هلته (په هغه پينځو اقسامو کې چې موارد داخلاف دحديثو په کې بيان شول) لغزش در رسول الله صل الله عليه وسلم وه .

دلته موږ وايو چې يو صحابي په روايت کې خطا شوي هغه بل حق ته رسيدلي .

✓ . څلورم: يوه صحابي ظاهر دنص رانقل کړی دی او عمل يې ورباندې کړي دي او بل نص

رانقل کړي دي دلته هغه ظاهر نص ته اوږي په ظاهر کې خو ټکر معلومېږي البته په واقع کې هيڅ ټکر نه لري چې ظاهر نص ته واړه وي .

✓ . پينځم: يوه صحابي رانقل کړې ده تقواء بل صحابي رانقل کړی دي جواز

تنبه پيغمبر صل الله تعالى عليه وسلم تل مدام مکره تنزيهي لپاره د تعليم د جواز کړي دي مثلاً يو ځاي نبي کریم صل الله عليه وسلم فرمايي چې په ولاړه اوبه مه چنبی خو بل ځاي داسي راځي چې په ولاړه پيغمبر صل الله عليه وسلم اوبه چنبل يې دي يو ځاي رسول الله صل الله عليه وسلم فرمايي چې په ولاړه بولي مه کوي البته بل ځاي په عملي شکل داسي ثابت دي چې پيغمبر صل الله عليه وسلم چې خپله دمبارک دغه فعل کړي دي

نو په دې کې يو جواز دي او بل تعليم .

امامان رحمهم الله تعالى عليهم اجمعين ولی سره مختلف شول ؟ يو امام يو څه وايي بل امام بل څه وايي داد څلورو وجهو څخه .

✓ . اول : حديث شريف يوه ته رسيدلي بل ته نه دي رسيدلي يوه په اجتهاد عمل کړي بل

په حديث ليکن تاته چې معلومه شي چې يوه په حديث عمل کړي بل په اجتهاد ته

به په حديث عمل کوي هغه خو دهغه عذر دي ليکن تاته اوس رسيدلي ته نور عذر نه لري

اوس نو داعيب نه دي چي امام صاحب ته حديث نه دي رسيدلي اوزه په خبر شوم په قول به يي هم نه کوم په حديث به عمل کوم

په بخاري شريفه کې حديث شريف دي چي مضمون يي داسي دي

ابو موسى الاشعري حضرت امير المؤمنين عمر ابن الخطاب رضي الله تعالى عنه ته راغلي دري واره يي السلام عليكم السلام عليكم سلام ورته وچه وي ده مبارک اجازه ورته کړه ابو موسى الاشعري ولاړي حضرت امير المؤمنين دوي ته وويل چي داد ابو موسى الاشعري آواز نه وو دوي ورته وويل بلي هو ابو موسى الاشعري وو حضرت امير المؤمنين امر وکړي چي ابو موسى الاشعري رضي الله تعالى عنه راوگرځوي رايي ولي هغه يي چي راوستي حضرت امير المؤمنين ورته وويل چي ولي ولاړي حضرت ابو موسى الاشعري رضي الله تعالى عنه ورته وويل چي رسول الله صل الله عليه وسلم فرمايي چي چاته دي دري واره سلام وچه وي اوجواب يي درنه کړي بس ځيني څه حضرت امير المؤمنين عمر ابن الخطاب رضي الله تعالى عنه ورته وويل چي ته په دغه خبره شاهد تير کړه حضرت ابو موسى الاشعري رضي الله تعالى عنه شاهد ورته تير کړي نو وروسته حضرت امير المؤمنين عمر ابن الخطاب رضي الله تعالى عنه وويل چي موږ په عقدو مشغوله وو (دوي مهاجر وو نو راکړه ورکړه يي کول) څونه علم زموږ څخه پاتي شوي دي نودغه واقعه ذکر شوي دمدعي صراحتا تائيد کوي.

۷. دوهم: ابو هريرة رضي الله تعالى عنه ويل چي مري ته يواخي لمونخ ورکري يوقراط

ثواب دي او که پت يي هم کري دوه قراطه ثواب يي دي حضرت عبدالله ابن عمر رضي الله تعالى عنهما چي په خبر سو وويل الله خونه قراطونه زموږ څخه پاتي شول دي ته ورته زيات شواهد نور هم دا حاديثو مبارکانو په ذخيره کې موجود دي نو دا خبره عيب نه ده

. تفریع: که يو سړي دمسجد څخه دباندې وو معذور وو مسجد ته ننوتې ديو کار لپاره نه دي ننه وځي که ددغه سړي ننوتل ضرور وو اوده غوښتل چي مسجد ته داخل شي نو دي په خامخا واجب دي چي تيمم به وهي او مسجد ته به داخلېږي.

خو که يو سړي په مسجد کې پروت وو معذور شو (۲۷۷ص / ج ۱) ردالمحتار وايي که چير معذور شو او دي بیده وو چي راويښ شو او نه وتي لږ مکث يي کوي پري واجب چي تيمم به وهي او که دستي وتي تيمم مستحب دي ليکن دغه دمستحب خبره څه ملاحظات لري ځکه دبخاري شريفي حديث مضمون دي نبي عليه الصلاة والسلام راغلي مسجد ته اقامت شروع سو اوس نو قريب دي چي رسول الله صل الله عليه وسلم تحریمه وکړي پيغمبر صل الله عليه وسلم اقامت کوونکي ته وايي چي ته يوازي صبر وکړه (ودريږه) دمسجد څخه ووتي غسل يي وکړي بيرته راغلي جماعت ئي ورکړي پيغمبر صل الله عليه وسلم معذور وو ليکن تيمم يي ونه وهي

سمع الله لمن حمده. ربنا ولك الحمد

منفر په دواړه وايي اتفاقا مقتدي به ربنا ولك الحمد وايي اتفاقا امام به فقط سمع الله لمن حمده وايي وعليه الفتوى ډير ځايه ورسره راځي البته

همدارنگه سمع الله لمن حمده او په قومه کې ربنا ولک الحمد امام به يي هم وايي ځکه
چي دقومي خيال څوک نه ساتی لهذا دحديث موافق داده چي امام به په روانتيا کې
سمع الله لمن حمده وايي او په قومه کې به ربنا ولک الحمد وايي

اوشاه صاحب هم وايي چي نن خلک جلسه نه کوي نو دجلسي پر مهال اللهم اغفر لي
وارحمني په فرض لمانځه کې دي هم وايي. داراجح دي.

✓. دوهم: يوه امام ته هم لا حديث نه دي رسيدلي هريوه اجتهاد کړي دي يو اجتهاد دبل

سره خطاء دي نو خود سره مخالف شويو يو رقم وايي بل بل رقم وايي .

✓. دريم: دوه احاديث راغلي دي دواړو ته رسيدلي دي خو احاديث سره ټکر دي په دفعه کې

د تعارض دوي سره مخالف شوي دي يوه ترجيح مختاره کړي ده يوه تطبيق نو ځکه امامان سره
مخالف شول رسول الله صل الله عليه وسلم په حديث شريف کې راځي چي غوږو ته لا سونه
پورته کړه تراوړو دايي يو دوهم وايي چي ترنرميو دغوږو. دريم: وايي چي ترسرونو دغوږو
دری سره

احاديث راغلي دي امام شافعي رحمه الله تعالى عليه فرمايي: چي تعارض دحديثو
راغلي په دفعه کې دتعارض يي دغه حديث ته ترجيح ورکړل چي تراوړو دي لاس پورته
کوي امام صاحب په دفعه کې تطبيق مختاره کړي چي په دريو سره احاديثو مبارکانو
باندې عمل راسي نو په داسي طريقه دي لاسونه پورته کړي چي دگوتو سرونه يي
دغوږو تر سرو پوري ورسيزي او کف (ورغوي) دغوږو دنرميو سره او دلاس بند دواړو
سره برابر سو تطبيق مقدم دي تر ترجيح.

په يوه حديث شريف کې راځي چې دراسته لاس کف (ورغوي) دي دچپه لاس دکف (ورغوي) پر شاه کېږدي په حالت دقرآت کې بل کې راځي چې دلاس بند يي وني وي بل کې راځي چې په عضد يي کينبودي دوي راولاړ شول کف ئي په کف کينبودي ترجيح يي په دفعه دحديث کې وويل امام صاحب وايي په درو سره عمل وکړه کف په کف کينبېږده کوچنۍ گوته (بنصره) او غټه گوته (ابهامه) راحلقه کړه اودري گوته په عضد کينبېږده په تعارض کې يي تطبيق مقدم کړي.

✓ څلورم: حديث خوراعلي تعارض نه لري خو يودي ليکن محتمل المعنى دي يوي يوه

معنا معينه کړي بل يي بله معنا لکه دقرء لفظ مشترک دي په مابين دطهراو حيض کې امام صاحب يي دحيض معنا معين کړي امام شافعي صاحب دطهر

تمت بالخير

(اتم فصل)

په کومو کتابونو فتوی نه ورکول کېږي.

په کتابو چي فتوی نه ورکول کېږي دیوه د شپږو وجهو څخه.

اول: په هغه کتاب فتوی نه ورکول کېږي چي دمصنف حال يي نه وي معلوم لکه خلاصه کيداني، شرح دملام مسکين دکنز، ټول کتابونه دقحستاني، خزانه الروايت . د دغه کتابو دمصنفيينو حالات معلوم نه دي.

دوهم: په هغه کتابو فتوی نه ورکول کېږي چي مصنف يي معلوم وي البته رطب اويابس يي په کتابو کې راجمع وي لکه قنيه دزاهدي . ردالمحتار چي شرح د درالمختار ده هر څومره ردونه يي چي دنيا په علماوو کړي دي دهغه سه چنده يي په بحرالرائق هم کړي او بحرالرائق په ابو حنيفه ثاني مشهورو ليکن وجه داده چي دي دقنبي څخه نه اوږي دريم ټوک چپه لاس دپاي له خوا دريمه ليکه او ويستمه (۲۷) صفحه وايي که يو سړي بنځي ته معلق طلاق ورکړي چي ته دي په ده باندي په ثلاثه طلاق باندي طلاق يي که دغه خوني ته ننوتلي اوس نو په کومه طريقه ځان خلاصه ولي شي معلق طلاق دي

حيله داده

– بنځه دي طلاق کړي بيا دشرط پر ځاي کړي شرط به کله په ځاي کوي قنيه واله وايي چي ماسي يي طلاق ورکړي شرط دي پر ځاي کړي ليکن دا خبره غلطه ده ليکن شامي يوه صفحه رد باندي کړي چي نه چي طلاق يي بنځي ته ورکړي عده يي تير سو بيادي شرط پر ځاي کړي اونکاح دي وکړي دا يي يوه خبره

دوهم

– بحر الرائق (١٣٦ ص / ٢) وايي چي سقل هر خاي وي اوسري هلته ولاړ شي مسافر نه بلل کيږي که څه هم نيت داوو يا شپږو ورځو وکړي

خوليکن سخت خطا وتلي

چي پوره د پيځه لسو شپونو نيت ونه کړي چي د دنيا هر شي پرته وي نه مقيم کيږي.

اوزاهدي شعيه اعتقاده دي حنفي فقه دي

اوس نو ددغه دوو رقمو کتابو حکم څه شي دي په تائيد کې يې د بل کتاب ذکر کولاي شي که يې خبره تراصل عام لاندي وه عمل په کولاي شي البته په تفرو داتو کې عمل پري ناروادو.

. دريم: هغه کتاب باندي فتوى ناجائزه ده چي نه پيدا کيږي دهغه په مثال کې يې ليکلي

محيط البرهاني دنيا نه وو کتلي عبد الحي الكنوي صاحب وايي چي ما وکتې هغه په دي مرتبه

کې نه دي

البته بعضي دا وايي چي محيط البرهاني په دوهم قسم کې داخل دي ځکه ضعيف راويتونه په کې دي خو بيا هم عبد الحي الكنوي صاحب وايي چي موږ وکتې په اعلى کتابو کې داخل دي مصنف يې مجتهد في المسائل دي اول چي ظاهر الروايت نادر الروايت يې جلا کړي هغه ده کړي نو په دي مرتبه کې جنگ کتاب دي

. څلورم: شيخ الاسلام وايي چي هر هغه کتاب چي صحيح چاپ يې نه وي راغلي که څه هم ډير

مشهور وي لکه بنايه دهدايي شرحه په قول يې عمل نه شته.

او هغه ڪتاب باندي فتوى نه وركول ڪيري چي ڊير اختصار وي په ڪي لکه اشباه والنظائر دابن نجيم، اودرالمختار دحڪفي ليکن درالمختار په دوهم قسم ڪي هم دي رطب اويابس بنه پريمانه لري

حڪم يي دادي چي فتوى هغه وخت باندي رواده چي شروحي باندي وڪتل شي دپوره قيودو سره فتوى باندي رواده.

.پينخم: په هغه ڪتابو فتوى نارواده چي نسبت يي مصنف ته غلط وي. لکه حاشه دمناقبو دامام ابوحنيفه چي شمس الدين ذهبي ته منصوبه ده شمس الدين ذهبي قطعاً دامام صاحب په مناقبو ڪي نه دي جوړ ڪري البته امام صاحب ته ثقه ثقه ويلي دي اودي خپل په ڪتاب ڪي وايي چي زه دلته نقادان ذکر ڪومه البته چي زيات مشهور دي لکه امام صاحب دهغه ذکر ته ضرورت نه شته په وجه شهرت ليکن د مبارڪ په مناقبو ڪي ڪتاب نه دي جوړ ڪري

تنوير مقياس في تفسير ابن عباس دا هم غلط دي دده مبارڪ ڪتاب نه دي.

فتوى عزيزه د شاه عبدالعزيز صاحب ڪتاب نه دي نسبت يي غلط دي ڪه په تائيد ڪي ذکر سو صحيح دي البته خپله په دغو ڪتابو فتوى جائزه نه ده.

.شپڙم هرفن خان ته رجال لري

وللناس فيما يعشقون مذاهب

.هغه ڪتابونه چي فن يي جلاوي لکه فقه حديث تفسير ديوفن دڪتاب خخه په بل فن ڪي په تفرو داتود دوي فتوى وركول حرامه ده البته په تائيد ڪي پروانه ڪوي چي په دي فن ڪي نه وي په تفرو داتو ڪي فتوى وركول جائزه نه ده هغه لکه ٽولي شروحي دا حاديثو مثلاً فتح الباري

عمدة القاري چي د بدر الدين عيني حنفي مذهبه تصنيف دي، مركات المصاييح شرح مشكاة المصابيح بي غير د تائيد خخه په تفرو داتو کي د دوي فتوی روانه ده.

*مسئله: * ردالمحتار وايي چي مالگه تر ډوډي مخکي شکل سنت ده او دي په تورو ليکي (ص ۲۸۹/ج ۵) چپه لاس دريمه ليکه وايي سر خريل سنت دي خو دواړه سنت نه دي

حکمه

- اول : پیغمبر صلی الله تعالی علیه وسلم په ټول عمرکې سر نه دي خړيلي په ماسوی دمناسکوکې (لکه حج، او عمروکې) بل وخت يي نه دي خړيلي.

.دوهم: یولک او خورلس زره صحابه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین دگوتو په شمار سرونه خړيلي نورو نه دي خړيلي نورو ټولو څوڼي پړینو دلي دي

.دریم: حضرت علي رضي الله تعالی عنه چي سر خړيلونو عذريي غوښتلو که سنت وايي نو په سنت کې عذر غوښتل بيا صحابي نو څنگه عذر غواړي.

او حضرت علي رضي الله تعالی عنه وايي چي پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمايي چي ترهر ويښته لاندې که یو چا ويښته پري ښودي ده وويل من ذالک عدیت الناس من ذالک عدیت الناس من ذالک عدیت الناس دي وايي چي سر خړيم دغذره په وجه.

او بل يا علي عليك بالملح قبل الطعام وبعده داچي ده داويا امراضو لپاره شفا ده دا حديث نه دي دملا علي قاري موضوعات الكبرى (۳۰۳ / ۳۷۸ / ۳۰۰) وگوره

همدارنگه منار منيف وگوره ، اللآلي مصنوعة في الحديث موضوعة وگوره دعلامه سيوطي صاحب.

همدارنگه الصلاة خلف عالم المتقي كصلاة خلف النبي.

داهم حديث نه دي دهدايي ملا حب هم محدث نه دي فقيه دي

وگوره نسخ الرأيه في تخريج الهدايه علامه جلالدين زيلعي چي دي نقاء دي دوه ټوکه کتابه باندي جوړ شوي دغه کتاب دهدايي دويلو سره ضرور دي ترڅو په گناه کې واقع نه شي

همدارنگه علامه فتح القدير په دغه ځاي وگوره چي محدث کبير دي موضوعي يي بولي

لهذا هرفن ځان ته رجال لري يو دبل سره بايد گډ نه شي په زرگونه احاديث يوازي مظهري راجمعه کړي چي دمظهري څخه راغلي.

ردالمحتار کې راځي (ص ۶۵/ج ۲) چپه لاس په داسر ردالمختار دي وايي طالب ته زکاة ورکول که څه هم مالداري غني وي روادي بيا ئي چي تعريف کړي عالم تري لاندي شو الذي فرغ نفسه لإفادة العلم وإستفادة دواړه ځيني لاندي شول

لکن لاندي دي رد باندي کوي داځاي سخت غلط دي خالي دعالم اوغير عالم فرق دادې چي عالم ته ترنصابه سوال روادي هغه هم په داسي طريقه نه چي په کوڅوکې په خلکو پسي گرځي بلکي يو چاته ويلي شي اوامي چي دغرمي اودمابنام لري سوال ورته حرام دي اوپه دي نصاب فرق نه لري ليکن تردغه څلور ليکي په دغه مخکي اخواته وگوره حديث يي تير کړي دي وايي چي دڅلوينبت کاله نفقه ولري عالم ته زکات روادي داحديث هم موضوعي دي دعلامه الشامي په دارالافتاء کې اوس په ردالمحتار کار شروع شولس کاله مخکي شپاړس ټوکه راغلي دا کتاب ټول ردالمحتار ته يي اعراب ورکړي دټولو صيغې يي معلومي کړي دي يکړم. يکړم فرق سره لري اوهر کتاب يي سره دحوالو رانقل کړي حديث موضوعي اوصحيح يي سره جلا کړي

نوپه دغه ځاي يي چي وگوري دغه ردالمحتار (۱۳۳ ص / ج ۵) چپه لاس دغه حديث نشته علم کوچني کار نه دي.

نادره:

– دا حاديثو پخواني شروحي يا تفسير اوسني چي ورته وايي دمولانا محمد شفيع صاحب تفسير معارف القرآن ددغه تفسير اندازي دفتوی دي دسره څخه ترپايه ټوله فتوی ده هر مسئله يي چي ذکر کړي غلطه نشته په کې بيان القرآن دحکيم الأمة اشرف علي التهانوي مولانا مفتي شفيع صاحب وايي چي زه مفسر نه يم زه بيان د بيان القرآن دحکيم الأمة صاحب درته کوم نو معارف القرآن داسي شو لکه شرحه د بيان القرآن سر ترپايه يي مسئله صحيح ده په دي ټولو فتوی ده مشکل نه شته

ذخيرة الجنان مولانا سرفراز خان صفدر صاحب تصنيف دي په اردو کې دي پښتو ترننه نه دي راغلي اميد دي چي پښتو به شي په دغه کتاب کې چي کومه مسئله ده سر ترپايه قابل دفتوی ده دا يوازي تفاسير شول

راځو شروحو ته دا حاديثو مبارکانو دبخاري شرحه فيض الباري دگوتو په شمير تفرويدات لري علامه فتح القدير د دشاگرد قاسم صاحب دده شاگرد دي هغه وايي چي زما استاد لس ځايه تفرويدات لري په قول يي مه کوي بيا به راسي لهذا دفيض الباري دتفرويداتو ماسوی سر ترپايه قابل دفتوی ده او تردي وروسته چي په بخاري شريفه انعام الباري دشيخ الاسلام صاحب ترقيامته پوري به بيا داسي شي جوړ نه شي دفيض الباري تفسير او ترجمه يي هم وکړه هغه په تفرويداتو کې يي هم فتوی واپړول پر بله خوا يي کړه دانو دسره څخه ترتمت پوري ټول دصحيح فتواوو مجمعه ده خلاف الاولى به په کې پيدا نه کړي سر ترپايه فتوی باندي ورکوه.

(نهم فصل)

اول نمبر استفتاء

طهر متخلل په حیض کې کوم دی

مشهور دری (مذهب) دي اول دامام ابو یوسف رحمہ اللہ تعالیٰ.

دوهم: دامام محمد رحمہ اللہ تعالیٰ.

دریم: د بعضو علماء کرام.

هر مذهب جلا جلا رانقل کړی

په کوم یوه فتویٰ ده واضح یی بیان کړی ؟؟؟؟

حواله

ردالمحتار (ج ۱/ ۲۱۲).

راسته لاس

ددغه قول خخه (ولو المرئی طهرا الخ.....) شروع بیا آتلس لیکې پوره کړه
تر {تتمه} پوري.

دوهم نمبر استفتاء

طهر متخلل په نفاس کوم دي وضاحت ئي وکړی ؟؟؟

ردالمحتار (ج ۱/ ص ۲۱۲). راسته لاس

د {تمه} څخه شروع بيا شپږ ليکې تر (قوله. حيز) پوري.

هېڅ ترجيح نشته بله.

طرفين يو طرف ته دي امام ابو يوسف صاحب بل طرف ته فتوى د چاپه قول ده؟؟

د طرفينو ځکه قول د طرفينو ترجيح التزامي لري پر غير

. او همدارنگه بله ترجيح نه شته امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى، امام ابو يوسف رحمه الله تعالى، امام محمد رحمه الله تعالى هريو ديوې مسئلې د حکم په باب جلا جلا قولونه لري دامام صاحب قول ترجيح التزامي لري پر غير.

↓ ↓ مهمه ↓ ↓

. شپږ داسي مسئلې دي چي امام محمد صاحب وايي چي امام ابو يوسف صاحب تاراته ويلي دي خو امام ابو يوسف صاحب وايي چي ما نه دي درته ويلي

ليکن حق قول دامام محمد صاحب دي.

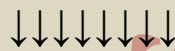
دلته يي دنمونې په شکل يوه مسئله رامخته کوو

. امام محمد صاحب وايي امام ابو يوسف صاحب ته چي تا داسي راته ويلي که يو معذورسري د څانبت په وخت کې اودس تازه کړي چي دماپسين وخت داخل شي اودس يي نه ماتيري دمازيگروخت چي داخل شي اودس ئي ماتيري.

امام ابویوسف صاحب وایی چي نه ماداسي نه دي درته ویلي بلکې چي دماپنښین وخت داخل سي اوس ئي ماتیري اوس دچا قول معتبر دي ؟

دامام محمد صاحب

که یوه ترجیح نه وه یوي خواته ډیر مشائخ ووبلي خواته لږفتوی په کوم طرف ده؟
په هغه طرف فتوی ده چي په کوم طرف ډیر مشائخ دي دا ترجیح التزامي لري پر غیر.

اوله مسئله بنا په تیسیر ده .

دوهمه مسئله دآکد لفظ شوه.

مهمه

د تیسیر قاعده:

داتیسیر داسي ځاي راځي چي يو حديث شريف راغلي وي مجتهدينو يي په استنباط کې اختلاف کړي وي البته دحديث صراحت په يوه خوانه وي نو دوي اقوال رانقل کړي دوه دري څلور وغير ذالک..... مطلب هريوه دحديث شريف څخه استنباط کړي حديث صريحې په يوه کي نه دي بيانو په داسي ځاي کي دنفس کتاب او کتاب او دنفس مشائخو او مشائخو ټکر راغلي په داسي ځاي کې هر طرف ته ډیر مشائخ تللي هم ډيرو خلکو تگ کړي او دا خبره موږ کړي چي ترجيح د مشائخو د صريح الفاظو په مقابل کې هيڅ اعتبار نه لري البته په داسي ځاي کې په تيسير عمل کيږي لکه دأضحی په باب کې زیاتو کتابو لیکلي چي په فقیر أضحیه په نفس شراء لازمیري لیکن دغه بل طرف ته هم علماء شته لیکن که څه هم دهغه بل طرف په نسبت دغه علماء کم دي البته په ټول

وخت کې په حديث شريف کې څوک دا نه شي پيدا کولای چې په نفس شراء دي په فقير اضحيه لازمه شي او دا خبره هم په ياد ولره چې فقه دقرآن او حديث تفسير دي نو دکتابو ټکر سره راغلي نه دا حاديثو

دا خبره داسي نه ده چې بل ځاي حديث راغلي وي او بل طرف ته علماء وي نوته وويي چې دلته هم تيسير دي نه دغه ځاي بڼه سم و فهمه وي

> تمهيد <

.سړي چې معذور کيږي شرط دابتداء دغذريي څه شي دي ، شرط دبقاء دغذريي څه شي دي ، شرط دزوال دغذريي څه شي دي تفصيلاً ليکل غواړي

درېم نمبر استفتاء

.معذور چې اودس تازه کړي په دخول دوخت که په خروج دوخت يي اودس ماتيږي او که په دواړو ؟

تردي لاندې

څلورم نمبر استفتاء

★ معذور که استطلاق بطن ، يار عاف الدائم ، وغيره... وی ددغه معذور کالي خونجسيږي دي

به هر لمانځه ته کالي پريولي او که به يي نه پريولي ؟

(اتفاقي خبر دمعذور لمونځ په صحيح په سي اتفاقا روا دي دصحيح لمونځ په معذور په سي اتفاقا نه دي روا)

پينځم نمبر استفتاء

دمعذور لمونځ په معذور په سي څنگه دي دلته دوه قوله دي بعضي وايي داعلي معذور په ادني معذور وال په سي رواډي بعضي وايي چي په اتحاد د عذر کي رواډي په اختلاف د عذر کي مطلقا اقتداء نه ده روا اوس نو فتوى په کوم قول ده؟؟؟؟

حواله

↓↑↓↑↓↑↓↑

ردالمحتار (ج ۱ / ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵)

ذکر شوي دري سره صفحې کتل غواړي البته ګام ګام آوښتل غواړي.

ولا يخفى ذالك علي مذكي

(لسم فصل) **طبقات الكتب (د کتابو طبقې)****اول طبقه: دمتونو ده.**

ایاتول متون معتبر دي په دغه اوله طبقه کې؟

نه؛ بلکې دغه متون چي اوس به ان شاء الله تعالی ذکر شي.

اول: **بداية المبتدي**. دوهم: **مختصر القديري**. دریم: **کنز الدقائق**. څلورم: **الوقایه یا نقایه**
دواړه یو کتاب دي. **پینځم**: **ملقط الابهر**.

شپږم: **مجموع البحرين حضرت مولانا عبد الحی الکنوي رحمه الله تعالی** په کې داخل بولي
تر دغه سوا نور متون نه شته.

تر دي وروسته شروحي دي بیا تر شروحو وروسته فتاوی وي دي

اودا خبره موږ په ترجیحاتو التزامي وو کې کړي چي متون پر شروحو باندي ترجیح
التزامي لري شروحي په فتاوی وو باندي ترجیح التزامي لري
اودا خبره هم په یاد ولره چي ترجیحات یوازي دمجتهدینو په کتابو کې معتبري دي.

– **اوله شرحه**: **هدایه شریفه ده**: **دهدایي شریفې ملا صاحب په سنه**: دوشنبه / ۰۸ / ۰۷ رجب
المرجب / ۵۱۱ هـ ق. **فاني دنیا ته سترگی وغږه ولي**

اسمه المبارک: **شیخ الاسلام إمام برهان الدین، ابوالحسن، علي بن ابي بکر، بن**
عبد الجلیل، المرغیناني، الفرغاني

دي مبارک دازبکستان دي ډېر ژوند يي په ثمرقند کې کړي دي اوس يي قبرهم په ثمرقند کې دي مور مبارکه يي عربه وه د حضرت ابو بکر صديق رضي الله تعالى عنه داولادي څخه وه مطلب دي مبارک خپله عجمي دي.

وفات ســــنه: سه شنبه/ ۱۴/ ذوالحجه ۱۲/ ۵۹۳ هـ ق. ټول عمريي ۸۲ کاله وو.

هدايه شريفه د مبارک په څوارلس (۱۴) کاله کې جوړه کړه ۱۴ کاله مکمل د ده مبارک روژه وه هغه خادم چي ډوډي به يي ورته راوړه هغه هم نه وو په خبر کله چي دي مبارک وفات شو هغه کور څخه دا حال معلوم شو چي ده مبارک به هغه خپله ډوډي (روژه ماتي) وراوسته ول. دي خپله مجتهد في المسائل دي د کتاب رتبه ئي ډيره عالي ده البته د دوي په زمانه کې اختلافات نه وو نو ځکه ئي ترجيحات نه دي ويلي

دهدايي شريفې عادات :

۱. اول: دبدایة المبتدي، قدری، اوجامع الصغير قول په قال سره ذکر کوي دبل هر چا قول چي ذکر کوي په قال يي نه ذکر کوي

۲. دوهم: اول دقدری قول ذکر کوي بيا دجامع الصغير قول ذکر کوي. که چيري دقدری اوجامع الصغير سره اختلاف وو دجامع الصغير په نامه تصریح کوي.

۳. دریم: دعما په جواب کې مطلقا حرف «فا» نه راوړي اعتماد کوي په فهم باندي.

۴. څلورم: که يي عند راوړي دامذهب دي.

۵. پينځم: که يي عنه راوړي دا روايت دی.

.شپږم: هر ځاي جواب د سوال مقدر څخه کوي سوال قطعانه ذکر کوي فقط په شفعه هدايه شريفه کې درې ځايه په سوال تصريح کوي داسي ووايي فان قيل. قلنا. نور بل ځاي صراحت نه شته.

.اووم: هغه قول چي دي آخر ذکر کړي هغه ته ترجيح ورکوي اکثره وخت دامام صاحب قول دليل مؤخره کوي ته پوه شه چي د ترجيح التزامي ده فتوى په دغه قول ده او که ديارانو قول وروسته ذکر کړي نو ته پوه شه چي فتوى په دغه قول ديارانوده.

.آتم: که مخکي آيات شريف ذکر شوي وو دي اشاره په لماتلوناسره ورته کوي.

.نهم: که حديث شريف ذکر شوي وو دي اشاره ورته کوي په لماروينا.

.لسم: که مخکي عقلي دليل ذکر شوي وو دي اشاره ورته کوي په لماينا.

.يولسم: دعام لپاره لماذکرنا وائي.

.دولسم: او که دصحابي قول دليل وو وللاثر ورسره ذکر کوي.

.ديارلسم: که دليل عقلي وو والفقه ذکر کوي.

.څوارلسم: که نحل الحديث وويلو معلومه داده چي محمول دي ذکر کوي.

.پينځه لسم: حمل الحديث، يا نور قيدونه ورسره ذکر کړي معلومه داشوه چي دغه حمل دي نه کوي بل څوک يي کوي.

اوس يوه فتاوى ذکرکړو ان شاء الله تعالى

الفتاوى العالمگيري

شاه جهان مغول پاچاه وو

تعريف: ابو المظفر محي الدين محمد اورنگزيب عالمگير معنى داکتر عالم باچاه اورنگزيب
معنى زينت الفلك يازينت الملك

دده مور مبارکي نوم ممتاز محل وه .

.سنه ولادة: ۱۰۲۸هـ ق / ذوالقعدة / ۱۵.

سنه وفات: ۱۱۱۸ / ذوالقعدة / ۲۸.

ټول عمر ۹۰ کاله وو ۵۲ کاله يي پاچاهي وکړل

په کشر توب کې يي پلار وفات شو دي پاچاه شو ۵۲ کاله باچاهي يي وکړه کارنامي يي تر
تصور زياتي دي په ټول عمر يي دوشنبه اوپنچشنبه روژه نيول دروژي مبارکي په
مياشتي کې ئي خپله تراوح کولي په ټول عمر يي اعتکاف نه دي پرېښي اول دقانون جوړ
کړي دمجله الأحكام قانون ترده وروسته ووده وويل چي زه په مذهب فتوى کوم نو ده
مبارک ۵۰۰ علماء راوستل چي نظام الدين برهانپوري يي دلجني مشر وټاکي ټول
مسؤولين دلجني پينځه کسان وو خو دټولو پرسر نظام الدين برهانپوري مشروو نو
دوي عالمگيري ورجوړه کړل دا يي يوه بله لويه کارنامه وه.

. شاهي مسجد يي په لاهور کې جوړ کړي په درى کاله په هغه وخت کې چي جوړ شو
دټولي دنيا مسلمانانو پاچاهانو دجمعي شريف لمونځ په کې اداء کړي ۵۲ مملکته وو
دغه ۵۲ پاچاهانو لمونځ دجمعي شريف په کې اداء کړي .

. اوده په ټول عمر کې لمونځ بي جماعته نه دي کړي په ټول عمر يي دبیت المال ډوډي
ونه خوړه دده ډیر ښه خط زده وو قرآنونه به يي ليکل او دهغه له طريقه به يي بيسی پيدا
کولي نفقه يي په همدغه پيدا کوله په همدغه حال کې يي جنگونه دانگريزانو سره کړي

د دنیا یو زمري وو لکن لاري پري بندي وي مکي معظمي او مدیني منوري ته نه شوي
تللي دوه قرآنونه يي وليکل یو دمکي معظمي او بل دمديني منور لپاره .

. د ملا جو په نامه د ده یو استاذ وو دي دهغه په دائره کې اوسیدلای استاد ډیر وخت تیر
سو چي دخپل استاذ سره يي ملاقات نه وو شوي نو ده دخپل استاذ ملاقات وغوښتل
دنو دروژي مبارکې میاشت يي ورسره تیره کړه بیا يي یوه اندازه روپي يي ورکړي دهغه
وخت ورته يي وویل چي دغه زما خپله شخصي روپي ده دغه واخله استاذ ولاړي تقریباً
لس کاله يي بیا سره ونه لیدل یو چا ورته وویل چي استاذ دي دومره پیسي پیدا کړي
چي پوره بازار دده ددوکانونو څخه جوړ دي خو زیات موږ شوي استاذي يي چي راغلي
ده ورته وویل چي ته ولي دومره موږ شوي استاذ ورته وویل چي هغه تاسو کومي روپي
راکړي دا هغه روپي دي الله تعالی په کې برکت واچه وي اوس ټول بازار زما دي ده
پر مالي غږ وکړ چي راسه داروپي څنگه مصرف شوي هغه چي حساب وکړي هغه
حساب يي ورکړي استاذ يي وایي یو خت سخت باران ورپري خونه مي نږېږي
کوچنيان مي سخت په عذاب دي ډيري خواري مي تيري کړي خو هيڅ نه کيدل اخريو
مزدور روغلي مخ او سر يي پټ وو هغه ويل چي دا کار زه کوم کاري يي راته وکړي ډیر
زما په زړه پوري کار وشو تکلیف موختم شو دباران دضرر څخه په امن شو ما په جیب
کې راوړي وي دغه روپي ما ورته وویل چي تاموږ له مرغه خلاص کړو زه صباتاته روپي
درکوم ده وویل چي نه دغه راکړه مادغه ورکړي ما ډيري زاري ورته وکړي ده ويل چي
نه زه ډیر کارونه لرم په آخر کې عالم گیر باچاه ورته وویل چي هغه زه وم هغه ستا څخه
مي چي په مزدوري اخیستی ده هغه ملاجوته يي آواز وکړ وي دغه روپي ماتاته
درکړي.

. د عالمگیری طریقه:

که ظاهر الروایت او نادر الروایت راغلي وو دي فقط ظاهر الروایت ذکر کوي نادر الروایت نه ذکر کوي.

نادر الروایت دي فقط دوه حایه ذکر کوي که ظاهر الروایت نه وو او که د نادر الروایت سره ترجیح د مشائخو ذکر وه دي يي بيا ذکر کوي.

که ديوي مسئلې په باب دوه قوله وو أصح ئي ذکر کوي هغه بل يي نه ذکر کوو .

. خو که دواړه ظاهر الروایت وه ترجیح نه وه راغلي يا ترجیح راغلي وه په يوه رکم بيا دواړه ذکر کوي

. مسائل بنه ډیر په کې دي خو اسم او مسمی يي نه دي برابر هندیه دهند علماوو جوړه کړي نو باید دنوي مسائلو مجموعه واي البته نوي مسائل په کې نشته.

تمت بالخیر

(يوولسم فصل)

دری استفتاء وي

جمعه مبارکه / دصفرالمظفر دمیاشتي / ۰۲ / ۱۲ / ۱۴۴۴ هـ ق کال المدرسة النورانية
هلمند افغانستان

اول نمبر استفتاء

قومه ، جلسه څه حکم لري: سنت، واجب، فرض ، که واجب شي او دسري څخه سهواً پاتي سي
سجده سهوه لازميري او کنه واضح يي بيان کړي؟.

حواله

ردالمحتار (ج ۱ / ص ۳۴۲ - ۳۴۳).

(قوله وتعديل الاركان) څخه شروع بيا د ۳۴۳ صفحي تر دغه قول پوري (قوله ولو في
نفل) پوري

دوهم نمبر استفتاء

پزه، او تندي په سجده کې په لمانځه کې ايښودل دواړه فرض دي، که دواړه واجب، او که
يو فرض دي اوبل واجب څه حکم لري واضح تشریح يي وکړئ؟ په صفحه (۳۶۸) کې
اول ۱۴ ليکو کې وگوره.

مکمله حواله راروانه ده صبر وکړه

دریم نمبر استفتاء

که یوسړي په لمانځه کې په حالت دسجدي کې یوه پښه پورته کړي یادوي پښې پورته کړي عام تردې که په یوه پله یې دواړه پښې پورته کړي او یا په یوه پله یوه پورته کړي بیا بله پورته کړي دلمانځه ئې څه حکم دي (لمونځ یې فاسد یږي او کنه؟) واضح ئې بیان کړئ.

په صفحه (۳۶۹) ۲۷ لیکو کې یې وگوره.

د دواړو مسئلو حواله ده

حواله

ردالمحتار (ج ۱/ ص ۳۶۸) د درالمختار عبارت «وکره اقتصاره» (وکره اقتصاره) في السجود..... تر کما حررناه في شرح الملتقي».

عبارت درالمحتار «(قوله ووضع أكثرها واجب) خخه شروع بیا د ۳۶۹ صفحې تر دغه عبارت پوري (قوله ولو واحدة). ټول ۴۱ لیکي دي ۱۴ لیکي اول لیکي یو دي او وروسته ۲۷ لیکي نور.

تمت بالخیر

تر هدايه شريفه وروسته فتح القدير

– محمد بن عبدالواحد بن عبدالحميد بن مسعود كمال الدين ابن الهمام العربي، المصري،

د پيداينېت سنه (790 هـ ق) د پيرزيات بنائسته وو او الله تعالى دخپلې تقواء په سبب سره دي دهر قبيح او فاحش عمل څخه وساتي بي اندازه ډېر بنائسته وو او خپل په زمانه كې ده مثل نه درلودي.

سنه وفات (861 هـ ق) د (71) كلنو په عمر د جمعې مباركې په ورځ درمضان المبارك په 7 نيټه په مصر قاهره كې وفات شو انا لله وانا اليه راجعون.

قبر يي هم هلته دي

رتبه: مجتهد في المذهب.

– ملك العلماء علاء الدين ابو بكر ابن مسعود ابن احمد الكاساني . كاساني منسوب به سوى كاسان.

كاسان په اصل كې قازان دي قازان . په ازبكيستان كې ديو ځاي نوم دي

دي خپله عربي دي حلي دي منسوب بسوى حلب په سوريه كې يونبار دي .

دي راولاړ شوولاري ثمر قند ته په ثمر قند كې محمد ابن احمد ابن ابي احمد سمرقندي د تحفة الفقهاء مصنف وو دهغه شاگرد شو دي راولاړ شو په تحفة الفقهاء يي شرحه جوړه كړه په نامه د بدائع الصنائع د ثمرقندي صاحب لور وه فاطمه نوميدل خپل

په زمانه کې ئې په بنائست کې ساري او ثاني نه لرل تحفة الفقهاء يې خپل دپلار څخه په ياد زده کړي وه د دنيا په غټو غټو فقهاوو کې وه ثمرقندي صاحب خپله لور کاساني ته په نکاح ورکړل سره له دې چې دروم ټولو پاچاهانو مرکې ورته کولې نه يې ورکول.

په مهر کې يې دکاساني صاحب تاليف شوي کتاب بدائع الصنائع وټاکي وايي فاطمه په کاساني هم لا په علم کې زياته وه داسي راغلي چې په ډيرو ځايونو کې يې کاساني خپل دقول څخه اړولي چې دليل به ئې ورته وويلو او هغه دفاطمي طرف به راجح وو او په ډيرو ځايونو کې يې کاساني صاحب ته مشورې ورکولې مسئله به چې راووته درې تقيظونه په باندې شوي وو.

اول: استاذ (ثمرقندي) صاحب.

دوهم: دشاگرد (کاساني) صاحب.

درېم: لور (فاطمه) مبارکه.

په ابتداء د عمر کې دکاساني حالات معلوم نه دي

ليکن دماپنښ ترلمانځه وروسته دیکشنبې په ورځ په لسم ۱۰ درجب المرجب په حلب کې (خپل وطن ته ستون شوی وو) په حلب کې مقام ابراهيم شته فاطمه ترده مخکې وفات شوي وه دهغي په بغل کې خاورو ته وسپارل شو په سنه (587 هـ ق).

ضياء الدين وايي چې حال دځکندن يې راغلي دي وايي سورة ابراهيم يې شروع کړي دغه آيات شريف ته راوړسيدي چې «يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا» وفي الآخرة توري چې يې ويلو وفات شو

انا لله وانا اليه راجعون

علامه شامي وايي په ردالمحتار (ج ۱/ص ۷۴) کې ماچي هرڅه کتابونه کتلي تر بدائع الصنائع مي ښه کتاب نه دي ليدلي .

رتبه: مجتهد في المسائل دي

— دده خصر محمد ابن احمد ابن ابی احمد سمرقندي وفات سـنـه ۵۴۰هـ ق

دي هم متبحر عالم وو.

رتبه: مجتهد في المسائل دي.

— شمس الائمة السرخسي : محمد ابن مسعود ابن احمد سرخسي، خزرجي ،

انصاري، مدني، عربي

سرخ په ترکمنستان کې یو ځای دی هغه ته منسوب دي منسوب به سوي سرخ اوس او خزر ج دوي په اصل کې دیمن دي هغه بند باندي رائله شو چي سورة صبا کې يي مکمله واقعه راغلي سيل العرم ..

دوي بيا مهاجر شول مدينې طيبې ته دوي هلته مدينه منوره کې ځمکې نه لرلي درسول الله صل الله تعالى عليه وسلم تر پيداينبت ۱۰۰۰ کاله يا ۸۰۰ کاله مخکي دوي مدينې طيبې ته ورغلي وو

خاکان پاچاه دده د عصر پاچاه دي يوه مينځه راوستل چي درحم استبراء ئي ونه کړل شپه يي ورسره تيره کړه دفتوی ورکړل چي دغه عمل دشریعت مقدسه خلاف دي دا عمل حرام دي هغه راولاړ شوي يي ۱۵ کاله بندي کړي ۱۲ کاله هم راغلي البته ۱۵ راجح دي ټول مبسوط يي په دغه ۱۵ کاله کې وليکي وروست يي شرحه دسيرکبير

شروع ڪرہ ۲ جلدہ يي پورہ ڪرہ دربيع الاول پہ دوهم باندي ايلہ ڪري دي ولاړي
مرغنيان تہ هلته يي پہ جمادي الثاني ڪي شرحہ دسير ڪبير هم پورہ ڪرہ

پہ (480 سنہ هـ ق) ڪي ايلہ سو

پہ (490 سنہ هـ ق) ڪي وفات شو قبري اوزجن قرغزستان ڪي دي

عمر ٽول (83) ڪالہ

(407 سنہ هـ ق) ولادۃ.

رتبہ: مجتہد في المسائل ردالمحتار (ج ۱ / ص ۵۱) د تر توسي رحمہ اللہ تعالیٰ نقل کوي چي
دھر ڪتاب ٽڪر راغلي د مبسوط سرہ اعتماد يوازي پر مبسوط ڪيري پہ بل نہ همدارنگہ وڪورہ
ردالمحتار (ج ۱ / ص ۷۴).

تمت بالخير

(ديار لسم فصل)

دری ستر ستر علماء چی اول: مجتهد فی المسائل دی . دوهم: مجتهد فی الترجیح دی.

دریم: عالم متبحر دی در پیژنوان شاء الله تعالی

قاسم بن قطلوبغا

دولادت سنه: 802 هـ ق

دوفات سنه: 879 هـ ق

د 77 کالوپه عمر داد دنیا لمر و لاری

یوه شرحه لری تصحیح او ترجیح او دالازمی ده چي دسړي سره باید موجوده وي مهم کتاب دي یو لفظ هم بي له ترجیح نه وایي دعلامه ابن الهمام دفتح القدير دملصاحب شاگرد دي

رتبه يي مجتهد في المسائل دي

استاذ يي مجتهد في المذهب وو

د قطلوبغا دلفظ معنی دا دوه لفظه دي ترکی

قطلو : مبارک

بغا: فحل

معنی داشوه چي دي زوي وو دفحل مبارک

ستر عالم له دنيا تير سوي دي وايي چي خو حايه زما استاذ تفروdat لري چي ستاسو
بايد ورته فکروي دي وايي چي په دغه تفروdatو فتوى مه ورکوى
دده مبارک قبر په مصر، قاهره کې دي

ابراهيم ابن محمد ابن ابراهيم حنفي فخرالدين حلبى

دي کتاب لري غنية المتملی چي مورپه کبيري ورته وايي دايي په منية المصلي جوړ
کړي دي

دولادت سنه: 830 هـ ق

ملتقى الابهري هم د ده مبارک تصنيف دي او د ده عادت دادي چي قول راجح مخته
ذکرکوي

رتبه: مجتهد في الترجيح دي

اصل کې دي دحلب دي دسوريي دي په آخر د عمر کې ترکيې ته ولاړي او هلته په
استانبول کې پایتخت د ترکيې کي وفت شو
انا لله وانا اليه راجعون.

← عبدالرحمن بن محمد بن سليمان مشهوره په شيخ زاده، او داماد افندي وو

ده شرحه جوړه کړي ده په ملتقى الابهري مجمع الانهر

دولادت سنه: 1078 هـ ق

داماد معنی: زوم

افندي معنی: دشيخ الاسلام افندي

مطلب دشيخ الاسلام افندي زوم وو

په دوه جلدو کې يوه شرح لري په ملتقى الابهري باندې

رتبه: متبحر عالم دي

بزرگ وو

داماد ولي ورته وايي؟

کيسه داسي وه

- چي دى طالب وو په يوه حجره کې استيدي (اوسيدى) يوه شپه دي کتاب گوري ډير سخت يخ وو باران شروع شو خه وخت وروسته يوه بنائسته پيغله انجلۍ راغله دروازه يي خلاصه کړه او وي ويل چي باران مي کور راوران کړي معاونت مي وکړه شيخ زاده صاحب وويل چي دا يوه خونه ده او بل څوک شته هم نه نواوس څنگه وکړم او دا بنځه ده خو بيل آخره يي پرده جوړه کړه دغه بنځه يي تر پردې هاخوا ته د حجرې حصه او برخه ورکړه اوس بي له الله تعالى او دوي دوو بل څوک نه شته بنځه ځوانه هم ده پيغله هم نو شيطان په داسي حالت کې خامخايوڅه وسوسي سړي ته وراچه وي نو کله چي په شيخ زاده صاحب ته څه شک او تحرک دنفس پيدا شو نو خپله گوته به يي په خير اغ کيښودله

- په ځوانې خير اغونه (څوک مشک، څوک شيطان خير اغ ورته وايي) - په هر وار وسوسه به يي گوته په دغه خير اغ ايښودله اخري يي ټولې گوتي وسوسه ځه ولې بنځه دامنظر گوري چي شيخ زاده صاحب څه کوي بيل آخره سهار بنځه ولاړه په دغه ځاي

کې زموږ - شيخ صاحب شيخ المشائخ شيخ الاصول والفروع دامت حياته النافعه - داسي ويل چي ددغه بنځي کورواله نه وو په خبر چي دا بنځه راغلي وه دطالب حاي ته دغه بنځي يو حاي دغه طالب ليدلي وو دهغه زماني زيات خلک متقيان وو دامتحن لپاره دغه بنځي دغه کار وکړي د پيغمبر صل الله عليه وسلم د حديث شريف مضمون دي فرمايي: چي تاسو بنځي پيدا کوي نو ذات الدين واله پيدا کړي.

فلهدا بنځي هم دا کوښښ کوي چي داسي خاوندان پيدا کړي چي ذات الدين واله وي نو دطالب يي يو حاي ليدلي دي خوښ شوي يي دي اوس يي دين معلومه وي اوياخو اتفاقي دغه سي پيښ شول

سهار چي انجلۍ کور ته ورغله نو خپل کور کې يي وويل چي نن زه يوه نادره کيسه درته کوم زه يو حاي ته ورغلم ماويل چي داکور دي - نو که دغه ته وگورو دغه بنځه بلا قصده دغه حاي ته ورغلي ده.

بهر حال ما داويل چي داکور دي هغه دطالبانو حجره وه يو حوان طالب په کې وو هغه پرده وڅړه ول زه يي جلا کړم او گرده لاس يي وسوه حوي پلاري يي سهار راغلي په دي غرض چي دا خبره رښتيا ده که نه څوک وايي چي دغه طالبان دده (افندي) شاگردان او څوک وايي چي کلي يي سره جلا جلا وو لري وو هغه طالب يي پيدا کړي طالب ته يي وويل طالبه داستا لاس ولي سوی هغه مکمله کيسه ورته وکړل چي دا لاسونه مي ځکه وسوه ځول چي شيطان به زور راباندي وکړي ما به گوته وسوه ځول او شيطاني حرکت به ختم شو نو شيخ افندي صاحب دغه لور دته په نکاح ورکړل نو ځکه ورته داماد افندي وايي

په دغه کيسه کې ډير لوي پند او عبرت موجود دو

دا دشيخ داماد افندي تقواء وه سبحانه الله

عبيدالله ابن مسعود ابن تاج الشريعت دده نيکه په تاج الشريعت مشهور وو هغه کتاب جوړ کړي وځايه دی راولاړ شو دغه دنیکه کتاب يي راخلاصه کړي نوم يي باندي کينډوي نقايه وروسته يي شرحه باندي جوړه کړه په نامه دشرح الوقايه دنیکه تاج الشريعت

رتبه: په اتفاق اهل الترجيح دي.

په عبيد الله کې اختلاف دي راجيح دادي چي دي هم اهل الترجيح دي

دولادت سنه: 698 هـ ق

دوفات سنه 781 هـ ق

اوبل قول دفات 747 هـ ق

عمر 83 کاله

اود تنقيح او توضيح کتاب هم ده جوړ کړي متن او شرحه دي

احمد ابن احمد طحطاوي

دي مبارک په اصل کې رومي دي وروسته دوي مصر ته رانقل شول سيد دي.

دولادت سنه: 1140 هـ ق

دوفات سنه: 1231 هـ ق

ټول عمر 91 کاله وو

رتبه: عالم متبحر.

داهغه عالم دي چي شامي ملا صاحب دده مبارک زمانه نيولي ده
دشامي په يوه کتاب امام طحطاوي صاحب تقيظ کړي علامه شامي صاحب په دي ډير
خوشحاله وو

دي مبارک دوي طحطاوياني جوړي کړي دي

اول: طحطاوي علي الدرالمختار په خلورتوکه کې.

دوهم: طحطاوي علي مراقي الفلاح.

دایي مشهور کتابونه دي

اکثر ځايو کې علامه شامي رحمه الله تعالى له ده څخه نقل هم ځيني کوي.

دبحرالرائق مصنف

— زين الدين ابن ابراهيم ابن محمد ابن محمد ابن محمد ابن بکر

سنه وفات: 926 هـ ق

دي مبارک تر ډيرو علماء کرامو مقدم دي دي مبارک يو ډير دلوي شان عالم دي

البته کتاب کې يي څه ملاحظات شته

شامي ملا صاحب زيات ردونه په بحرالرائق کوي

علت دادي چي دي نقل دقيني دزاهدي څخه کوي چي

په اصل کې که يوه خبره راغلل په فرعه کې ورسره مخالفت راغلي نو اعتبار اصل لره دي

مثلاً زید اوبکر یو اصل جوړ کړي البته چي کله فیصله راغلل د زید مسئله چي فرعه ده د اصل مخالف ده اوس به د زید مسئله پرینودل کیږي او عمل به په هغه مسئله کوي چي د اصل موافق وي

ظاهر الروایت دا لازمه نه ده چي د امام صاحب یاد دړی سره امامانو قول وي بلکي یوازي د امام ابو یوسف او یوازي د امام محمد صاحب قول ظاهر الروایت راتلي شي ظاهر الروایت دانه دي چي یوه دانه به وي بلکي د امام محمد صاحب په کتاب کې به چي هغه ظاهر الروایت په دوه قوله ذکر وي هریو ته ظاهر الروایت ویل کیږي

تمت بالخیر

(خوار لسم فصل)

اول : ابو الحسن القدوري البغدادي

سنه ولادة: 362 هـ ق كال.

سنه وفات: 428 هـ ق كال. انا لله وانا اليه راجعون

عمر: 66 كاله

رتبه: مجتهد في المسائل.

قدوري : كتوته ويل كييري مكل وجه دتسمي يي ديرژ درسه شريكووان شاء الله تعالى

دوهم : ابو الحسن عبيد الله بن مسعود بن دلال بن درهم الكرخي البغدادي

سنه ولادة: 226 هـ ق كال.

سنه وفات: 340 هـ ق كال. انا لله وانا اليه راجعون

عمر: 74 كاله

رتبه: مجتهد في المذهب.

كرخي: منسوب بسوى كرخ په بغداد كي يو خاي دي

دريم : ابو جعفر أحمد بن محمد بن سلامه بن سلمة طحاوى المصرى

سنه ولادة: 238 هـ ق كال.

سنه وفات: 321 هـ ق كال. انا لله وانا اليه راجعون

عمر: 83 كاله

رتبه: مجتهد في المذهب.

قبريي په قاهره مصر كې دي

په اول كې شافعي مذهبه وو لکن وروسته حنفي شو

طحاوي منسوب بسوی طحاوه په مصر كې ديو حاي نوم دي

تمت بالخير

«دو ھمہ مر حلہ»

الاحكام تتغير بتغير الزمان

بسم الله الرحمن الرحيم

(الاحكام تتغير بالتغير الزمان)

احكام مغير كيڤري په تغير سره د زماني مخکي موږ په سل کی يوه مسئله زده کړي وه مگر ددغی مرحلي څخه به ان شاء الله ۹۹٪ مسائلي زده کوو ځکه ټول عبادات روژي، لمنځونه چی واخلې د فقه معاملات په نسبت يامقابله کی په سل ۱۰۰٪ کی يوه لاهم نه ده ۱۴۰۰ کاله مخکي چی دلمانځه ياروژي مسئله هر قسم وه اوس هم هغه سی دي يعني تغيرات نه دي پکښي راغلي لکن په معاملاتو کی دمځکي اواسمان فرق راغلي ځکه دپه خواپه زمانه کی موټر، طياره، تليفون، اکاونټ (Akavint).

چیک شخصي (Cheque s'Cashier or Draft Bank).

چیک مصدق (Cheque Certified).

چیک مصرفي (Cheque Personal).

کرډټ (Karidet).

ډيټ (Difet).

چارس کات (Charskat).

ميټران (Metran).

عدادات (adadat).

سلاجات (Salajat).

کيونيت کمپنی (Kamfanie Kiynet).

✚ انشورانس بیمه (Beimah Anshoranse)

✚ کمپټي (Kamete)

✚ کمپني (Kamfanie)

✚ پراوډنټ پنډ (PandFaravedet)

داشيان چيرې وه داټول نوي پيداسوي دي نوي مجديدين الله جل جلاله پيدا کړل دزړو قواعدو څخه ئی نوي قواعدي راويستلي ترقیامت به احتیاج نسی پیدا دهغو قواعدو څخه به نوي قاعدې علماء راباسی دابه ورباندي تفریع کوي لکن خوزده کړه غواړي.

په دغه طریقه چي ونه کړل سي لکه اوس چي حضرت شیخ صاحب شروع کړي ډېر به مشکل وي چي دغه مسائلو ته دحل په آسانه طریقه ومندل شي

الاحکام تتغیر بتغیر الزمان

احکام مغیر کيږي په دایو خوشیان باندي .؟

جواب : په دریو شیانو

➡ اول: په ضرورت باندي مغیر کيږي.

➡ دوهم: په علت سره مغیر کيږي.

➡ دریم: په عرف سره مغیر کيږي.

«نوز مور: اوله مسئله داده چي احكام مغير کيري په تغير د عرف سره»

مور: بايد دايو خوشيان وپيژنو

اجمالاً:

➡ اول: تعريف د عرف.

➡ دوهم: اعتبار د عرف.

➡ دريم: د عرف يو رقم اقسام د عرف بل رقم اقسام

➡ خلورم: د عرف او اجماع تر مابين فرق.

تفصيلاً:

{ اول تعريف: د عرف دادي: }

{ ما استقر في النفس من جهة العقول وتلقته الطباع السليمة بالقبول }.

ترجمه: عرف هغه ته وائي چي يوشی په نفس کی قرار ونيسي خو د عقل د طرف څخه به وي ده وهم د طرف څخه به نوي اوسالم طيبعتونو به په قبول اخستي وي دپته عرف وائي.

{ دوهم: د عرف اعتبار: }

عرف په خلور شيانو معتبر دي.

➡ اول: عرف معتبر دي په کتاب الله.

دوهم: عرف معتبر دي په سنة در رسول الله صل الله عليه وسلم.

دريم: عرف معتبر دي په اجماع .

خلورم: عرف معتبر دي په قول دفعهاؤ

{تشریح:}

✓ اول عرف چی معتبروي په کتاب الله ؛ لکه الله جل جلاله فرمائی

{وَعَلَى الْمَوْلُودِ رِزْقُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ} . سورة البقرة «۲۳۳»

الله جل جلا له فرمائی : چی دنبځي نفقه اوجامه پر خاوند باندي ده په معروف سره اوبنځوته پر خاوندانو هغه سته لکه خاوندانو ته چی وه پردوي باندي په معروف سره دادي عرف په کتاب الله معتبر سو .

✓ دوهم عرف معتبر دي په حديث باندي ؛ لکه هنده راغلل دابی سفيان بنحه

جانان ته ئی وويل جانانه ! داابوسفيان لږ بخيل دي زما دبچيانو نفقه نه راكوي نوزه په غلا دده دانفقه اخستلاي سم كه ئی نه سم اخستلاي نبي عليه السلام ورته وويل خذي من ماله مايكفيك ويكف بنيك بالمعروف

وقال النبي صلى الله عليه وسلم لهند: «خذي مايكفيك وولدك بالمعروف»

2211 – حدثنا أبو نعيم، حدثنا سفيان، عن هشام، عن عروة، عن عائشة رضي الله عنها: قالت هند أم معاوية لرسول الله صلى الله عليه وسلم: إن أباسفيان رجل شحيح، فهل علي جناح أن آخذ من ماله سرا؟ قال: «خذي أنت وبنوك مايكفيك بالمعروف»

دغه دواړه روايات په بخاري شريف کې موجود دي

حاصل داسو چي دونه اندازه چي ستاواستاد عيال بسپري اخستلاي ئي سي په معروف سره دا يي يو حديث شريف.

بل حديث مبارك چي عرف پكښي معتبر سوي وي لكه نبي عليه السلام فرمائي «
من احيار ضاميتة فهي له» رواه البخاري باب من احيارضا.

كه چا مړه ځمكه اباده كړل هغه ده ده ليكن ابادي دالله رسول نه كړل بيان ځكه پر عرف ئي پريښول چي په عرف كي ابادي كوم ته وائي نو هغه به معتبر وي

بل حديث مبارك «ماراه المسلمون حسن فهو عند الله حسن».....

نو چي مسلمانانو حسن وبولي دالله جل جلاله په زده هم حسن دي دابس عرف دي .

✓ دريم: د عرف اعتبار په اجماع؛ عرف په اجماع هم ثابت دي استصناع بيع

دمعدوم ده اود معدوم بيع حرامه ده ليكن اوس استصناع ده لكه دموترانو ډيزين وركي چي دوه ۲،۰۰۰ زره موتران راته جوړ كړه لکن بيع اوس ورسره تامه ده اوموتران خو وروسته كمپني جوړه وي ليكن داپه اجماع ثابته ده.

يوازي دنساجي فابريكه نه ده اونه بله فابريكه بلکې ددنيا فابريکې په دي کې اخته دي اويالکه دخول وحماته دانه ده معلومه چي دي به ځوني وخت تيره وي ځوني صابون کاروي دانه ده معلومه چي ځوني ابوه استعماله وي اوروفي ئي معلومي دي چي سل ۱۰۰ روفي دي مثلاً

د فقه کتابونه واي دانه دي جائز خواجماع راغلي چي جائز دي ځكه عرف پر راغلي دي.

✓ خلورم : عرف دتولو فقهاؤ په قول معتبر دي :

دلته دري مادي وايو ان شاء الله تعالي ضروري ياده وويادي ضرور دي :

► اول : (۴۳ ماده) دمجله الأحكام العدلية .

► دوهم : (۴۴ ماده) دمجله الأحكام العدلية .

► دريم : (۴۵ ماده) دمجله الأحكام العدلية .

مواد الثلاثة

(۴۳ ماده) :- { المعروف عرفا كالمشروط شرطا } .

(۴۴ ماده) :- { المعروف بين التجار كالمشروط بينهم } .

(۴۵ ماده) :- { التعين بالعرف كالتعين بالنص } .

تعين په عرف داسی راځي لکه تعین په نص باندي نو په نزد د فقهاء کرامو معتبر سو .

{ الحقيقة تترك بالعرف }

حقيقت پرېنول کيږي په عرف سره

درېم خبره د عرف د اجماع سره فرق :

د عرف او جماع تر مابین شپږ - ۶ - فرقه دي؛

✓ اول : په اجماع کې علم شرط دي او په عرف کې علم نه دي شرط.

يعني عالمان به اجماع کوي او عرف خاص عالمان نه غواړي .

✓ دوهم : فرق ئی دادي چی په اجماع کې ټول غواړي کل غواړي او په عرف کې ټول ندي ضروري

يعني بعضي هم عرف جوړه ولای سی لکه یازي صرافان، یوازي قصابان، وغیرها....

✓ درېم : فرق ئی دادي عرف چی راغلي بیا مغیر کيږي په بل عرف باندي او اجماع چی راغلل بیا په هیڅ شی نه مغیره کيږي .

مثلاً : اجماع د صحابه وو راغلي تراوسه هغه اجماع ده البته دهغه زماني څخه بیا تراوس سل عرفه راغلي هر یو عرف جلا جلا دي

✓ څلورم : فرق ئی دادي په عرف کې استمرار شرط دي په اجماع کې استمرار نه غواړي

اجماع چی یوه پیره راغلل بس هغه اجماع ده او عرف به تردغه وخت عرف وی چی ته د احکم کوي که تردغه وخته پوري عرف نه وو حکم بدلېږي .

✓ پنځم : فرق ئی دادي عرف په مقابل دنص قبول نه دي او اجماع په مقابل دنص نه راځي .

✓ شپږم : فرق ئی دادي چی اجماع راغلل داجتهاد دروازه وتړل سول او عرف چي راسی داجتهاد دروازه خلاصه ده.

يعني عرف چي راسي ته کولای سی چي اجتهاد وکړي لکن چي اجماع راغلل بیا ده اجتهاد دروازه بنده ده او عرف چي ئی نه وي زده هغه جاهل دي .

شرائط د تاثیر د عرف

د تاثیر شرائط پي دري دي

- ✓ اول : عرف هلته تاثیر لري چي د جهت څخه دعقول وي د جهة څخه به ده وهم نه وي .
- ✓ دوهم : استمرار تر مسئلې مخته ياد مسئلې مقارن به وي که تر مسئلې وروسته عرف راغلی هغه اعتبار نه لري .
- ✓ دريم : عرف به دنص څخه مخالف نه وي او د قواعدو د اصول د مذهب څخه به مخالف نه وي
- ته نه گوري چي اوس عرف پردي راغلي دي چي ټولي بڼې موخان لوخوي او پر شراب د چينبولو هم عرف راغلی دي هم داغه رکم ورينېمني جامي گرده اغوندي او دا ټول ناروا دي .
- د سرو زرو سپينوزرو ساعتونه تر لاس کوي داپه اتفاق وړانو ته ناروا دي مگر اوس عرف ددوي باندي راغلي دي خود ا عرف په مقابل دنص دي دابالکل اعتبار نه لري .

عرف اقسام عرف خپل په کور کی پر دوه قسمه دي

- ✓ اول : عرف فاسد .
- ✓ دوهم : عرف صحيح .

عرف فاسد : هغه ته وائي چي په مقابل کي دنص وي.

عرف صحيح : هغه ته وائي چي په مقابل کي دنص نه وي.

عرف فاسد هيڅ تاثير نه لري .

(عرف صحيح ؛ خپل په کور کي پر دوه قسمه دي ؛)

✓ اول : عام .

✓ دوهم : خاص .

عام عرف : هغه ته وائي چي دټولو بلادو داسلام يعني ۵۷ بلادو عرف وي که ديوه بلد عرف نه وو لا عرف عام نه دي .

خاص عرف : هغه ته وائي چي دبسته مملکت عرف وي هم عرف خاص دي چي ددومملکتو وي هم عرف خاص دي چي ۲۰ مملکتو وي هم عرف خاص دي چي ځيني وتلي وي له دغه ۵۷ اسلامي مملکتو څخه بس عرف خاص دي .

تاثیر یا اثر مرتب د عرف څه شی دي

✓ اول : په عرف خاص باندي ظاهر الروایت پاتيري .

بله وظیفه نه لري پر ظاهر الروایت باندي دي قاضي دي پر ظاهر الروایت باندي دي غښتلي دي .

مثال : یو څوک و خپلی بنځي ته ووايي صرحتک ماليله کړي يي ته .

دایقیني کنایي طلاق دي که ئی نیت دطلاق وو طلاق کیري که ئی نیت دطلاق نه وونه
 طلاکیري اوکه په یوځای کې په دي باندي عرف راغلی چی داپه طلاق مستعملیري
 بس طلاق دي عرف هغه دي قاضی سو پر ظاهر الروایت باندي .

دوهم : اوعرف عام بیادري وظیفی لري ؛

اول : وظیفه ئی هغه ده چی عرف خاص درلودل یعنی په عرف عام باندي ظاهر الروایت
 پاتیري دي هم قاضی دي پر ظاهر الروایت باندي .

✓ دوهم : وظیفه ئی قیاس مطلقا په عرف عام پاتیري .

✓ دریمه : وظیفه ئی داده چی دنص دکتاب الله - جل جلاله - اود سنت درسول الله - صلی الله تعالی
 علیه وسلم - تخصیص په کیري تراخړه فرده پوري یواځی فردنه په وځي حکه که چیري اخی
 فردهم باندي ووځي نوايه یا حدیث به منسوخ سی په عرف باندي اودانه نسي کیدلای .

یوڅوامثله به دپاره داسانی ذکر کړو ان شاء الله تعالی :

- اول مثال : په خواچي وه اکراه ملجی دهغه لپاره چی هغه به سلطان وو قدرت بي
 درلودي فوج بي درلودي وسلي بي درلودی ددغه ده اکراه ملجی وه که چیري دغه سړی
 په یو چایع کړي وای نه صحیح کیدل په هغه زمانه کی اکراه دمیر په پرمایني نه وه ملجی
 اوداغسی دیوسړي ده هم نه وه ملجی که چیري مایني سودا کړي وای بس بالکل یی بیع
 اواشراء صحیح وه که څه هم میره زورگیره کړي وای لکن اوس دزمانی په تغیر سره
 سلطان نه غواړي ددیرو خلکو اکراه راسی دمیر په اکراه هم پر بنځي باندي ملجی ده که
 مایني وویل چی میره په ماعفوه وکړل په زوره سره زه ځینې بیر یدلم بس نه ده صحیح
 که هغی وویل چي په مائی محکه خرڅه کړل په مائی وړونو ته وبخښل بس ترقیامت نه
 ده صحیح په اعتبار دعرف بدلون اوتغیر راغلي .

- **دوهم مثال:** امام صاحب ويل چي تزكيه دشهود نه غواړي ماسوي په حدود اوقصاصو کي ليکن ياران وائي چي يا تزكيه دشهود غواړي دامام صاحب په زمانه کي پر خلگو په ظاهره قياپه (شکل) باندي اعتبار کيډي ټول خلگ عادلان وه ليکن اوس ديارانو پر قول فتوي ده حکه په خلگو کي عدل نسته بدلون راغلي په تغير دعرف.

- **دريم مثال:** وصي ديتيم مال په مضاربت نسي اخستلاي مگر امام صاحب ويل چي اخستلاي ئي سي حکه اوس خلگ خائنان دي يائي کته نه ورکوي يادعوه گرسره دملکيت دعوه کوي فتوي پر قول ديارانو ده.

- **خلورم مثال:** زموږ ظاهر الروايت ته گورو چي صغيره انجلي که ئي غير داب اوجد ورکړل وغير کف ته ظاهر الروايت وائي چي نکاح ئي صحيح ده ديته خیار بلوغ سته لکه کف ته چي ورکړي خیار بلوغ سته ليکن نادر الروايت وائي چي مطلقا ئي نکاح نده صحيح حکه هر قاضي عادل نه دي دهر چامرافعه اودعوه نه ده زده اوس فتوي پرنادر الروايت باندي ده نادر الروايت دعرف سره موافق دي

- **پينځم مثال:** اوکه چيري بالغی بنځي غير کف په نکاح کړي زموږ ظاهر الروايت وائي چي نکاح ئي صحيح ده اولياؤ ته ئي اعتراض سته نادر الروايت وائي چي يا گرسره ئي نکاح نه ده صحيح حکه هر قاضي عادل نه دي دهر چامرافعه اودعوه نه ده زده اوس فتوي پرنادر الروايت باندي ده نادر الروايت دعرف سره موافق دي.

- **دلته يوجمله معترضه وايو په داخلگو کی عجيبه مشهوره ده چي دغير کف سره نکاح نه ده صحيح پرممبر به ملايانو دامسئله وويل چي دسيدي بنځي نکاح دغير سيد سره نه ده صحيح.**

(غیر کف په درو شيانو کې دي زده يي کړئ.)

✓ اول: په مال کی دي.

✓ دوهم: په نسب کی دي.

✓ دريم: په دين کی دي.

په پیسو کی د مالدار مثلا د عمران خان لور ستاکف نه ده.

په نسب کی سید ه بنځه وامتې ته نه ده روالیکن عالم ته رواده سیده بنځه ځکه عالم ترسید بالادي دري سوه پنځوسم (ج ۲ / ۳۵۰) دارسته لاس دادماین توري ردالمحتار.

نوزموږ د بنځي نکاح د شیع سره نه ده صحیح د کافر سره نکاح نه ده صحیح

لف نشر مرتب شو....!

دا خبره هم درسره په یاد ولره لکن دارکم نه ده هر هغه کف چی د دین په خاطر نه وي چی اولیاء رازی وي بالکل صحیح ده نکاح یی.

یوازي د دین نه ده صحیح نو فرق سره لري جلاوالي ئی باید وکړئ.

– یومثال لا وایو: په خواکی داسی عادت ووچی بنځه به ئی په نکاح کول نو مهر معجل به ئی ورکوي نور خاوند ورته ایله وه نور مهر به ئی قرار قرار ورکوي اوس یوي بنځي دعوه وکړل ظاهر چی دهر چا شاهد وي دهغه قول قبلیري یوي بنځي دعوه وکړل چی ما روپی نه دي قبض کړي خاوند ئی وویل چي دې (بنځې) قبض کړي دي دقبض څخه دامنکره سول منکر ته خو قسم کیري سره ده قسمه ددي قول معتبر دي خوددي

قول نه دي معتبر دسري قول معتبر دي حڪه بنڄه سري ته خان نه ورکوي چي مهر معجل قبض نه کري .

لکن اوس يوبلاد دي چي نوم ئي فلان دي په دغه هيواد کي بيا يو ولايت دي چي مسمي په فلان دي سره دي په دي کي بياگرده مهر مؤجل دي پنبه خلاص ئي کري وي دنامي زوي يوه روپي نه وي ورکري اوس چي بنڄه دعوه وکري چي مامهر مؤجل نه دي قبض کري نودلته دبنڄي قول معتبر دي حڪه دامنکره ده ديمين سره اوبل عرف هم ددي سره دي دادي په عرف سره يوه پيره دسري قول معتبر سو بيا دبنڄي قول معتبر سو .

{مهمه. مهمه. مهمه.}

يوه پيره لويه اودنياواله مسئله چي اکثره خلکو ته معلومه هم نه ده نو واورئ په ياد يي کړئ .

قياس اودلالت النص د دوي ترماين فرق مخفي دي پر علماؤ باندي يوه بله خبره واورئ .

✓ عبارة النص .

✓ اشارة النص .

✓ دلالت النص .

✓ اقتضاء النص .

داتول دي په نص والي کي ئي فرق نسته

لكن دقياس اودلالت النص فرق دادى

که چيري مقيس عليه الله جل جلاله يارسول الله صلى الله عليه وسلم ذکر کري وو
علت دقياس هم الله جل جلاله اورسول الله صلى الله عليه وسلم ذکر کري وو خالي مجتهد
مقيس راويستي ديتہ دلالت النص وائی.

اوکه چيري خالي مقيس عليه الله جل جلاله يارسول الله صلى الله عليه وسلم ذکر کري وو
ليکن مجتهد قياس اوعلت دقياس دواړه راويستل ديتہ قياس وائی.

- مثال: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى}

دوي ستاخځه سوال کوي جانانه دښځي سره په حالت کی دحيض دوطي کولو؟

ته ورته ووايه اي زما حبيبه چی داځي دي

دلته مقيس عليه هم الله جل جلاله ذکر کري چی حائضه ده اوعلت دقياس هم الله جل
جلاله ذکر کري چی اځي دي.

(نتيجه:)

اوس لواطت راباسو چی لواطت دښځي سره څنگه دي ليکن موږ اوس وايو چی
لواطت حرام دي داپه دلالت النص سره په قياس سره نه دي حرام سوي ځکه مقيس
عليه اوعلت دواړه الله پاک جل جلاله ويلي دي.

اونبي عليه الصلاة والسلام فرمائی چی په شپږو شيانو کی ربا حرامه ده رسول دخداي
يوزاي دانه دي ويلي چی قدر او جنس ئی علت دي مقيس هم مجتهد راوکښی علت هم
مجتهد راوکښی ماش ئی هم پرقياس کړل نخود ئی هم پرقياس کړل کونجتي يي هم
پرقياس کري دامجتهد راوه کښل نوديتہ بياقياس وائی.

نبي عليه السلام وائی چي يوازي قفيز الطحان ناروادي نور رسول الله صل الله عليه وسلم ڇه نه دي ويلي قفيز الطحان دامعني چي ڙرندي ته غنم وروپي اوڙرندي والاته ووايي چي دغنمو څخه مزد عوض واخله چي اوږه دي کڙل مي اخله ځکه رسول الله وائی نه دي رواداعمل دي خپل داجرت څخه دلته مقيس عليه چي قفيز الطحان دي اوعلت دقياس چي اجرت خپل د عمل څخه دي دواږه دالله رسول وويل اوس نوپردي قياس دي تريشل پردي قياس دي نيشگري پردي قياس دي لو (ريبل) پردي قياس ده بادي داټوله شيان حرام دي په دي خاطر چي اجرت خپل دعمل څخه دي دلته خلگ په کښي خطاء وتلي دي دا تريشل چي ناروادي په قياس حرام دي که په دلالت النص په دلالت نص حرام سو ځکه مقيس اوعلت دواږه رسول دالله ويلي دي صل الله عليه وسلم دا حرام سو نواوس به څه کوو په دي خوډير خلگ مبتلادي يو علماء دبلخ وواوبل علماء دماوراء النهر وه دبلخ علماء راولاړ سول په دي مسئله کي سخط خطاء وتل دوي وويل که چيري يوڅوک کمبلي په کمبلو جوړه وي دا جائز دي ځکه پردي عرف راغلي دي لکن دشامي ملا صاحب پردي سخط ردونه په وروکو وروکو باندي کړي دي ځکه داعرف خاص دي په عرف خاص کله تخصيص رائي دنص داخو يواځي دبلخ دعلماء عرف دي نوخاص سو

{صحيح خبره داده:}

داده په يادي کړه اي مخاطبه..!

چي تريشل، بادي، لو (ريبل) نيشگري داټول په دلالت النص په حديث دقفيز الطحان لاندي شول حرام شول فلهدا چي تريشل، بادي، لو (ريبل) او نيشگري تر حديث شريف دقفيز الطحان لاندي شول نو په عرف خاص د دوي نه تخصيص روادي او نه يي نسخه البته که عرف عام راسي بيبي تخصيص روادي تر آخره پورې

نو اوس چي په دنيا کې موږ وکتل په دي عرف عام نه شته نو تریشل، بادي، لو (ریبل) او نینګري خپل په حرمت پاتي شول

{نوحيله دجوازيي څه شي ده؟}

دوي حيلې لري

✓ **اوله حيله:** په خوا کې چي داعلماؤ دا تریشل روا کوي داسی حيله به يي ورته جوړه

کړل چی خوروار په پینځه منه کوي مثلاً من غنم په خودي په سل ۱۰۰ افغاني دي نوخور واردي په پنځه سوه افغاني تریشل کی بیرته دي هغه پنځه سوه افغانیو په مقابله کی پنځه منه غنم درکړي.

✓ **دوهمه حيله:** مجدد قرن هذا شيخ الاسلام بيخي زیاته خبره اسانه کړل یقیني

ددي مسئلي څخه عجم او عرب عاجزه دي ده مبارک په (۵۷۶ ص ۶ ج) دارسته لاس داومه او اتمه لیکه انعام الباري

ده مبارک دافتوي ورکړل چی نه صرف تعین دي نه کوي چی په دغو غنمو کی زه خپل حق غواړم باره کي ددغو غنمو څخه ئي ورکړي چی ده تریشل کړي دی هم مشکل نه سته هکذا بادي، نینګر لو (ریبل) وغیره وعلیه الفتوي

اوس اصلي مقصد ته راوړه سیدلو عرف عام څه کول عرف عام دري کاره کول

✓ **اول:** ظاهر الروایت په پاتي کيدي .

✓ **دوهم:** قیاس په پاتي کيدي .

✓ **دریم:** تخصیص دنص باندي راتلي .

اوپه عرف خاص صرف او صرف ظاهر الروایت پاته کیدی

هر هغه عقد چی یو شرط په عقد کی کینودل سي دیوه دعاقدینو فایده وي اودمقتضی
 خخه دعقد خلاف وي نو عقد فاسد دي داتاسو زده کړي دي لکن خلگو بریره رضي الله
 تعالی عنها چي ئي ازداه ول بخاري وائی دائی پر شرط کړل چی ولاء به دي زماوي رسول
 الله صل الله عليه وسلم ورته وویل چی ورسه شرط ورته کنبیرده دلته شرط راغلي
 خو بیع نه سوه فاسده خلاصه دخبري داراووتل

(ددنیانقاد د زمانی ابن حجر د زمانی شمس الدین ذهبی فقه ئی په موبر زده کړل هغه
 شاه صاحب دلته شرائط وضعه شوي)

✓ **یوه شرط:** دمقتضی دعقد دي مثلاً دا کتاب در خخه رانیسم ماته بی را کوي

خودعقد تقاضاده بالکل پروانه کوي.

✓ **دوهم شرط:** دعقد تقاضی نه ده ملائمی دی زه داموتر پرتاباندي خرخه وم په

قرض لکن په دي شرط ماته به ضامن را کوي دپیسو په دغه شرط ماته به گرو را کوي هم
 جائز دي په اتفاق سره

✓ **دریم شرط:** هغه دي چي په عقد کي وکي لکن مقدور دعبد نه وي حساً.

مثلاً : زه داموتر ستاخخه رانیسم په دي شرط چی ته به اسمان ته خیري داپه اتفاق
 شرط فاسد دي بیع صحیح ده .

✓ **خلورم شرط:** که ئی چیري داسی شرط کینوي چی مقدرو حساً و خو مقدرو

شرعانه وو لکه دادبريري چي وويل چي په دغه شرط ده (يعني ولايي پر شرط کره)

که داسي شرط ئي کيښودي چي په شريعت کي نه ووجائز نو شرط باطل دي بيع صحيح ده لکه چي يو يوڅوک دميني (بنځي) سره نکاح وکړي په دي شرط چي ته به پردي باندی بله نه کوي په دي شرط سره ئي نکاح وکړل ته به مادوطن څخه نه باسي داتول شرائط دشریعت خلاف دي شرط باطل دي او اونکاح صحيح ده هغه ازادي صحيح سول شرط باطل دي.

✓ **پينځم شرط:** بيا هغه شرط دي چي دمقتضي څخه دعقد خلاف وي مقتضي

هم نه وي ملائم هم نه وي مقدور خووي ديوه دمتعاقدينو فائده هم په کښي وي داهم پردوه قسمه دي که عرفی وونه دي فاسد که په عرف کي نه وو بيا فاسد دي پري سرويس ، يا ورنټې (Preisarvis)

استيپليزر (Asteflizar) ستاڅخه رانيسم لکن په سړ کال کي چي هرڅوواره خراب سوت ته بي راجوره وي دادي بيع راغلل شرط هم راغلي په عقد کي ليکن ديوه دمتعاقدينو فائده هم ده هغه ئي جوړه وي حتی تبدل واله موهم ليدلي که ترکاله پوري هرڅوواره خراب سوت ته به نوي نوي راکوي داخويوه دمتعاقدينو فائده هم ده لکن خودا شرط عرفي دي نو پري سرويس روادي ځکه هر هغه شرط چي دمقتضي څخه دعقد خلاف وي خو عرفی وي صحيح دي

(که دمقتضي څخه دعقد خلاف وي ديوه دمتعاقدينو دا پر دوه قسمه دي)

✓ **اول:** که عرفی وو هم عقد صحيح دي هم شرط.

✓ **دوهم:** او که عرفي نه وو عقد فاسد دي.

په اخر کې يوه جمله لاوړئ اوس عرف حادث معتبر دي که نه ؟
هو داوس عرف معتبر دي زموږ اود صاحبو د عرف ترماين فرق نه سته يعني په دواړو
عرفو باندې قياس پاته کيږي ۳۱۳ صفحه ج ۶ انعام الباري

شرح رسم المفتی 94

مصباح 410.

اشباه والنظائر 246.

ستاد حسن گلان ډیر دي حولی موتنگه ده

زه به کوم کوم ټوله وم حولی موتنگه ده

تمت بالخير

{الأحكام تتغير بتغير العلت}

بسم الله الرحمن الرحيم

{دوهم الاحكام تتغير بتغير علت}

که علت مغیر وو بیا نو احکام مغیر کیږي

✓ - : اول راځو د علت معرفت ته

علت په لغه کې: مریضي، عذر، انگیزه، سبب، بهانه جمع : علل.

- : علت په اصطلاح کې: له هغه موجود څخه عبارت دي چي مؤثر په یوشي کې وي .

- : حکم: بیا عبارت دي له هغه څخه چي د علت په وجود موجود او د علت دپه عدم معدوم سي.

{بل طرز}

- : د علت فرق : د سبب، حکمت، علامې سره.

- : اول علامه : دلیل دي پر وجود دشي مؤثر نه دي په وجود دشي.

← ← مثلث مثلاً: وریخ ..!

✓ اول : وریخ چي راشي دلیل ده په وجود شي (چي علامه د باران ده) خو مأثره نه

ده په وجود دشي (چي وړول يا وریدل د باران دي) ځکه ډیروخت وریخي راسي خو باران نه وریږي.

علامه پر وجود شوه خو مآثر نه شو.

اما علت مآثر دي په وجود دشي کې

✓ ← دوهم: سبب سره دوه فرقه لري:

✓ ♦ اول: د حکم او علت تر مابین واسطه نه شته د سبب او د حکم تر مابین واسطه شته.

✓ ♦ دوهم: علت مؤثر په وجود کې دي سبب مفضي ووجود ته دي.

مثلاً: شراء دمينځي زید شراء دمينځي وکړه په دغه شراء سره دزید په شراء ملک درقبي هم راغلي او ملک دمتعي هم راغلي.

اول ملک درقبي راځي، دوهم ملک دمتعي راځي نو شراء دملک درقبي لپاره علت ده او دملک دمتعي لپاره سبب دي په مابین کې واسطه هم راغلل مسبب د سبب څخه مخالف کېږي خو معلول د علت څخه نه مخالف کېږي.

مثلاً: زید رضي خور رانيول رضي خور باندي ازاده هم نه ده ځکه چي قرابت نسبي نه لري البته شراء ثابت شوه حکم يي راغلي چي هغه (ملک) درقبي دي لکن ملک دمتعي نه شته که

نر رانيسي حکم راغلي چي هغه (ملک) درقبي دي لکن ملک دمتعي نه شته.

✓ ♦ دريم د علت او د حکمت فرق؟

ددنيا علمي مجلس جوړ وو شيخ الاسلام صاحب دغه تقرير ورته وکړي اوس به يي يوڅه څه بيلگي ووايو:

دری شيان دی ؛ علت، حکم، حکمت.

حکمت: اثر مرتب فائده ده

علت: مؤثر دي.

♦ مثلث مثلاً: سفر علت دي، دروژي خوړل حکم دي، دفعه دمشق يي حکمت دي.

♥ قابل غور ...!

لکن حکم علت ته منسوبيري حکمت ته نه منسوبيري

که یو سړي سفر وکړي که په تیاره کې وو که په موټر که هرڅونه سهولتونه ورته مهیا وي اوس چي مطلق سفر شروع سو دلمانځه قصر او دروژي خوارک ورته جائز دي ولو که مشقت هم نه وو بلکې خوند يي باندي اخیستي دغه ئي حکم دي .

. که سړی په کور کې ناست وي په هغه باندي مشقت راځي خو په کور کې به روژه نیسي خوري به يي نه داځکه چي حکم علت ته منسوبيري نه حکمت ته .

. په بل تعبیر: کونه مشروباً حرام

اوس چي فقط مشروب شراب سول داعلت سو، حرمت يي حکم سو، عدم ضائع وال دعقل يي حکمت سو.

نادره:

♦ که اوس یو څوک پیدا سي چي شراب وچینبي هم نه نه شه کيږي نو دغه سړی ته دشرابو

چینبل رواډي؟

نه حڪم علت ته منسوبيري نه حڪمت ته كه دغه سري باندی نه شه كيږي او كه نه نه شه كيږي چينبل ئي حرام دي.

په افغانستان کې تير جهاد چي له سرو لښکرو سره وسو دغه مقدس جهاد شه خلکو ته فائده ونه کړل.

دکفارو حمله پر يوه هيواد او ملک باندې چي په مقابل کې ئي جهاد دفاعي راځي او دغه قسم جهاد دهميش لپاره فرض عين دی فرض کفائي نه راځي نو کافرانو چي پر وطن حمله وکړه نو جهاد دفاعي شو.

علت يي قرآن دي، حکم فرض عين دي، حکمت يي إعلاء الكلمة الله ده.

✓ ♦ بعضي خلک خطاء وتلي دي حکم حکمت ته منسوبه وي

دوي وايي إعلاء الكلمة الله نه په راځي هغه بله پله توپکيان ځيني جوړ شول داخطاء ده بلکي حکم به علت ته منسوبه وي

نفس پر يو وطن چي کافران حمله وکړي جهاد باندې فرض عين گرځي علت يي دالله تعالى امر دي جهاد فرض والي يي حکم دي، إعلاء الكلمة الله تعالى يي حکمت دي که پر مرتبه سوه او کنه حکم دي ته نه منسوبيري

✓ ♦ حيسي مثال شيخ الاسلام وايي:

زيد ولاړي بازار ته پر چوک دترافيکو دعبور او مرور له دريو اشارو څخه اول سره اشاره ولگيدل دا علت دي، دزيد دريدل حکم دي، دفعه داستدام (ټکر) يي حکمت دي. حکمت يي داسو چي زید دسري موټر يابل شي سره ټکر نه شي.

♥ قابل غور....!

نوزمور هیواد وال دي یی بیا په غور واورې

د ترافیکو دری اشارې اول سره دوهم شنه دریم ژیره چې د دفعې د استدام لپاره لگیدلې دي

نو چې سره اشاره ولگیدل داعلت دي پرتا باندي دریدل واجب دي، دریدل یی حکم دي، دفعه د استدام یی حکمت دي

لکن که داسې وخت راغلي چې زید پر چوک راتیریدی هېڅ شي نه وو یوازي زید وو اوس سره اشاره ولگیدل تیریدل ځینې ناجائز دي زید به نه تیرېږي که تیر سو گوناوه گار دی ځکه حکم علت ته منسوبېږي، نه حکمت ته.

✓ ♦ ترافیک لاس روکړې داعلت دي، د زید دریدل حکم دي، دفعه د تکرېي حکمت دي.

که ترافیک لاس ورنه کړي او هېڅ شي هم نه وي او زید تیر سي دغه تیریدل زید جائز نه دي ځکه حکم علت ته منسوبېږي حکمت نه منسوبېږي.

دغه ترافیکي قانون فرض دي چې سپری موټر چلوي

✓ ♦ الله تعالى په قرآن کریم کې فرمایي: {شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدى

للناس وبينات من الهدى والفرقان فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضاً أو على سفر فعدة من أيام أخر يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر ولتكملوا العدة ولتكبروا الله على ما هداكم ولعلكم تشكرون} (185) البقرة

✓ ♦ ستا سفر علت دي، دروژي ماتول الله تعالى ذکر کړي حکم دي ، يريد الله بکم اليسر ولا يريد بکم العسر دايي حکمت دي .

پام کوی چي په دغه ځاي کې احتياط وکړی خطاء نه سي
ډېر خلک په کې خطاء وتلي .

علت خپل په کور کې پر څلور قسمه دي

✓ يو علت هغه دي چي منصوصي په کتاب الله کې وي دغه علت ترقيامته پورې نه مغير کيږي هيڅ وخت تغير نه قبله وي .

په قرآن کې ډير ځايونه راځي يو ځاي همدغه چي مخته ذکر سو: الله تعالى په قرآن کریم کې فرمایي: { شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضاً أو على سفر فعدة من أيام أخر يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر ولتكمّلوا العدة ولتکبروا الله على ما هداکم ولعلکم تشکرون } (185) البقرة

✓ ♦ اوس دلته سفر علت دي دقصر او روژو دخوراک لپاره ترقيامته نه مغير کيږي .

دغه قسم علت اقوی دعللو دي له دي څخه انکار نه کيږي

مخکي مو داوويل چي الأحکام تتغير بتغير علت دغه علت نه مغير کيږي .

✓ دوهم علت: علت راغلي البته خو په قرآن کریم نه دي راغلي بلکي په حديث شريف کې راغلي .

لکه: د نبي عليه الصلاة والسلام په زمان کې خو مخکې دي ځاي ته تاسو متوجه شي ډير داسي ځايونه راځي چي په حديث شريف کې اول حکمت معلومېږي خو تاسو ورته متوجه سي

په ټول عمر د نبځي لپاره لمونځ په جماعة نه دي روا شوي که ځوانه ده که سپين سري الصلاة المرأة في بيتها افضل من صلاتها في المسجد والصلاتها في مخدعها افضل في بيتها.

دالله تعالي در رسول په زمانه کې هم لکن چي شځي په هغه زمانه کې مسجد ته وتلي له دريو وجهو څخه

✓ ← اول: خيرنې وې (سينگار او تېر وچ يي نه کاوا)

✓ ← دوهم: ځانونه يي پټه ول.

✓ ← دريم: در رسول الله صل الله تعالى عليه وسلم جماعة ورته رسيدې.

نو ورسته دا علت ساقط سو فساق او فجرا زياتيدل نو بيا دا خبره وشول چي سهار، ماښام، او ماخوستن دي ځي ځکه دغه وخت فاسقان ټول مشغول وي يا په ډوډي او يا هم خوب نو په نورو وختونو کې دي نه ځي لکن وروسته متاخرينو علماء کرامو دافتوی وکړل چي مطلقاً دي نبځه نه ځي که ځوانه وي او که سپين سري وي او که هر لمونځ وي حتي دجمعي په لمانځه کې مکروه تحريمي دي وعليه الفتوی.

خو دلته دي ستاسو فکر وي چي د لمانځه لپاره وتل ورته ناروا دي که دا دبل شي لپاره ووتل په لمانځه پيښه سوه بيا دي لمونځ په جماعت وکړي چي ترتيب يي برابر وي دنبځو دبرخي

✓ ♥ مثلث مثلاً: که مکې مکرمې لره دا ولاړه له وطاق خخه مسجد الحرام ته ووتل

ددي لپاره چي طواف په بيت الله شريف وکړي نو داچي له اطاق خخه راووتل هغه د جماعة اقامه وسول جماعت دي وکړي

✓ ♥ يابل لنډ مثال: زيد خپله زوجه کندهار ته روانه کړي ده په لاره کې جماعت

ودريدي او ترتيب هم برابر وو نو جماعت دي وکړي زيد خو دلمانځه لپاره کندهار ته نه ده روانه کړي اوس په لاره کې چي دجماعت اقامه وسول او ترتيب هم برابر وو نو جماعت به کوي

خو علي حده دجماعت لپاره دښځي وتل نه شته

دغه علت تر اول علت يو څه اندازه ضعيف دي

✓ دريم علت: په حديث او آيات کې صريح نه وي راغلي مگر امامانو مبارکانو را

ايستلي وي البته په ډيره پوره پيمانه يعني پر ډيره اعلى طريقه يي حکم باندې کړي وي

♦ هغه لکه دغه ربا چي حرامه شوه په شپږو شيانو کې دغه شپږ شيان نبي کریم صلی الله تعالی عليه وسلم وويل زموږ امام صاحب يي قدر او جنس علت راوکښي دغه علت ظني دي عمل به باندې کوي

البته داسي نه دي چي منصوبي دي سړي يي خلاف نه سي کولاي نه داسي نه دي هغه دي بعضي امامانو مبارکانو يي خلاف کړي .

✓ څلورم علت: دصاحب المذهب خخه هم تصريح نه ده راغلي البته سړي يي د عقل

خخه معلومه وي

♥ مثلث مثلاً: زموږ خلکو دارائستلي دي طائر (مرغه) که دسجدي ايات تلاوت کړي دده په تلاوت سجده سهوه نه لازميږي.

او په آزانگه سجده تلاوت نه لازميږي دا علت په استنباط را ايستل شوي نو موږ وايو چي له دي څخه دا استنباط سو چي انسان يي ونه وايي دانسان اواز نه وي نو په هغه باندې سجده تلاوت نه لازميږي.

♦ اوس که په ټيپ کې ويل کيدل سجده تلاوت نه سته، که راډيو ته يي ضبط او پيټه ورواچول هم سجده تلاوت نه سته، که په تلويزيون وي سي ار vcr کې يي پيټه يا ضبط ورپراچوی هم نه شته.

که تلويزيون کې په ژوندۍ بڼه وو يا په راډيو کې په ژوندۍ بڼه تلاوت کيدي نو بيا سجده تلاوت سته.

♦ او په لاسپيکر کې هم سجده تلاوت سته هغه ددغه سړي اواز دي فقط مکبر الصوت دي.

په دغه اخري دوو علتونو کې تغير راځي يو وخت يو قسم علت وي بل وخت بيا بل قسم علت وي خوزيات بدلون په دغه کې دي چي په استنباط علت راوتلي وي يو علت نن موږ راوکاږو صباء مغير وي بل صباء بيا مغير وي نو ځکه مسائل ورسره مغير گرځي

♦ دلته يو څو شيانو ته متوجه شي اودغه خبري درسره واخلي بيا به په کار درلره راسي مثلاً بعضي خلک وايي چي دوي په لاسپيکر ولا پسي لمونځ نه کوي په لاسپيکر کې ډير خلک وغږيدل چا به ويل چي دا اواز دويونکي نه دي چا به ويل چي اواز دويونکي دي

هغه چا چي ويل چي آواز دده نه دي نو مکروه دي لکن پوره تحقيق يي نه وو کړي

ديوبنديان مبارکان چي کله راغلل پوره تحقيق يي وکړي هر څه يي واضح او روښانه کړل

← **اول:** نو دغه د لاسپيکر آواز په اتفاق دټولو ساينس پوهانو دغه آواز دويونکي دي دهر مايکرافون دغه حکم دي.

← **دوهم:** که دغه دده آواز نه سي نوبيا خوهم لمونځ نه په فاسد پري مکروه هم نه دي حتی خلاف الاولي لانه دي هيڅ لاهم نه دي البته که ریاکاري کوي هغه خوبيا جلاء مسئله ده.

نودغه ځاي ته فکر وکړه چي لاسپيکر يا مايکرافون جامد شي دي هر آواز چي په ده کې راځي نسبت يي فاعل ته کيږي زید چي په لاسپيکر يا مايکرافون کې خبره کوي خلک وايي دادزید آواز دي زید دي داسي نه وايي چي لاسپيکر يا مايکرافون دي نو دا آواز دزید بلل کيږي دغه ځاي ته بايد خلک متوجه سي

لکه: موټر دي په موټر چي زید څوک ووهي يوازي پر زید چي موټروان دي هرڅه چي لازميدل هغه پرده دي دهری خواخه يي چي ووهي پر نورو سپاريانو هيڅ هم نه شته ځکه موټر جامد دي ټول افعال يي زید ته منسوب دي.

يا زید عمرو په ډبره وولې او د عمرو سر ور مات کړي نو اوس زید داويلي سي چي ستا سر ډبري مات کړي مانه دي مانه کړي؟ نه

ځکه ډبري حرکت زید ته منسوب دي هغه دي په زید باندې قتل خطاء او قتل عمد لازمېږي.

يوه بله خبر هم دلته درسره واخلې

په فقه کې دوه ځايه ټکر راځي

← **اول:** وايي که چيري يې فتح غير امام ته ورکړل او هغه اخذ دده دفتحي وکړي لمونځ يې فاسد دي.

← **دوهم:** که يو سړی وويل دلته په اول صف کې ځاي سته رامخته سه اول صف ته راسه اوس که دي ولاړي په لمانځه کې په اول صف کې ودرېدي لمونځ يې فاسد دي.

♦ بل ځاي بيا وايي که يو سړی لمونځ کوي د صورتو ترتيب يې نه سوي کولاي ياد رکعاتو ترتيب يې نه سوي کولاي بل چا ورنښودي پرانه کوي او هلته وايي چي قرآن کریم يې په لاس کې نيولي هم نه وي بلکې هلته ورته پروت وي دي ورته گوري لمونځ يې فاسد دي ځکه تلقين دخارج څخه راغلي؟

::: دغه جواب طحطاوي په غاړه اخيستي (ج ۲/ص ۲۷۶) راسته لاس او همدارنگه مولانا مفتی محمد شفيع صاحب په آلات جديده کې ذکر کړي دي او همدارنگه معارف القرآن ددوهمي سپاري اول ټوک ۱۳ صفحه کې دلته يې پوره تحقيق کړي سترپايه يې دغه رساله رانقل کړی ده.

– اوس ورته گورئ په واقع اونس الامر کې ته فرض کړه چي دغه نه دزید چي امام دي آواز دي جامد هم نه دي بيا هم لمونځ نه په کې مکروه کيږي ددغه ځاي ټکر نو وکاره؟

✽ ټکر به يې جناب حضرت حاجي شيخ صاحب العالم المتبحر درته وکاري...! :

– اوس نو هلته چي يو ځاي نه فاسدېږي او بل ځاي فاسدېږي وايي که دغه يو ځاي يې داسي ووايي

♥ مثلاً چي زه فتحه عمرو لره ورکړم او دي په منفرداً شکل په لمانځه ولاړ وي که ده چسپه فتحه واخيستل ددغه لپاره چي زما اطاعت کوي په لمانځه کې او دی الله تعالى ته ولاړ دي نو لمونځ يې ځکه فاسد دي ځکه خو دي زما اطاعت کوي لکن که په هغه بل صورت کې دي ورته ووايي چي دمنځ صف ته راواوړه ده ځان ته محض په دغه خبره ځان ته فکر ورکړي ودریدي لږ ساعت وروسته چي فکر وکړي چي مسئله خو همداسي ده چي خالي ځاي بايد په صف کې پاتي نه سي ورغلي او هغه خالي ځاي يې ډک کړي لمونځ يې نه دي فاسد او همدارنگه که هلته زید ته زه فتحه ورکوم سمدستي دي زما فتحه واخلي لمونځ يې فاسد دي خو که لږ فکر وکړي او خپل خطا وويني چي يقيني زه خطا وتلي يم هغه فتحه واخلي لمونځ يې نه فاسد يږي .

♦ نو اوس فرض کړه چي دلاډسپيکر آواز دزید هم نه دي جامد هم نه دي لکن هغه سړي چي په لادسپيکر کې آواز اوري دلاډسپيکر په قول دي کوي که دزید؟ نه لادسپيکر مطلقاً دا خبر ورکوي چي امام دغه ځاي ته منتقل سو امام دغه دي رکوع ته ورسیدي امام دغه دي سجدي ته ورسیدي او امام دغه دي تشهد ته ورسید و غیره نو دي په اصل کې په قول د امام کوي لادسپيکر کې مطلقاً خبر یږي نو ولي فاسد يا مکروه ورته وويل سي...!

راځو بیرته خپل بحث ته علت

الاحکام بتغییر بتغییر علت

مسئله الظفر

♦ زموږ امام صاحب فرمايي: ظفر نه سته مثلاً زید په زور او جبر د عمرو څخه داسي شي واخيستل چي هغه مثلي وو

عمرو اوس کولاي سي چي دزید خخه هغه مثلي شي چي زید ځيني اخیستي معین هغه واخلي یا هم مثلي مثل دغنو چي دده خپل نه وي واخلي او ځان په کامیاب کړي یو یي سي دابه آداء په آداء سي.

♦ او امام مالک صاحب فرمایي نه هغه عین غنم به پیدا کوي مثل یي هم نه سي ځيني اخیستي

او په قیمې کې امام صاحب هم وایي چي عین هغه موټر پیدا نه کړي بل موټر نه سي اخیستي ددواړو مبارکانو قول همدادي.

♦ لکن امام شافعي رحمه الله تعالی فرمایي: چي په هرشي یي لاس بر شي اخیستلای یي شی وجه داده چي خلک اوس تابع داري دالله تعالی نه کوي اصلي شي به ځيني پټه وي

فتوی په قول د امام شافعي رحمه الله تعالی ده په اعتبار د علت علت واوښتی .
 علت مغیر سو هغه دپخوا علت جلا وو اوس جلا شو.

♦ بل اصل: داوبو خرڅول جائز دي؟ نه نه دي جائز لکن په ضمن دځمکې کې جائز دي علت یي څه شي دي چي نه دي جائز؟ مجهولیت یي علت دي اوس که علت یي زائل سي او اوبه دمیتړ واحد په واسطه معلومي سي اوس خو په دنیا کې میتړان سته معلومېږي وسائل سته نو مخکنی علت یي زائل سو اوس اوبه دمیتړ په اندازه خرڅېږي معلومي هم دي ځکه یي بیعه جائز ده.

♦ یو بل لوي اصل: هر هغه شي چي فقهي شریفې ورته ویلي وي مکروه تحریمي لکن منصوصي نه وي په صریح حدیث شریف او آیات شریف کې نه وي راغلي خو دوي تریو قاعدي لاندې ورته ویلي وي مثلاً یوځاي وایي مده مجهوله ده ځکه بیعه مکروه

تحریمي ده او مبیعه مجهوله ده نو ځکه بیعه مکروه تحریمي ده ثمن مجهول دي ځکه مکروه تحریمي ده مثلاً دتاریاکو بیعه یې کړي ده .

ده ورته ویلي دي چي پر تاریاکو یې درکوم نو دي چي وگوري که ځان تاواني ورته معلوم سي نو ځغلي مولوي صاحب ته هغه ته وایي چي ماخو دغه بیعه کړي تر نیشگري مولوي صاحب ورته وایي چي وخت دي نه دي معلوم کړي نو مده مجهوله سوه بیعه دي مکروه تحریمي ده دي ځای ته ښه متوجه شی

په دغه وجه مکروه تحریمي دي که چیري ددوي په مابین کي جنجال (نزاع) راتلي دغه عقد مفضي وو منازعي لره او که دغه عقد مفضي و منازعي جنجال لره نه وو هیڅ مشکل په کې نه شته.

نه مکروه تحریمي، نه تنزیهي، نه خلاف الاولي دي.

داهم یو لوی اصل دی .

♦ فرق به یې څنگه کوو که چیري دوی بیعه سره کړي وه که چیري یې پر دي سره دعوه شول چي مفضي منازعي ته وو قاضي ته ور غل قاضي به یې بیعه فسخه کوي.

او که په دي کې یې منازعه نه وه هلته ده بله گټه په نظر کې نیولي وه بیا به یې قاضي نه فسخه کوي خلاف الاولي لاهم نه ده دغه بیعه.

بل مثال په بازار کې ریگشا (رخچه) موټر ته زید په بازار کې وایي راځه زما سره ولاړ سه ځای او پیسي دواړه نه دي معلوم صاحب دوسایلو وویل راځه هلته چي ولاړل زید ځیندي کښته سو ۱۰۰ افغاني یې ورکړي دغه بیعه صحت لري خلاف الاولي لاهم نه ده دحج اکبر په باب تحقیق ردالمحتار علی هامش الدرالمختار (ج ۲ / ص ۲۷۶) چپه لاس (۶ جلد) .

مصباح: 438 ص . شرح عقود رسم المفتی: 45 ص . شبه النظائر: 251 ص .

تمت بالخیر

{الأحكام تتغير بتغير الضرورة}

بسم الله الرحمن الرحيم.

{الأحكام تتغير بالضرورة..}

اول بحث

✓ .اول الأحكام تتغير بتغير زمان.

✓ .دوهم: الأحكام تتغير بتغير علت.

✓ .دريم: الأحكام تتغير بالضرورة.

دوه اول مخکې تيرسوي دي .

دريم به اوس ان شاء الله تعالى وويل سي

دريم ضرورت دي چي أحكام باندي مغير کيږي البته ضرورت هغه دي چي اوس بيانيزي ان شاء الله تعالى هر ضرورت نه ضرورت راضي په کلياتو خمسہ ووکي.

✓ - : اول قسم ضرورت چي دين فوت کيږي:

مثلاً که زه دغه کارونه کړم دين راڅخه فوت کيږي او دين هغه شي دي چي الله تعالى ددين لپاره لمونځ ، روژه ، زکات ، حج ، جهاد فرض کړي دي جهاد خومره غټ شي دي الله تعالى ددين دحفاظت لپاره فرض کړي

دا ددين اهميت سو

نوضرورت به هغه معتبر وي چي دسړي څخه به دين فوت کيږي مثلاً که تعليم ونه کړم فرض پاتېږي ، که جماعت ونه کړم واجب پاتېږي ، که آذان ونه کړم شعائر پاتېږي

تعليم فرض عين دي دهر چا د حال موافق

د تعليم مسئله:

– تعليم په روپو زموږ د امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى په نزد جائز نه دي خو د ضرورت په وجه اوس

فتوى داده چي تعليم په روپو جائز دي كه تعليم ونه سي فرض عين پاتيري فرض عين دين دي

جماعت په جمعه كې فرض عين دي كه امام ته د دغه جماعت په عوض كې اجره ورنه كړې بيا څوك جماعت كوي؟

هيڅوك يي هم نه كوي فلهدا چي دين پاتي نه سي اوس فتوى د ضرورت په خاطر داده چي اجره اخيستل يي په عوض كې جائز دي

جماعت په نورو لمنځو كې واجب دي كه امام ته د امامت په عوض كې اجره جائز نه سي بيا دين پاتيري نو د ضرورت په خاطر ورته جائز دي اخيستل دا جرې

په آذان كولو هم اجره اخيستل جائز دي امام صاحب وايي جائز نه دي خو د ضرورت په خاطر فتوى داده چي آذان كه څه هم نه فرض، او نه واجب دي خو د شعائرو د اسلام څخه دي

د اسلام د شعائرو حكم داسي دي لكه د فرضو نو اجره اخيستل باندې جائز دي

فلهدا ضرورت هغه دي چي حرام هم روا كوي دايي د قوت حد سو

{**الاحكام تتغير بالضرورت..**}

✓ – : دوه نفس فوت كيږي يا يي جزء فوت كيږي كه يي ونه كړم.

نفس هغه شي دی چي داجاد لپاره يي الله سبحانه و تعالى نکاح جائز کړي ده .
 اودنفس دبقاء لپاره الله سبحانه و تعالى خوراک جائز کړي چينبن يي رواکړي ځاي
 جوړ کړه تعمير جوړ کړه ځان ته .

ډوډۍ بڼه په پوره پيمانه وخوره

البته نفس حفاظت غوا

پوه مسئله: خلک وايي چي ډوډۍ تر قرآن افضله ده په قرآن وخبره خو په ډوډۍ مه
 غيره العياذ بالله داکفري خبره ده دوی حواله ردالمحتار ته ورکوي

خو مسئله ردالمحتار راخيستي ده لکن داسي نه ده لکه دوي چي فهم کړي
 په ردالمحتار علي هامش الدرالمختار :

(ج ۱ / ۱۳۱) « ۶ جلد » ۵ / ۶ / ۷ ليکه (کرنه) چپه لاس .

:- سوال : فمن اضطرَّ إلى مأْكُولٍ ولَّا يتوصَّلُ إليه إلَّا بوضع المصحف تحت رجله . فأجاب :
 الظاهر الجواز لأن حفظ الروح مقدَّمٌ ولَوْ مِنْ غَيْرِ الْإِدْمِي ؛ وَلِذَا لَوْ أَشْرَفَتْ سَفِينَةٌ عَلَى الْغَرَقِ
 وَاحْتِيجَ إِلَى الْإِلْقَاءِ الْقِي الْمَصْحَفُ حِفْظًا لِلرُّوحِ وَالضَّرُورَةُ تَمْنَعُ كَوْنَهُ أَمْتِهَانًا كَمَا لَوْ اضْطُرَّ إِلَى
 السَّجُودِ لَصَنَمَ حِفْظًا لِرُوحِهِ .

ردالمحتار وايي که ډوډۍ دومره لوړه وه چي دي يي نه سي را اخیستلای که يي را وانه
 خلي نوزيد مړ کيږي خولار داوي چي په قرآنکريم به خبري بيا ډوډۍ را اخیستې سي
 دلته داکولاي سي البته نيت دي داهانت نه کوي دضرورت په خاطر وايي نه دغير
 ضرورت په وجه

ددى لپاره چي نفس دې فوت نه شي نو كولاي شي چي ډوډى راواخلي

او همداراز كه كښتي توپانې سي غرق ته نږدي سي دبعضي كتابو غورځولو ته ضرورت پيداسي او په هغه كتابو كي قرآن كريم هم وي نو قرآن كريم دي وغورځوي ددي لپاره چي دروح حفاظت وسي دهلاكته څخه داهم دضرورت په وجه

او همداراز كه يو سپرى بوت ته په سجده كولو مجبور كړي شي سجده دي ورته وكړي دضرورت په خاطر دحفاظت دروح په وجه.

نو مقصد يي دادي داسي نه ده چي ډوډى تر قرآن بزرگه ده.

✓ :- دريم: كه فوت كيدل د عقل را تلل

د عقل دفوت كيدلو په سبب الله تعالى ټول مسكرات حرام كړي نو حرام دضرورت لپاره روا كيږي عقل هغه شي دي كه د ضرورت په خاطر حرام روانه شي عقل ځي فوت كيږي.

✓ :- څلورم: كه نسل فوت كيږي

نسل هغه دي چي الله تعالى يي داجاد لپاره نكاح روا كړي ده دنسل دبقاء لپاره الله تعالى حد قذف مشروع كړي، دنسل دبقاء لپاره الله تعالى حد زنا مشروع كړي.

✓ :- پينځم: كه مال فوت كيږي

مال هغه دي چي الله تعالى يي دحفاظت لپاره قسم قسم شركتونه مشروع كړي قسم قسم معاملات يي مشروع كړي او دحفاظت دمال لپاره الله تعالى حد سرقه مشروع كړي

خلاصه: دغه پينځه شيان كه ديو چا فوت كيدل نو دغه ضرورت دي اودلته ضرورت معتبر دي.

{الأحكام تتغير بالضرورة..}

دوهم بحث:

د ضرورت د تأثیر شرائط:

توجه....!

د ضرورت په وجه باندې حرام قطعي روا او جائز گړځي وروسته به راشي.

✓ اول شرط د ضرورت د تأثیر: ضرورت به ملجې وي اګراه به ملجې وي خامخا به

مرگ ځيني راځي نه حبس اوبند

✓ - دوهم شرط: منتظر به نه وي اوس به واقع وي په ضرورت کې که ته وايي چي

صبا ضرورت پېښېږي بيا دغه ضرورت غير معتبر دي

✓ - درېم شرط: د اصولو شرعيه ووځخه به مخالف نه وي.

لکه يو څوک زید ته وايي چي وژنم دې قتل وکړه، يا زنا وکړه داپه هيڅ وخت دا وقاتو کې نه روا کېږي.

✓ څلورم شرط: ضرورت به په قدر د ضرورت وي مثلاً يو سپرې مړ

کېږي له لوري يا له تندي که دخره يا خنزير غوښه ونه خوري يا شراب ونه چيښي نو دومره اندازه ورته روا دي چي د ضرورت دفعه په وشي مثلاً که په دوو گولو يا غوړپو له مرگه راگرځي نو ده ته دريمه گوله يا دريم غوړپ حرام دي.

✓ پينجھ شرط : مطلقاً چي ضرورت قطعہ سي اباحتہ هم قطعہ کيڙي.

✓ شپڙم شرط : ددفعي دضرر عام لپاره ضرر خاص اخیستل کيڙي امير ته

جائز دي بلکل دي يي واخلې.

ته يي فرض ڪرہ امير امر وکڙي چي دهلمند دسيند خخه وياله جلا کوو دڀنت ته يي خيڙه ووڌري زره

کوره هلته تري لاندي کيڙي لکن دغه وياله دخلکو په کورو راځي لس کوره دخلکو خرايڙي سل جريبه

حُمتکه خرايڙي لکن هلته چي وياله ورسپڙي دري زره کورونه باندي اباديڙي .

امام ته روائي چي وياله په زوره کش ڪڙي خولکن شرط دادي چي دغه متضرر خلکوته به مثلي ددغه زماني عوض به ورکوي

لکه ظاهر شاه همداسي وکڙل دکجکي بند يي چي وتڙي د ارزگان هراؤد چهار چيني داتول ځيني لاندي

شول دملايانو خخه يي استفتاء وکڙه هغه همدغه فتوي ورکڙل چي کار مخته روان ڪڙه دغه خلکوته عوض ورکڙه .

مسئله : مسجد تنگ سو دمسجد په بغل ڪي سراي دي خو مالک دسراي سراي نه خرڅوي که امير امر وکڙي چي دغه سراي ځيني رانيسي نو په زور يي ځيني رانيولي سي په دي شرط چي قيمت به دهغه وخت موافق ورکوي سراي په زوره ځيني اخیستي سي.

✓ اووم شرط : دواء په حرام جائزه ده داهم ضرورت دی.

مسئله: داووم شرط په ضمن کې.

تداوي په حرامو جائز ده:

ردالمحتار على هامش الدرالمختار (ج ١ / ص ١٥٤) « ٦ جلدہ » .

(قوله اختلف في التداوي بالمحرم) ففي النهاية عن الذخيرة يجوز إن علم فيه شفاء ولم يعلم دواء آخر. وفي الخانية في معنى قوله - عليه الصلاة والسلام - «إن الله لم يجعل شفاءكم فيما حرم عليكم» كما رواه البخاري أن ما فيه شفاء لا بأس به كما يحل الخمر للعطشان في الضرورة، وكذا اختاره صاحب الهداية في التجنيس فقال: لو عرف فكتب الفاتحة بالدم على جبهته وأنفه جاز للاستشفاء، وبالبول أيضاً إن علم فيه شفاء لا بأس به، لكن لم ينقل وهذا؛ لأن الحرمة ساقطة عند الاستشفاء كحل الخمر والميتة للعطشان والجائع. اهـ من البحر. وأفاد سيدي عبد الغني أنه لا يظهر الاختلاف في كلامهم لاتفاقهم على الجواز للضرورة، واشتراط صاحب النهاية العلم لا ينافيه اشتراط من بعده الشفاء ولذا قال والدي في شرح الدرر: إن قوله لا للتداوي محمول على المظنون وإلا فجوازه باليقيني اتفاق كما صرح به في المصنفى. اهـ.

أقول: وهو ظاهر موافق لما مر في الاستدلال، لقول الإمام: لكن قد علمت أن قول الأطباء لا يحصل به العلم. والظاهر أن التجربة يحصل بها غلبة الظن دون اليقين إلا أن يريدوا بالعلم غلبة الظن وهو شائع في كلامهم تأمل (قوله وظاهر المذهب المنع) محمول على المظنون كما علمته (قوله لكن نقل المصنف إلخ) مفعول نقل قوله وقيل يرخص إلخ والاستدراك على إطلاق المنع، وإذا قيد بالمظنون فلا استدراك. ونص ما في الحاوي القدسي: إذا سال الدم من أنف إنسان ولا ينقطع حتى يخشى عليه الموت وقد علم أنه لو كتب فاتحة الكتاب أو الإخلاص بذلك الدم على جبهته ينقطع فلا يرخص له فيه؛ وقيل يرخص كما رخص في شرب الخمر للعطشان وأكل الميتة في

المخمصة وهو الفتوى. اهـ (قوله ولم يعلم دواء آخر) هذا المصرح به في عبارة النهاية كما مر وليس في عبارة الحاوي، إلا أنه يفاد من قوله كما رخص إلخ؛ لأن حل الخمر والميتة حيث لم يوجد ما يقوم مقامهما أفاده ط. قال: ونقل الحموي أن لحم الخنزير لا يجوز التداوي به وإن تعين، والله تعالى أعلم.

البته تداوي په حرامو دري شرائط غواړي که یو شرط منتفی سو جواز نه لري:

✓ **اول شرط:** طبیب به حاذق وي (دکتر) به لري د دنیا د قانون مطابق به

د ډاکټري او تخصص سند به پوره لري کوم مراحلې چې دیو ډاکټر د ډاکټري لپاره سته هغه به ئې ټول په سند سره طبي کړي وي.

✓ **دوهم شرط:** فاسق به نه وي لکه لمونځ نه کوي، بریره خريي

✓ **درېم شرط:** دکوم مرض لپاره چې ډاکټر حرام تجویز کوي دهغه مرض

لپاره به په حلال کې دواء موجوده نه وي.

بعضو خلورم شرط هم لگولي چې شراب به نه وي خو دا خبره صحیح نه ده.

شیخ الاسلام او نورو علماء کرامو پر دې خوا فتوی کړې ده چې نه شراب هم روا دي د ضرورت په خاطر که ډاکټر وفرمایل هغه ډاکټر چې مخکې یې ذکر وسو.

د حاجي حضرت شیخ صاحب له مبارکو تحقیقاتو څخه:

د ډاکټر صاحب او د پیر صاحب فرق:

. ډاکټر ته دا جائز دي چې یو سړی د لمانځه څخه بند کړي.

. اما پیر دانه سي کولاي د دنیا کتابونه په دي باب وگورئ.

لکه لنډ زموږ په فقه حنفی شریفه کې راځي که ډاکټر یو چاته وویل چي په اوداسه کې سترگې مه پریوله ځکه تاوان درته کوي نه دي یې پرولي گوره نور هیڅ لانه دي باندې سوي که بلکل داسي ورته ووايي چي مخ مه پریوله دیو عذر به وجه نه دي یې پرولي بیا په ده باندې دلمانځه اعاده هم لازمه نه ده خو هغه ډاکټر چي مخکې یې ذکر وسو هر ډاکټر نه

لکن که ملا یا پیر داسي درته وویل چي دامه کوه دده په قول به نه کوي

✓ **اسم شرط:** مقصود به یې داوي چي توازون او عدل راسي ضرر به یې نه

وي مقصود

نو مسئله دظفر، مسئله دغبن فاحش دا هم جائز دي

زموږ په ټولو کتابونو کې وایي چي دخیار عیب، خیار روئیت، خیار شرط څخه بل خیار نه شته

البته خیار غبن هم شته .

دا امام مالک صاحب وویل زموږ په مذهب کې هم فتوی پر دغه قول ده

خو خیار غبن هغه وختي دي چي تاته ونه وایي چي دغه شي ما په دغه قیمت رانیولي دي ته یې ترثلث بالا خطاء ایستلي بیرته مبیعه ورته رد کولای سي

که تاته یو سړی ووايي چي دغه شي ما رانیولي په لس لکه تاته ئي درکوم په شل لکه تارانیوي په دغه شل لکه وروسته ته حق نه لري چي دعوه دخیار غبن وکړي ځکه په خطاء یې هغه ده تصریح درته کړي ده

يايو سړی يوشي رانيولي دي په خوله درته ووايي يا يي له خبرو څخه دامعلوميږي چي ده دغه شي په لس رانيولي دي دغه شي يي پرتاخرڅ کړي په يوولس وروسته بيا ته په خبر شوي چي دغه شي په اووه رانيول شوي دي ترثلث يي بالا خطاء ايستلې بلکل يي ورته رد کولاي سي.

په دي کې مقصود توازون او عدل دي

تلك عشرة كاملة

خلاصه: ضرورت ددغه لسو شرائطو په وجه تأثير کوي او ضرورت هغه دي چي حرام پري روا کيږي خو خپل په موضع کې

دریم: دریم بحث

{الاحکام تتغير بالضرورت}

ضرورت يوشي مباح کوي .

✓ اول: ضرورت يوشي ته رخصت، او اباحه دواړه ورکوي.

✓ دوهم: ضرورت رخصت ورکوي نه اباحه.

✓ دریم: ضرورت نه اباحه ورکوي نه رخصت.

✓ اول: زيد مړ کيږي که چيري دميتة (مرداري) غوښي ونه خوري.

يازيد مړ کيږي که چيري شراب ونه چيښي اوس خپله مړ کيږي، يابل سړی يي مجبوره کړي چي ونيسه دغه ذکر شوی شيان وخوره

ونيسه دغه مرداره وخوره يادي وژنم په دواړو صورتونو کې هم اباحت دي او هم رخصت دي.

که يي خوارک ونه کړي مړسو گونا گار مړ دي.

✓ دوههم: رخصت راولي اباحت نه راولي

مثلاً: زید ته یوڅوک ډاکراه په حالت کې وایي چي ددغه سړی مال هلاک کړه يادي وژنم.

یاد دغه سړی ډوډی وخوره.

یا کلمه دکفر ووايه دایيا رخصت راولي اباحت نه راولي رخصت دامعنا که دي ونه کړي هغه عمل چي دغه مکره تاته وایي ځان دي شهید کړي دبل مال دي نه وخورې اونه دي هلاک کړي او مړ سوې نو اعلی شهید یې کلمه دکفر دي ونه ویل او مړ سوې اعلی شهید یې. خو کلمه دکفر دپه شرط داطمنان دقلب وویل بیا پروانه کوي. که دي دیوچا مال وخورې هم پروانه کوي عوض به يي ورکړې.

دصحابه کرامو قربانی.....

(واقعہ)

عمار، یاسر، سمیه بی بی

عمار زوي دي

یاسر اوسمیه دعمار پلار او مور دي.

دغه دری واړه کافرانو ونيول بیایي ورته وویل چي تاسو دکفر کلمه ووايست العیاذ بالله.

نور مي معاف کړه شیخه معذوریم

دين او ايمان مي گروپه زلفانو.

پوچ نه لري ناصحه ستا اثر پرما

ما عبد الغفار پر زړه ليكلي دعشق توري دي دفلک لاسونه شنه شول تر څنگلو هرگري
زما دخوږوپه تاوولو چي وصال دخپل جان مي دي مندلي گنج ددر ، او د مرجان مي دي
مندلي څه عجيب دي که تمام جهان زماشي چي باچا دکل جهان مي دي مندلي.

بهر حال

سميه بي بي ته يي وويل چي کلمه دکفر ووايه ايمان پرېږده.

دې مبارکې انکار وکړي په آسانو پوري يي وتړل او په ډير سخت تعذيب يي په شهادت
ورسول

دا دمسلمانو بنځو کار نامي دي سبحان الله تاسو دمسلمانو بنځو غيرته نظر وکړي
په اسلام کې اوله مسلماننه بنځه اَمَّا وَاَمَّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت خديجة الكبرى رضي الله
تعالى عنها اول اسلام راوړي.

اوله شهيدده په اسلام کې سميه بي بي ده

بيا يي ياسر راکښ کړي هغه ته يي هم داسي وويل هغه هم کفر ور سره ونه منلو
دي مبارک يي هم په سخت تعذيب شهيد کړي عمار ورته ناست دي مور او پلار يي
دواړه ور شهيدان شول

عمار ته يي وويل چي کلمه دکفر ووايه عمار وويل او ځان يي ځيني خلاص کړي
پيغمبر صل الله عليه وسلم دده په شان کې وايي تقتله الفئة الباغية.

بيا د حضرت علي رضی الله تعالى عنه په ډله کې راغلي د حضرت معاويه ډلي شهيد کړي.

نو دهغه خوا چې کفارو عمار رايله کړي گړندی و رسول الله صل الله تعالى عليه وسلم ته راغلي

او ورته وويل چې اى دالله تعالى رسوله صل الله عليه وسلم زما مور او پلار يي دواړه راشهيدان کړل

دوى په ما غالب شول کلمه دکفر يي راباندې وويل
نودغه آيات شريف نازل شو:

{ من كفر بالله من بعد إيمانه إلا من أكره وقلبه مطمئن بالإيمان ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم غضب من الله ولهم عذاب عظيم } (106) {النحل}

مطلب که ديو چا زړه پرايمان مطمئن وي او بيا دکفر کلمه ډاکراه په صورت کې باندي وويل سي پروانه کوي

خوبياهم هغه دوه اعلى درجه کې دي.

✓ دريم: نه اباحه راولي نه رخصت

اصول الشاشي دقياس په بحث کې لږ اندازه خطاء وتلي
زه تاوژنم ته به دغه سړى وژنې.

زه تاوژنم ته به ددغه سړى لاس پري کوي.

زه تاوژنم ته به زنا کوي.

دانو په هيڅ وخت کې نه اباحت راولي او نه رخصت.

تمت بالخير

{ بيان الحاجت وسد الذرائع }

بسم الله الرحمن الرحيم

(بيان الحاجت وسد الذرائع)

اوس به د حاجت بيان وکړو ان شاء الله تعالى شيخ الاسلام وائی چي مایخي ډیر کتابونه وکتل خود حاجت او ضرورت تر مابین ئی فرق نه وکړی لکن د پوره کونښن وروسته دا خبره راووتل چي په حاجت باندې په ټول عمر شي نه روا کيږي او په ضرورت خو حرام قطعي روا کيږي مثلاً دخنزیر غوښی په وخت کی د ضرورت روا کيدلی خو په حاجت باندې په دوه ځايه کی شي روا کيږي زده یی کړئ

✓ اول یابه د الله جل جلاله په کتاب کی تصریح په راغلی وی د قوانینو په خلاف نو

دغه تصریح او حاجت په وجه هغه روا شو

او یابه مختلف فیه کی په حاجت شي روا کيږي د د تصریح مثال لکه سلم

سلم بیعه دمعدوم ده زه تاته اوس روپی درکوم ستا څخه څومیاشتی وروسته غنم غواړم تراوسه شنه لانه دی نوالله جل جلاله په قران کریم کی وویل حاجت وو نو خود روا سو

دوهم مثال : چي حاجت تاثیر کوی په مختلف فیه کی یو د ښځی عورت دی دا جلادی یو د ښځی مخ دی دا خو عورت نه دی پټول یی څنگه دی دمخ په پټولو کی ئی اختلاف دی څوک وائی چي پټول ئی فرض دی څوک بیا وائی چي یانه دی فرض نوم مسئله مختلف فیه ده خو یواځی صریح ایه نسو پیدا کولای چي مخ دی عورت وی نو چي عورت نه دي پټول یی څنگه دي دغه مسئله مختلف فیه دي نور اعضاء دمخ څخه ماسوی عورت دي إتفاقا په هغه کې خبر نه کوو خبره دمخ دعورت ده چي دلیل قاطع ولري خو قاطع دلیل نه سته قرآن کریم الله تعالى چي فرمایي « { یا أيها النبي قل لأزواجک وبناتک ونساء

المؤمنين يدين عليهم من جلايبهن ذلك أدنى أن يعرفن فلا يؤذين وكان الله غفورا
رحيما (الأحزاب [59])

دغه آیات شریف محتمل دي داسي ايات او حديث صريح نه سئ پيدا کولاي چي دمخ
عورت والي حيني ثابت کړې خو دمحمتملاتو څخه داخبر راووتل نو زموږ پرمذهب
دادی چی پټول ئی فرض دی دفتني په وجه خودحاجت په خاطر راوکیږی چی مخ دی
لوڅ سی

مثلا : بنحہ مدعی ده قاضی ته راغلل او یادا مدعی علیها اویائی خاوند ورک وو قاضی ته
راغلل چی زه خو پیسی نه لرم نو قاضی صاحب ورته وواپی چی پلانکی دوکاندار ته ورځه
هغه سودا درکوی نوداچی مخ پټ کړی دوکاندار یی سنگه وپیژنی اویا مثلا داسی تنگه
لار راغلل چی نسی تلای نومخ دی ښکاره کی فقط دغه دوه حایه حاجت تأثیر وکی
تمت بالخیر

تحسينات

بسم الله الرحمن الرحيم

(بل په دغه ځاي کې تحسينات دي.)

تحسينات خپل په کور کې پر څلور قسمه دي:

اول: تحسينات په عباداتو کې دي.

دوهم: تحسينات په معاملات کې دي.

درېم: تحسينات په آدابو کې دي.

څلورم: تحسينات په عقوبات کې دي.

تحسينات دغه ته وائی چې په مباح کې ته راجح مختاره کړي.

تحسينات په عباداتو کې لکه ستر دعورت کوه ښه کالی اغونده نجاسات دزان سره مه گرزوه

تحسينات په معاملات کې غش مه کوه خلگ مه خطا باسه په بيع اوشراکي درواغ مه وایه اومنهي عنه بيعي مه کوه.

تحسينات په آدابو کې مثلاً دډوډي ادب دادی چې مخ کې لاس پریوله ډوډي په راسته لاس خوره بسم الله پرووايه اودخپل طرف څخه یی خوره اوداسی نور اودچینبولو ادب بیادادی چې اوبه په ناسته چینبه په دری غړ په یی چینبه.

تحسينات په عقوباتو کې مثلث مه راوله چې پزه یی پریکړی غوړونه مه پریکوه اودکافران سره چي جنگ کوی کوچینیان سپینږیری ښځی مه وژنئ داصرف په مباح کې تاثیر کوی.

بل چي دي زينت دي دسري زړه وغواړي چي اعلي جامه واغوندم
 بنځه ووايي چي ورينمن واغوندي او ورينمين ورته رواهم دي اعلي ساعتان په لاس
 کم اعلا غاړگي په غاړه کي دازينت دي
 اوبل بيا فضول دي فضول بياودغه ته وائي چي حرام وکه مثلا زنا سد ربا داکارونه وکي
 زينت او فضول په هيڅ شي کي تاثير نه کوي.
 مصلحت نه دي وتلي جلاتاثير نه لري يا په ضمن کي د حاجت دي يا په ضمن کي
 د ضرورت دي.

لنډه خلاصه:

زينت او فضول: په هيڅ شي کي تاثير نه لري.
 تحسينات: په مباح کي تاثير لري.
 حاجت: دوه حايه تاثير درلودي.
 ضرورت: د ټول حرام په مقابل کي تاثير درلودي.
 مصلحت: نه دي وتلي جلا تاثير نه لري يا په ضمن کي د ضرورت راځي يا په ضمن کي د
 حاجت.
 مخکي موږ ويلي وه:

**الاحکام بتغير الزمان / الاحکام بتغير بتغير العرف / الاحکام بتغير
 بتغير علت / الاحکام بتغير بتغير الضرورت**
 دائي خلور.

پينجھ: په سدزرائع حکم تغيرخوری سدزرائع دامعنی چی يوشي دي روا خو واسطه گرځي ممنوع او محظور ته پرماحرام دی لکه الله جل جلاله فرمائی :

{ ولا تسبوا الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير علم كذلك زينا لكل أمة عملهم ثم إلى ربهم مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون } (108) { الأنعام }

الله جل جلاله وائی چی تاسی بتانو ته ښکځل مه کوی کنی دوی به ستاسی خدای ته ښکځل وکړی لیکن ښکځل وېته روادي خپله مباح دي لکن الله جل جلاله منع ځینی وکړل چی واسطه و محظور ته نسی

بل نبی علیه السلام وائی چی تاسی دبل چاموراو پلار ته ښکځل مه کوی کنی هغه یی ستاموراو پلار ته ښکځل کوي داخولا راوهم نه دی صرف واسطه گرزی فقط دواسطی خبره کوم.

دښځو جماعت په یوه وخت داوقاتو کی مستحب سوی لانه دی ځکه نبی علیه السلام فرمائی صلاة المرأة فی بیتها افضل من صلاتها فی المسجد وصلاتها فی مخرجها افضل من صلاتها فی بیتها

لکن چی دنبی علیه السلام په زمانه کی چی وتلی ددریو وجه څخه یو خوبه دوی خیرینی وتلی دکور څخه.

بل به یی ستر کوی .

بل در رسول الله صل الله تعالی علیه وسلم جماعة ورر سیدی.

لکن حضرت عمر صاحب ښځی منع کړی در رسول الله صریح حدیث ته گوری

لا تمنعوا إيماء الله مساجد الله

دلته خووايي می منع کوی لکن حضرت عمر صاحب منع کړی داوولي؟

حضرت عمر صاحب دستی دستی په دی کی علت پیداکی چی بنفسه خودانه دی منع لکن داسبب گرځی دفتنی دایی دوه

ربا دقران ربانسیی ده ربادحدیث رباهغه ربادفضل ده ربادفضل چی نارواده په دی وجهی چی توطیه گرزی وربالره دنسی

دلته یومسئله بیانہ وو بنځه چی مرته سی دنکاح خخه خلاصیږي که بنځه مرته ده سوه العیاذ باللہ دمیره سره یی دنکاح فسخه راغلل طلاق نه ده بیا ودغه میره ته مطلقا نه ده روا که دانبځه نکاح کوی ودی یی کړي کنی بل سړی په نکاح کولای سی دادمذهب فتوی وه لکن خلک به ټول کافران سوی وای که دانبځی دمړو خخه فعذاب وای نوځکه علماء کرامو فتوی و اخیستل مطلق یی داوویل چی پر حرامه ده خوبل میره هم نسی کولای اودده دنکاح خخه هم نه وځي په زوره بیرته نکاح ورسره کولای سی

لکه دظهار ده مثلاً یوڅوک خپلی زوجی ته ووايي چی ته فرماداسی یی لکه دمورشا

چی دایی ورته وویل دانبځه پرده حرامه ده طلاق نه ده عده نه لری بل میره ته نه ده روا وده ته هم نه ده روا حتی که یی ترظهار وروسته طلاق ورکی که یی ثلاثا ورکی که یوطلاق ووهغه ولاړل بل زوج یی وکی تربل میره ورسته هغه طلاقه کړل یا مړسو بیرته دغه (اول) میره په نکاح کړل نکاح یی جائزه وطی نه دی ورسره روا بل میره نه سی کولای عده نه لری وخت نه لری خاماخابه دی فدیہ ورکوی نو بنځه چی مرته سی پرداسړی حرامه ده زوی ئی زوی دزنادي عند الله ظاهرأ پرده پري هواره ده

خو بنځه پرده طلاقه ده؟ نه

بل میره کولای سی؟ نه

دده خخه تلای سی؟ نه

یورکم نه سی کولای ترخو چي دي نکاح ورسره تړي حتي

شرحہ دفعہ الاکبر وائی کہ چیری بنحی وویل چی زه ده خاوند خخه فعذاب یم نوکه ملافتوی ورکړل چی ته کافره سه نوداشرحہ وائی چی دغه ملاکافر سو زکه دی دبل په کفر رضا سو ملاکافر سو خوبنخه نسی تلای

خلاصه داسوه

چی سدزرائع خپل په کور کی پر دری قسمه دی

یوسدزرائع هغه دی چی په اتفاق حرام گزری په صریح ایه کی الله جل جلاله وائی {اليوم أحل لكم الطيبات وطعام الذين أوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم حل لهم والمحصنات من المؤمنات والمحصنات من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم إذا آتيتموهن أجورهن محصنين غير مسافحين ولا متخذي أخدان ومن يكفر بالإيمان فقد حبط عمله وهو في الآخرة من الخاسرين} (5) المائدة

الله جل جلاله وائی چی تاسی ته نکاحی روادی دهغه محصنات دیهودا ونصری وو چی تر تاسی مخ کی کتاب ورکول سوی وی که تاسی مهرونه ورکی فه نکاح یی کی صریح ایه دی حضرت عمر صاحب منع و کړل حتی حذیفه بن یمان دکمر بندمسئول ووهغه یهودیه کړی وه حضرت عمر فاروق رضي الله تعالى عنه ورته وویل طلاقه یی که ده خط ورواسته وی حضرت عمر صاحب ته چی امیر المؤمنین حرامه ده حضرت عمر صاحب ورته وویل چی خط به نه ایردی خپل ماینه به طلاقه کوی

بل ابوجهل حضرت علي صاحب ته لورورکول نبی علیه السلام وویل چي
 زمالوراودابوجهل لوربه نه سره جمعه کيږي لیکن پیغمبر صل الله علیه وسلم څنگه
 توری وایی

لایحل حرامولا احرم حلالا

زه دانه وایم چي حرامه ده لکن دازمادایت سبب گرځي یعنی دابه بی بی فاطمه رضي
 الله تعالی عنها ظهیره وی زه په هغی ظهیر یرم دپیغمبر صل الله علیه وسلم ناراضه کیدل
 اوظهیره کول دالله تعالی ناراضه کیدل دي حضرت علي کرم الله تعالی وجهه ته یي نکاح
 حرامه نه وه خو دسدزرائع په خاطر حرامه سوه دحضرت حذیفه په واقعه کې چي
 حضرت عمر فاروق رضي الله تعالی عنه امر ورته وکړي علت دا وو چي اهل ذمه بنځي
 بنائسته وي نو کیدای شي چي خلک په هغوي کې تر مسلمانانو بنځو زیات رغبت پیدا
 کړي بیا به مسلمانانې څوک نه په نکاح کوي نو دسد الزرائع په وجه دغه کار څخه
 حضرت عمر فاروق رضي الله تعالی عنه منعه وکړه او اوس خو بیخي باید اجازه ورنه کړل
 شي ځکه اضرار یي ډیر دي داسي نه دي چي نکاح یي حرامه ده خو دسد الزرائع په وجه
 حرامه ده

(سد الزرائع په دري قسمه سو)

یو خو په اتفاق منعه سو که په غالب ظن حرام ځيني پيښي دي یا په یقین په دغه صورت
 کې هغه مباح له ورته حرام دي.

دوهم: په اتفاق حلال دي حيله ده

زید غنم په غنمو عمرو ته ورکوي خو دزید غنم بالادي د عمرو تر غنمو خوبالابودي ربا
 ده نو عمرو خپل غنم خرڅوي په روپیو دزید غنم رانیسي داخله ورته جوړه وي داپه

إتفاق روا ده يو هغه حيله ده چي خاص ډول نه معلومېږي دحلت او حرمت طرف يي بل
وخت دهغه بيان کوو ان شاء الله تعالى

مصد باح ۴۵۶

دياد درس دکاپي کولو حق هيچاته هم ثابت نه دي فلهدا اخذ وکړئ مننه

تمت بالخير

{ دشرعي اقسام }

بسم الله الرحمن الرحيم

شرعہ پر دري قسمہ ده

اول: شرعہ منزلہ

دوهم: شرعہ مؤولہ.

دريم: شرعہ مبدلہ.

✓ : اول شرعہ منزلہ په ساده شکل يي تعريف دادې چې مسئلہ په قرآن او حديث شريف کې راغلي وي صراحتاً.

حکم : سل په سل کې قابل قبول معتمد عليها ده

✓ : دوهم شرعہ: مؤولہ هغه ده چې زموږ اکابرينو په خاص اصول باندي دقران او

حديث خخه دمساءلو تخريج کړي وي

حکم دامقبوله ده په لحاظ د اصولو رسم المفتي دهمدغه شرعي مؤولي لپاره رسم المفتي ويل کيږي.

✓ : دريم شرعہ مبدلہ: هغه ده چې نه په قرآن کې مسئلہ وي نه په حديث کې او نه

په سمو اصولو استنباط شوي وي

بس خپل په عقل اوله ځان خخه يي چې هرڅه وويلي وي بس تر خوله يي راوتلي دي

حکم اعتبار نه لري

سوال: د شرعي مؤولي او شرعي منزلي فرق په څه کې دي؟

جواب: د رب الارباب صاحب الکبرياء ذات مقدس چي کوم علم لري هغه پر هر شي محيط دي

دالله جل جلاله رسول صل الله عليه وسلم ته الله تعالى دده په خوله داسي الفاظ راولي چي دهر قسم ټکر خطاء څخه مصون وي.

موږ مخکې دقرآن او حديث فرق داسي کړي چي قرآن لفظ اومعني دواړه دالله تعالى دي

حديث لفظ د رسول الله صل الله عليه وسلم يا جبرائيل عليه الصلاة والسلام دي اما معنى يي دالله تعالى ده.

نو دوي کې داسي څه موجود دي چي ترقيامته په هغه کې ټکر نه راځي اونه ټکر په کې سته.

اوشرعه مؤوله بيا داسي وي چي تر ذهن قاصر پوري تعلق لري دسل کاله مخکې ذهن او سل کاله وروسته ذهن ډير لوي لوي توپيرونه لري.

هغه وخت ديو شي حکم په يو شکل وو اوس بيا په بل شکل دي. خوبعضي خلک له دي څخه کله کله غلطه استفاده کوي بهر حال

-: رب العلمين په قرآنکريم فاسجدوا وفرمايل اوس زموږ امامانو خپل په عصر کې دا وويل چي سجده وضع الجبهة على الارض هغه وخت نوي وسائل نه وو لکه تياره لکه موټر دوي چي وکتل غټ وسائل هغه وخت کبنتی وه نو دسجدي تعريف يي داسي وکړي وضع الجبهة على الارض ياپر داسي شي چي هغه پرځمکه وي کبنتی پراوږو ولاړه ده اوبه دځمکې پر سر خبره صحيح سول.

لکن اوس نو په تياره کې سجده څنگه ده؟

داخو نه ځمکه ده اونه بالواسطه پر ځمکه ولاړه ده په هواء کې ده او تعريف دوى داسي کړي چي ددتندي اينودل دي پر ځمکه

-: نو موږ وايو چي دا ددوي تر اذهانو پورې هم دغه معنى وه په هغه وخت کې دا ددوي دخپل عقل او فهم په اندازه ترجمه وه که داشيان په هغه زمانه کې وايي دوي يي بيا تعريف اړوي بيا دوي ويل چي سجده هغه ته وايي چي تندي پر يوشي کرار ونيسي ما استقر الجبهة على اي شئ کان اوس که په تياره کې سجده کول سجده صحيح ده يا مثلاً بله خبره:

وايي تلقن دخارج خخه دلمانځه مفسد دي حتى دشامي ملا صاحب وايي چي تلقن دخارج خخه که څه هم قران ورته پروت وي بلکل ورقي وانه ږوي لمونځ په فاسديږي هغه اړول خو پرېږده.

نوله دغه ځاي خخه څه کسان وايي چي لمونځ کول په داسي حال کې چي مقتديان يي په لادسپيکر کې اوري نه دي صحيح ځکه دا دخارج خخه تلقن دي خو په دغه ځاي کې لويه غلطې همدغه وه چي تحقيق چانه کوي او خبره يي کول.

-: **اصل خبره دا ده** چي عالم بايد تحقيق وکړي څير نه وکړي نقطې معلومي کړي بيا په يو اصل حکم وباسي همدا وجه ده چي زموږ علماء کرام فرمايي چي دصرافانو په باب چي موږ مفتيان نه يو بلکې صرافان مفتيان دي داځکه چي له دوي خخه ددوي دکار مکمل تحقيق وسي بيا حکم ورکړل سي

دمثال په توگه درى څلور کتابونه دلغاتو داوایي چي جنگه ماهي دي همدا وجه وه چي اشرف علي تهنوي رحمه الله تعالى په إمداد الفتاوى کې وليکل چي جنگه روا ده دا په دریاب کې پیدا کيږي

خو د دنیا ماهرین چي اوس راغلل تحقیقات وشول ثابت شول چي جنگه ماهي نه دي دا د ابو حیوان دي شیخ الاسلام د دنیا ټول ماهرین راوغوښتل راجمعه یې کړل دا حکم یې وکړي چي دا مرادار دي لکن اشرف علي تهنوي ته الله تعالى عذاب ورکوي نه ولي؟ خپل مسؤلیت ده ادا کړي پوره تحقیق ده وکړي

یو عالم چي په مسئله کې پوره تحقیق وکړي نو تر هغه وروسته که مسئله صحیح وه دوه اجره الله تعالى ورکوي

که صحیح نه وه د کوښښ سره سره خطا وه بیا الله تعالى یو اجر ورکوي.

مطلب دادي چي په علم کې سړي باید ځان ستړي کړي قرباني ورکړي دگیدي مختار حوالې پرېږدي بیا مشکلات هم نه رځي.

نویوخت د لادسپیکر تحقیق چي وسو دومره اندازه پر مخ نه وو

البته د ټولي دنیا اسلامي او کفري دايي تحقیق دي چي د لادسپیکر آواز دسړي آواز دي دهغه هغه سړي آواز دي چي قرات یا وینا په کې کوي.

- **دوهم** : که دا ومنو چي دده آواز نه دي نو دا خبره په یاد ولره چي دجماد ټول نسبت فاعل ته کيږي خپله جماد ته نه مثلاً زه تا په ډبره ولم ستا به یاسر ماتيږي یا لاس وغیره... اوس زه درته وایم چي داخو مانه یې ویشتلې په دي خبر زه خلاصیدی سم؟ نه دجماد ټول نسبت فاعل ته کيږي.

توره ده مرمی، ده داتول جماد دي نسبت يي و فاعل لره دي.

نوکه بلکل آواز دده نه وي په لادسپيکر کې خو خامخ به يي فاعل ته نسبت کوي؟

درېم: که جماد ته يي هم نظر ونه کړې او دهغه سړی چې امام دي دهغه آواز هم نه دي؟ اوس يو سړي لمونځ کوي بل سړي دهغه په اقتداء ورسره ځي چې لمونځ يي سره شریک نه وي لمونځ يي فاسد دي البته په لادسپيکر کې قرات اوریدل داپه لمانځه کې تنبيه ده امام اوس دلته مطلق تنبيه ورکوي چې امام اوس په رکوع کي دي په سجده، یاقیام کې دي تلقن د خارج نه دي اونه تلقن د خارج ورته ویل کېږي.

تر ټولو ښه تحقیق آلات جدیده د مولانا مفتي محمد شفیع صاحب وگورئ تحقیق اوس واسع سو

په لادسپيکر کې لمونځ هیڅ مشکل نه لري.

یالکه دستني تحقیق: اوس تحقیقاتو د اثباته کړل چې روژه نه په ماتېږي.

په معنویاتو روژه نه ماتېږي که ماتي دي نو د نبي کریم صلی الله علیه وسلم روژه خو باید ماته سوي واي ځکه علیه الصلاة والسلام فرمایي چې ماته زما رب هم اوبه راکوي او هم خواړه.

(قواعد:)

– مکروه تنزیهې د سنت مؤکد پر مقابل دي سنت مؤکد که یو څوک پر اسرار پرېږدي ګونه کار دی.

– خلاف الاولي دمستحب مقابل دي زره واره يي چې ترک کړي هیڅ شي هم نه سته.

دځانبت دلمانځه ترک خلاف الاولی دي

-: ص ۶۱۴ ج ۲ کې دشامي وايي امساک وکړه دلوي اختر په ورځ تر خوچي اضحيه حلاله وي اوس دغه امساک مستحب دي که يو چا دغه امساک ونه کړي غير مکروه خلاف الاولی دي .

-: مکروه تنزيهي هغه ته وايي چي دليل لري .

-: مکروه تحريمي هغه ته وايي چي دليل لري .

خو دمکروه تحريمي دليل قوي او دمکروه تنزيهي دليل ضعيف دي .

-: مکروه تحريمي دواجب په مقابل دي .

-: حرام د فرض په مقابل دي .

-: مکروه تنزيهي د سنت مؤکد په مقابل دي .

-: خلاف الاولی دمستحب په مقابل دي .

-: نفلونه چي هرڅو وکړم اولی دي .

او که نفلونه په ټول عمر ونه کړم خلاف اولی دي .

-: دمکروه تنزيهي په تائيد کې خلاف الاولی راځي خو دخلاف الاولی په تائيد کې مکروه تنزيهي نه راځي .

العمم ۹۱ ج ۱ ردالمحتار

-: دمکروه تحریمي منکر او دواجب منکر کافر نه دي خو فاسق دي په عمل کې يې د فرضو سره هېڅ فرق نه سته د فرض د عملي کولو منکر هم کافر نه دي فاسق دي البته فرق يې دادي کي د فرضو د فرضيت څخه انکار کفر دی.

-: په مکروه تحریمي او حرام دواړو کې لایجوز ویل کیږي.

-: په مکروه تنزهي کې لایجوز نه ویل کیږي.

-: مکروه تنزهي د جواز سره جمع کیږي پیغمبر صل الله علیه وسلم د جواز لپاره کله کله کړي دي

۱۶۵ص / ج ۱

-: اوس نو دغه شي مکروه تحریمي دي او که مکروه تنزهي که تصریح ورسره راغلي وه تحریمي یا تنزهي بس هغه د تصریح موافق دي.

خو که مطلق ماده ذکره ، یکره، کره ، مکروه ... الخ ذکر وه دلته مراد مکروه تحریمي دي.

-: امام ابو یوسف صاحب وایي چې ما د امام صاحب څخه پوښتنه وکړه چې ستا ذکره په ماده څه شي مراد دي؟

وايي امام صاحب راته وویل التحريم.

ج ۱/۱۶۵ ردالمحتار.

-: **جائز کله په معنی د حلال راي کله په معنی د نافذ راي حلال نه وي صرف د عقد نافذوي.**

حضرت مولانا عبد الحي الكنوي وايي : اما بيع جائز است لكن حلال نيست
په تورو ووايي

:- يو تلافی ده او يو قضاء ده

واقعہ ډاکټر عبدالحی صاحب چي خليفه مجاز د حکيم الامت صاحب وو د شيخ
الاسلام محمد تقی عثمانی صاحب پير دي

دوي يو ځاي ميلمانه وو په پنبو روان سول يو ځاي په لاره کې دمانبام دلمانځه وخت
راغلي ډاکټر عبدالحی صاحب تر مخ راووتې فرض او سنت يي وکړل - او ايین - يي ونه
کړل دده دعادت خلاف

هلته چي کله ورسيدل ماخوستن چي مسجد ته ولاړي هلته دعادت خلاف تر پخوا په
مسجد کې ډير پاته سو

نو چي کله راغلي ملگرو سوال باندي وکړي چي نن ستاسو دعادت خلاف عمل ولي
وسو مانبام په مسجد کې لږ پاته سوې او ماخوستن ډير پاته سوې دا ولي؟

ډاکټر عبد الحي صاحب ورته وويل چي هلته مي چي مانبام انتظار ونه کړي ځکه
ملگري راته انتظار وو

معترضه : يو وخت

إمام صاحب او ابو يوسف صاحب په سفر روان وو دسهار په لمانځه کې ابو يوسف صاحب
مخکي سو په اول رکعت کې يي سورة الفلق او په دوهم رکعت کې يي سورة الناس وويل

نو امام صاحب وويل چي الله تعالى لره دي حمد وي صار يعقوب فقها

راځو خپلي قصي ته

نوده ورته وويل چي دانڊوالانو انتظاروو ڪهه مي نفل ونه ڪرڻ
 دوي ورته وويل چي دلته دي ولي انتظار ماخوستن وڪري؟
 ڊاڪٽر صاحب جواب ورڪري چي دهغه نفلو قضاء مي دلته راوڀرل
 دوي ورته وويل چي نفل هم قضاء لري؟
 ڊاڪٽر صاحب جواب ورڪري چي قضاء ڪه نه لري تلافي خولري.
 او تلافي ڊيغمبر صل الله عليه وسلم ڇهه هم ثابت ده
 دبخاري شريف دحديث شريف مضمون دي چي پيغمبر صل الله عليه وسلم ڇهه به
 چي ڪله تهجد قضاء سو دڄاڻبت لمونڻ يي نه پريڻوي
 تلافي دي ته وائي مثلاً زه دسهار له خوانفل کوم لس لس رڪعته خو ڪه يوه ورڻ راڇه
 پاتي سي مانام شل رڪعته بيا کوم همدا شان ذڪر وغير ذالڪ
 خودا داسي نه چي قضاء يي باندي لازم ده.
 دياڊ درس دڪاپي کولو حق هيچاته هم ثابت نه دي فلهدا اخذ وڪري مننه

تمت بالخير

{ په نواز لو کي فتوی }

بسم الله الرحمن الرحيم

په نوازل (نویو مسائلو) کې به څنگه فتوی ورکول کيږي؟

دغه مسئله به په صريح الفاظو سرې پيدا کوي که څه هم په خپل باب او خپل موضع کې نه وي راغلي بلکې په بل باب بله موضع کې راغلي وي غرض کونښن او حق ته رسيدل دي

که بالفرض والتقدير دغه مسئله صريح نه سول پيدا اوس ددغه عالم حال له دوو حالو خالی نه دي

يا به عالم متبحر وي يا به عالم متبحر نه وي

– که متبحر عالم نه وي په ده فرض دي چې لا ادري به وايي سائل ته به دا وايي چې ته ولاړ سه عالم متبحر پيدا کړه او دغه پوښتنه دهغه څخه وپوښته دي به سقوط کوي دځانه به خبري نه ورته کوي.

– او که متبحر عالم وي نو دهغه تعريف موږ مخکې داسي کړي وو چې متبحر عالم هغه څوک دي چې په ماهر استاذ دفعهي شريفي د قواعدو موافق او مطابق يې صحيح تخصص کړي وي او دفعهي شريفي زياته مزاوله يې کړي وي په هر قسم مسائلو کې يې کار کړي وي او دفتوی جهتونه ورته معلوم وي فتوی وي يې ورکړي وي طريقي او قاعدي ښه ورته واضح سوي وي الله تعالى ملکه ورکړي وي نو که دغه تعريف باندي صادق سو دغه عالم متبحر دي په دغه سي ځاي کې عالم متبحر کولای سي چې نظير ورته پيدا کړي يا جزئيه تر کليه لاندي کړي او يانوي استنباط وکړي دټکر په صورت کې تطبيق وکړي که ممکن نه وي خپل په اجتهاد کولاي سي چې يو طرف راجح کړي دغه نو د عالم متبحر کار دي

او په موږ وار واجب داده چي په داسي مواضعو كې لا ادرې ووايو.
همداشان عالم متبحر ته داروا ده چي دبل پر مذهب فتوى ور كړي.

(دبل پر مذهب فتوى)

پر بل مذهب فتوى ور كول شرائط لري:

پر بل مذهب فتوى ور كول اول شرط يې عدمي دي هغه شرط دادي

- چي په كومه مسئله كې بند راغلى

دخلاصون لپاره به يې خپل په مذهب كې حيله نه وي

مسئله دمكره على طلاق

دغه مسئله ډيره پيښيدل حتى بعضو علماء كرامو وويل چي په مذاهبو اربعه وو كې يوازي احناف دمكره طلاق واقع كوي حكه (ثلاث جدهن جد وهزلهن جد طلاق، عتاق، نكاح) او دري نور مذاهب دمكره طلاق واقع نه بولي نوراسى په دغه دريو مذاهبو كې پريوه فتوى ور كړو نوښه به وي

په دغه مسئله كې دعصر متبحر عالم استاذنا واستاذ العلماء حضرت مولانا مفتي عبدالرؤف أبو عبد الرحمن الإطمنان صاحب دغه مسئله دښه تحقيق او تدقيق لپاره شيخ الاسلام حضرت مولانا محمد تقى عثمانى صاحب ته وليكل چي اكره اوس زياته سوي او خلك غواړي چي فتوى دبل پر مذهب ور كړي د دي سره سره په مذهب كې حيله هم لري موږ چي كوم تحقيق كړي هغه تحقيق داوايي چي په دغه مسئله كې دبل پر مذهب فتوى روانه ده حكه خپل په مذهب كې حيله لري شيخ الاسلام حضرت مولانا محمد تقى عثمانى صاحب په دغه وخت كې په سفر هم وو مسئله يې وكتل او شيخ الاسلام حضرت مولانا محمد تقى عثمانى صاحب تقرير دصحت باندي وكړي مسئله

رامعاد سوه بيا په ډيرو كتابو وليکل سوه چي اوس هم سته او موجوده ده او ډيره شائع هم سول دغه مسئله بيرته ترلا بڼه تحقيق وروسته شيخ الاسلام حضرت مولانا مفتي محمد تقی عثمانی صاحب ته ورواسته ول سول او دا يي ورته وليکل چي په مذهب کې حيله هم لري فلمهدا ز موږ هدف دادي چي دغه کار د عالم متبحر دي چي دبل پر مذهب فتوی ورکړي نو ددي مسئلې د بڼه وضاحت لپاره موږ مسئله تاسو ته راجع کړل

شيخ الاسلام صاحب دغه خبر وليکل چي په ټول عمر دبل چا پر مذهب فتوی روانه ده چي خپل په مذهب کې حيله ولري.

او يوه بله بڼه مسئله:

د حج په وخت کې علامه بنوري په معارف السنن کې او شاه صاحب رانقل کړي چي وتر په هغه امام په سي کول چي په دوو رکعاتو سلام گرځوي څنگه دي دوي مبارکانو ليکلي چي سلام دي نه گرځوي ولاړ دي سي دريم رکعت ته

خو د مذهب ټول کتابونه بيا داسي نه وايي هغه وايي چي مطلقاً اقتداء نه ده پسي صحيح و عليه الفتوی وبه يفتی دغه مسئله ډيره ستونزمنه وه د حجاجو حضراتو لپاره البته دا حنافو حجاجو لپاره.

اوس دري، يا څلور کاله کيږي چي شيخ الاسلام فتوی ورکړل چي داصحيح حديث دي چي رسول الله صل الله عليه وسلم وتر په يوه رکعات کړي داصحيح حديث دي چي رسول الله صل الله عليه وسلم دري رکعاته وتر په يوه سلام کړي دي امام صاحب پر احوط تللي د ضرورت په وخت يي بالکل يو رکعات کولاي سي مطلق يي فتوی ورکړل چي په هر چاپسي يي کولاي سي په دوو رکعاتو هم سلام وگرځوي په اخر يوه هم بيا راگرځول هم نه غواړي و عليه الفتوی اوس د مذهب ټول کتابونه وايي چي اقتداء نه ده صحيح خو شيخ الاسلام عالم متبحر دي دافتوی کولاي سي ضرورت پيدا سو

نودمکره دطلاق دنه واقع کیدلو لپاره حيله داده چي پرتاباندي يو څوک اکراه راولي الله تعالى دي زموږ اوستاسو ټولو حفاظت وکړي آمين چي پرتادي مينه (بنځه) طلاق وي چي فلان کار دي نه دي کړي او تا هغه کار کړي وي نو ته په نيت کې بله بنځه ونيسه / ولو که ستادبنځي نوم يي زده وي او درته ووايي چي فلان بنځه دي په تطلاق وي چي تا فلان کار نه دی کړی ته بله بنځه خپله بنځه نه په هغه نامه په نيت کې ونيسه نه طلاق کيږي چي نکاح موجود نه وي نو طلاق هلته بيا کله موجود ږي نو بله بنځه په نيت کې ونيسه .

ظالم او مظلوم فرق نه لري دهر خوا څخه چي اکراه راغلل نيت ستامعتبر دي دي ته نو حيله ددتوريي وايي.

او همدارنگه ورسته تر طلاق چي تاته يي درکړي ان شاء الله ووايه دومره اندازه صوت باندي وکړه چي پر خپل نفس يي واورې طلاق نه واقع کيږي.

خلاصه: فلهدا دلته حيله سته نو پر بل مذهب فتوى نه ده روا چي حيله موجوده وي پر بل مذهب هلته فتوى نه روا کيږي.

- دوهم چي دبل پر مذهب فتوى روا کيږي : عموم دبلوی به وي خلک به ډير په اخته وي خواهش دنفس به نه وي .

- دريم دبل پر مذهب فتوى روا کيږي : دغه فتوى هر څوک نه سي کولای بلکې عالم متبحري کولای سي وجود دعالم متبحر غواړي چي تاته طريقه واضح کړي

- څلورم دبل پر مذهب فتوى روا کيږي : دهغه مذهب دعالم سره به مشوره کوي .

- پينځم دبل پر مذهب فتوى روا کيږي : دهغه مذهب ټول کتابونه به گوري دټولو شرائطو سره .

فلهدا دغه شرائط که موجود شول دبل پر مذهب فتوی جائز ده.

دمفقود په مسئله کې، دعین په مسئله کې، دمجبوب په مسئله کې، دظفر په مسئله کې، دخیار غبن په مسئله کې، چي ورک وي په جنگو کي

داتول په « حلة الناجزه للحلیلة الناجزه » کتاب کې حضرت مولانا حکیم الأمة محمد اشرف علي تهمانوي رحمه الله تعالى فتوی ورکړل اوس په هغه اکتفاء ده تر قیامته پوري استغناء راغلل.

نو دغه سي خلک دبل پر مذهب فتوی ورکولای سي هر څوک نه.. ددين څخه به لعب نه جوړوو.

چي الله تعالى او دالله تعالى رسول صل الله عليه وسلم او زموږ فقه شريفه اصول اوقواعد څه وايي هغه رکم به مخته ځو.

مصباح (ص ۴۸۰)

تمت بالخیر

اصول دتکفیر

بسم الله الرحمن الرحيم

اوس راڻو اصول دتکفير ته چي ډير مهم درسونه دي زده يي کړئ په ياد يي کړئ

ته چي يو چاته کافر وايي دا خپل اصول لري نو د اصول تر زده کولو وروسته په لار درته واضح سي ان شاء الله تعالى.

(اول اصل)

– که يوسړی دتواتر څخه منکر سو کافر دي که دتواتر څخه منکر نه وو بيا نه کافر کيږي.

✓ – تواتر خپل په کور کي پر څلور قسمه دي

✓ اول: تواتر بالاسناد.

✓ دوهم: تواتر بالطبقه.

✓ دريم: تواتر بالتعامل.

✓ څلورم: تواتر بالقدر مشترک.

– اول تواتر بالاسناد

– داهغه تواتر دي چي وار دواړه درسول الله صل الله عليه وسلم څخه دومره خلک روايت کړي وي چي دهغوي توافق په کذب محال وي او همدارنگه تر دوي وروسته هم.

دا په دگوتو په شمار څو مبارک احاديث دي

– اول: «من تعمد علي كذبا، فليتبوأ مقعده من النار» رواه البخاري

- دوهم: (البينه على المدعى واليمين على من انكر)

- دريم: (الولد للفراش وللعاهر حجر)

که له دغه أحداثو شخه يو شوک منکر سو هغه کافر کيږي

- حکم: منکري کافر دي.

- دوهم تواتر بالطبقه

- لکه قرآن: دقرآن يو ايات داسي نه سي پيدا کولاي چي دومره خلکو رانقل کړي وي چي توافق يي په کذب محال وي بلکې يولک او خلور ویشته زره صحابه کرامو ټولو داويل چي دا دالله تعالی کتاب دي وروسته چي زمانه تيريدل همدومره يي خلک زياتيدل الی یومنا هذا. مثلاً اول وار یو میلیون وو بیا دوه ملیونه سول، بیا دري... الخ.

- حکم: که له دغه قسم تواتر شخه يو شوک منکر سي هم کافر دی.

- دريم تواتر بالتعامل:

- لکه پينځه لمونځونه يو لمونځ يو ځاي ته نه سي پيدا کولاي چي لمونځ درسول الله صل الله عليه وسلم شخه دومره کسانو رانقل کړي چي توافق يي په کذب محال دي لکن تواتر بالتعامل راغلي يو لک او خلويشت زره صحابه کرامو همدغه رکع لمونځ کولو په پسي ميليو، مليار دو،... الخ اندازه پسي زياتي دله الی یومنا هذا.

- حکم: منکري کافر دي

- خلورم تواتر بالقدر مشترک:

- لکه: معجزه درسول الله صل الله عليه وسلم هره معجزه په خبري واحد ثابته ده که ديوي معجزې شخه سړي منکر سي کافر نه دي ځکه ټولي معجزې فردا فردا دنبی کریم

صل الله عليه وسلم په خبر واحد سره ثابت دي يو، دوه، دري راويانو مبارکانو دغه معجزات نقل کړي وي خو لکن در رسول الله صل الله عليه وسلم معجزې خو دي ته يې فرض کړه سل دي اوس يوه معجزه يوه راوي رانقل کړی يوه بل يوه بل خوتول سل ته رسيږي ځکه دمعجزو تعداد سل دي دراويانو تعداد هم سل سو نو سل په نفس قدر مشترک سره شريکان سول چي نفس معجزه ده

– فلهمذا حکم دادي چي دنفس معجزې څخه انکار کفر دی، او ديو معجزې څخه انکار کفر نه دي.

ځکه په قدر مشترک سره تواتر ثابت شو چي نفس معجزه ده

– نادره: که سړی دتواتر څخه خبر وو چي د ضرورياتو څخه ددين دي او دي منکر سو کافر دي.

– او که ناخبر وو منکر سو يو قول وايي کافر دي بل وايي نه دي کافر اصح دادي چي نه دي کافر.

« دوه اصل دوه شيان دي »

– اول: لزوم دکفر.

– دوه: التزام دکفر.

په لزوم دکفر چاته تکفير حرام دي چي ورته ووايي.

او په التزام دکفر ورته ويلی سي چي کافر يي.

ردالمحتار (۳ / ص ۵۷)

– که یو سړي وویل چې که ده دغه کار وکړي دی کافر دي یا یهودي، یانصراني دي العیاذ بالله اوس یې هغه کار وکړي څه حکم یې دي؟

دی وایي چې که وروسته دغه سړی دغه کار کوي او په دي پوه وو چې دغه کار زه کوم نو کافر کیږم بیا هم هغه کار وکړي نو دغه سړی یقیني کافر دي ځکه دلته التزام راغلي.

– او که یې وویل چې نه ما دغه یوه خبر وکړل نه کافر کیږم نو بیا که هغه کار وکړي کافر کیږي نه لکن کفار دیمین پري لازمه ده.

دغه لزوم د کفر دي نه التزام.

– په لزوم د کفر حکم دارتداد نه جاري کیږي

خو مناسب دادي چې تجدید دایمان، او تجدید دنکاح باید وکړي داحتیاط په خاطر.

– او التزام دادي چې بار بار یې خبر کړي چې کافر کیږي بیا یې هم دي وکړي کافر کیږي

لکه: یو چاته ووايي چې ږیر سنت دي سنت ته بنکنخل کفر دي دي راوړل سي ددی سره بیا هم بنکنخل وکړي العیاذ بالله دا کفر دي ځکه التزام راغلي

– شامي په (ج ۵ / ص ۲۵۷) کې وایي که یو څوک ووايي چې د شاه آغا یادپیرانو رښکي (هغه ټوکر چې ددوي پر قبرو لکه بیراغ راځوړند وي) ماته شفاء راکوي یا زما څخه شر دفعه کوي دغه شخص کافر دي.

– او همدارنگه شامي په (ج ۲ / ص ۲۸) کې وایي: که یو چا په زکات کې حرام یو چاته ورکړل دغه ورکوونکي کافر سو که اخیستونکی وویل چې الله تعالی دي وښه دي هم کافر سو او که دریم کس امین باندي وویل هغه هم کافر سو

– او همدارنگه شامي په (ج ۳ / ص ۳۲۵) کې وايي: که يو چا وويل چي ده ته مسروقه (هغه شي چي ديو چا څخه ورک شي يا يي يو څوک ځيني پټ کړي) معلوم دي کافر سو، او که يو چا وويل چي ماته پيريانان دا حال وايي هغه هم کافر سو ځکه پيري ته يي عالم الغيب وويل که هغه څوک يي تصديق وکړي چي ورغلي دي هغه هم کافر دي ددغه ټولو سره دکافر کافر لفظ وايي موږ په ټول مذهب کې تر شامي احتياط واله کتاب بل لرو هم نه

په دغه ټولو کې لزوم دکفر مراد دي فقط دغه زجري الفاظ دي چي په ګوناګونا کبيره او مکروه تحريمي کې داخل دي.

دریم اصل واوره

– دده څخه به مقصد پوښتل کيږي يو مسئله راځي چي دملا څخه سپری بد وږي کافر دي دا په هغه صورت کې چي دعلم په وجه وي فقط.

همدارنگه دږير څخه يي دسنت په وجه بد راځي کافر کيږي.

وما علينا الا البلاغ المبين

اصول د تكفير

بسم الله الرحمن الرحيم

اصول دتکفير شروع دي

سوال: که دیو سړی نه نوي (۹۹) احتمال د کفر و و په کلام کې او یو (۱) احتمال یې د اسلام وي

ددغه سړی حکم څه دي؟

علامه شامي ډیر ځایه دا خبره کوي چې که د شهیدانو رښکی په ځان په سي وځروي او ووايي چې دغه ماجور په وي ماته صحت راکوي، او یا حرامه ډوډۍ په نیت د ثواب ورکړي کافر دي ورکونکي او خوړونکي دواړه کافران سول که خوړونکي دعاء وکړل او هغه دریم آمین باندې وویل هغه هم کافر سو.

شامي ردالمحتار (ج ۲ / ص ۲۸)

او همدارنگه شامي په (ج ۳ / ص ۳۲۵) کې وایي: که یو چا وویل چې ده ته مسروقه (هغه شي چې دیو چا څخه ورک شي یا یې یو څوک ځیني پټ کړي) معلوم دي کافر سو، او که یو چا وویل چې ماته پیریانان دا حال وایي هغه هم کافر سو ځکه پیري ته یې عالم الغیب وویل که هغه څوک یې تصدیق وکړي چې ورغلي دي هغه هم کافر دي ددغه ټولو سره د کافر کافر لفظ وایي موږ په ټول مذهب کې تر شامي احتیاط واله کتاب بل لرو هم نه

په دغه ټولو کې لزوم د کفر مراد دي فقط دغه زجري الفاظ دي چې په ګوناګونا کبیره او مکروه تحریمي کې داخل دي.

- شامي په (ج ۵ / ص ۲۵۷) کې وايي که يو څوک ووايي چي د شاه آغا يادپيرانو رښکۍ (هغه ټوکر چي ددوي پر قبرو لکه بيراغ راځوړند وي) ماته شفاء راکوي يا زما څخه شر دفعه کوي دغه شخص کافر دي.

اعتراض دادي چي نو تاسو ولي په هره خبر سپري کافر بولي او ددي سره سره چي دغه مخکي کوم څه ذکر سول دا يواصل دي چي که ديو سپري نه نوي (۹۹) احتمال د کفر وو په کلام کې او يو (۱) احتمال يي د اسلام وي هغه هم ضعيف

په دغه سپري به حکم د اسلام کوي

نو تاسو ولي په لوي لاس په هره کوچنۍ خبره خلک کافر کوي هغه د احتياط خبرې ته مو نظر وکړي او وروسته بيا چي په چا باندې کفر وايي هغه ته هم نظر وکړي؟

- جواب: علامه شامي رحمه الله تعالى په (ج ۳ / ۳۱۶) کې ددغه اعتراض دفعه کړي يو تکفير دي يو کفر يو التزام د کفر دي او يو لزوم

په هغه کفر کې چي اختلاف وي چي په دي کافر کيږي او کنه په هغه کفر کې التزام د کفر نه سته.

او هغه چي ۹۹ وجهي يي په کفر وي او يوه وجه يي دي اسلام نو تاسو يي په اسلام حمل کړي دا هغه وخت چي ته يي تکفير کوي.

او هغه چي مثلاً مطلق وبنوري کافر دي هغه هم لزوم د کفر دي التزام نه دي.

فقط تجديد دايمن او دنکاح غواړي .

يوداسي دي چي ټول په کفر داخل سو مرتد شي

يو هغه دي چي ته يي تكفير کوي په هغه کې دا وجه ده چي که ۹۹ قوله يي په کفر راتلل او يو يي په اسلام وو نو ته به يي په اسلام حمل کوي دغه هغه شرائط غواړي.

اودغه کفر چي تجديد دنکاح به کوي او تجديد دایمان به کوي داپه يوه کلمه هم راځي لکه پيغمبر صل الله عليه وسلم ته بنکنخل وکړي العياذ بالله، يا دسنتو سپکاوي وکړي او نور داسي د اشيان چي په لزوم دکفر کې دي

خو دلته هم تجديد دایمان او دنکاح غواړي

شامي ردالمحتار (ج ۵ / ص ۳۱۶).

دالتزام او لزوم دکفر بڼه بحث تير سوي دتير هفتي په درس کې

دلته څه نور شيان سته چي ډير احتياط به کوي

دلته په قرآن شريف کې يوځاي راځي:

{ يا أيها الذين آمنوا إذا ضربتم في سبيل الله فتبينوا ولا تقولوا لمن ألقى إليكم السلام لست مؤمناً تبتغون عرض الحياة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك كنتم من قبل فمن الله عليكم فتبينوا إن الله كان بما تعملون خبيراً } النساء [94]

(دوي خبري سختي ناروا دي)

اول: ديو چا کفر يقيني دي ته کافر نه ورته وايي.

دوهم: او که يو څوک يي وجه دخلاصون لري ته کافر ورته وايي بيا هم سخت خطا يي.

قاديانيان دا عقیده لري چي الله تعالی په قرآن کریم وايي يو چا تاته سلام و اچه وي ته مه ورته وایه چي مؤمن نه يي

د ذکر سوي ايات شريف اصل ترجمه داده چي که په ظاهره چا ايمان راوړي وو باطن يي ته مه پلټه ته مه ورته وایه چي مؤمن نه يي که يو چادرته وويل چي زه مسلمان یم ته دامه ورته وایه چي ته مؤمن نه يي په زړه که دفلان فلان شي سته

دوي (قاديانيان) وايي چي موږ تاسو ته سلام در اچو وو تاسو به موږ ته کافر نه وايي.

دوهم پیغمبر صل الله عليه وسلم فرمايي: الرقم الحديث ٣٩١ :- حدثنا عمرو بن عباس، قال: حدثنا ابن المهيدي، قال: حدثنا منصور بن سعد، عن ميمون بن سياه، عن أنس بن مالك، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «من صلى صلاتنا واستقبل قبلتنا، وأكل ذبيحتنا فذلك المسلم الذي له ذمة الله وذمة رسوله، فلا تخفروا الله في ذمته» رواه البخاري في باب استقبال القبلة

پیغمبر صل الله عليه وسلم فرمايي: شوک دغه زموږ لمونځ وکړي او زموږ قبلي شريفې ته مخامخ سي او زموږ ذبيحه خوري دغه مسلمان دي

قاديانيان وايي چي موږ دغه ټول کارونه کوو دوي همدا رکم لمونځ کوي لکه موږ دوي وايي چي تاسو ولي موږ ته کافر وايي...؟

جواب زموږ دادي چي دغه تاسويي وايي دغه داسلام جامع او مانع تعريف نه دي چي «من صلى صلاتنا واستقبل قبلتنا، وأكل ذبيحتنا فذلك المسلم الذي له ذمة الله وذمة رسوله، فلا تخفروا الله في ذمته»

داسلام تعريف نو کوم دي..؟

جواب: داسلام اصلي تعريف دادي چي ته به په ضرورتو ددين ايمان لري

پیغمبر صل الله علیه وسلم فرمائی : 34 – (21) حدثنا أحمد بن عبدة الضبي، أخبرنا عبد العزيز يعني الدراوردي، عن العلاء، ح وحدثنا أمية بن بسطام، واللفظ له، حدثنا يزيد بن زريع، حدثنا روح، عن العلاء بن عبد الرحمن بن يعقوب، عن أبيه، عن أبي هريرة، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: «أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله، ويؤمنوا بي، وبما جئت به، فإذا فعلوا ذلك، عصموا مني دماءهم، وأموالهم إلا بحقها، وحسابهم على الله» رواه المسلم وكثير كتب الاحاديث.

په حديث شريف کې مي دغه ځاي مطلب دي «ويؤمنوا بي، وبما جئت به» پیغمبر صل الله علیه وسلم فرمائي چي ايماندار هغه دي چي په ما او په هغه څه چي ماراتگ ورباندې کړي ايمان ولري.

دا يو اصل سو اوس که يو سړی راځي دا ټول مني البته ديوه داسي شي څخه منکرو چي د ضرورياتو څخه د دين وي هغه کافر دي مسلمان نه دي

مثلاً يو سړی دي لمونځ کوي، روژه نيسي بل طرف ته په قرآن خپري، قرآن په قاذوراتو کې غورځوي، قرآن کریم ته بنکنځل کوي، رسول الله صل الله علیه وسلم ته بنکنځل کوي العیاذ بالله من ذالک دغه که زرواره لمونځ کوي روژي نيسي مؤمن نه دي

نو موږ ورته وايو چي قرآن صحيح وايي خو تاسو جهال یئ نه په پوهیږئ دا ستاسي غلطی ده

ځکه ته د ضرورياتو د دين څخه منکري په صريح ايات شريف کې راځي : { ما كان محمد أباً أحد من رجالكم ولكن رسول الله وخاتم النبيين وكان الله بكل شيء عليماً } الأحزاب [40]

پیغمبر صل الله علیه وسلم خاتم الانبياء دي ته خو د صريح آیات شريف څخه منکري زرواره چي لمونځ، روژه، زکات، حج وکړي په دي نه مؤمن کيږي.

اوس زمور ٽول ڪتابونه وائي چي مؤول (تأويل ڪوونڪي) ڪافر نه دي

قاديانيان وائي چي زه ستاسو په اصل درسره حم زه په ذڪر سوي آيات شريف ڪي تأويل ڪوم خاتم النبين : معنا ظاهري رسول، واقعي رسول، ڀنڪاره رسول هغه نه سته خو دغه غلام محمد هغه رسول دي بعينه هغه نه دي خو فقط فرق يي دادي چي دده (د غلام محمد) په بدن ڪي هغه رسول را ڀنڪاره سوي .

جواب يي دادي شاه صاحب وائي چي تأويل په ضرورياتو ددين ڪي دسري خخه ڪفر نه دفعه ڪوي ڪه په ضرورياتو ددين ڪي يوسري تأويل ڪوي هم ڪافر دي

مثلاً الله تعالى په قرآن ڪي فرمايى : { وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة واركعوا مع الراكعين } البقرة [43]

دٽولي دنيا علماء ڪرام او ٽول مسلمانان په دي متفق دي چي الصلاة معني داده ڪوم يي چي مور پينجه وخته او په نورو مواقعو ڪي ڪوو

ڪه يو ڇوڪ وائي چي صلاة دڪلوا يا صلا خخه دي چي معني يي تحريڪ ته دصلوينو وائي بي ادبي معاف ڪوناتي ڀنورول مطلب ڊانس ڪول دصلاة معني ده په آيات شريف ڪي دغه ڊانس مراد دي العياذ بالله دغه په اتفاق ڪافر دي تأويل يي وڪري خو تأويل يي په ضرورياتو ددين ڪي وڪري چي دغه سي تأويلات دڪفر سبب دي

خاتم النبين دغه دضرورياتو خخه ددين دي چي ڇوڪ هر قسم تأويل په ڪي ڪوي ڪفر نه ڃيني ايسته ڪيري مؤول يي ڪافر دي.

قاديانيا ڪافران دي دڻڪ شهبهي خخه خارج

همدارنگه الله تعالى په قرآن كريم فرمايي: { ولأضلنهم ولأمنينهم ولأمرنهم فليبتكن
أذان الأنعام ولأمرنهم فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا من دون الله فقد خسر
خسرانا مبينا } النساء [119]

زموږ ټول کتابونه تر تغيير خلق الله لاندې ليکي چي خالونه وهي، دغابونو ترماين
فاصله راولي، ږيره خريي، اوداسي نور

لکن اوس يو سپړی تأويل وکړي چي دغه شيان نه دي ترلاندې بلکې دغه آیات شريف
څخه مراد باطني تغيير دي

اوس دغه سپړی کافر کيږي عملي نه اعتقادي

گونه خوږي وکړل سخت گونه گار دی فاسق دي خو کافر نه دي اعتقادا

حکه دا خبره د ضرورياتو د دين څخه نه ده

خلاصه: داسول چي قاديانيان مطلقاً کافران دي.

لطيفه: حضرت مولانا عطاء الله شاه بخاري رحمه الله تعالى الباري يو ستر عالم تير
سوي يو ورځ ددغه غلام محمد کادياني سره مخ سو - دي دهغه زمان سپړی دي - غلام
محمد ورته وايي چي ز محمد يم محمد خوتاسو هم مني او په قرآن کې چي کوم خطاب
سته ټول ماته سوي عطاء الله شاه بخاري صاحب ورته وويل چي ته خو غلام محمد يي
دي ورته وايي چي قطعه کړه نظر له مضاف څخه - مضاف دلته غلام دي - يوازي
محمد پاتېږي بس زه محمد يم عطاء الله شاه بخاري صاحب ورته وويل چي داسي ده نو
زه عطاء الله يم قطعه که نظر له مضاف څخه - چي عطاء دي يوازي الله پاتېږي - زه الله
يم ته کله ما را استولي يي ولي دروغ وايي « فبهت الذي كفر » غټ سپړی يي بي
جوابه کړي خاوري يي په سر سوي

مولانا سرفراز خان صفدر صاحب هم يوه كسه كوي دي ډير حاضر جوابه سپړی وو

حضرت مولانا سرفراز خان صفدر صاحب وايي چي زه كوچني وم دده تقرير ته ناست وم نو د جنت او دوزخ بحث په تقرير كې شروع وو دلته يوه په راغبر كړل چي مولوي صاحب په جنت كې چلم سته.؟ وايي ده ورته وويل چي هو سته خو چلم اور غواړي اور په جنت كې نه سته هغه په د دوزخ خخه ورته راوړي .

بيا وروسته خط ورته راغلی هغه يي خلاص كړي په كې ليكلي دي چي ته كافر يي ته كافر يي ده هم په لوړل آواز دغه ويل چي زه كافر يم زه كافر يم مولانا صاحب وايي چي زه كشر وم ډير سخت ورته حيران سوم چي دي وايي چي زه كافر يم الحمد لله زما پر كفر مطلب چي زه كافر يم په دغه حمد وايم مولانا صاحب وايي چي ده وروسته دغه آيات شريف ووايه: { لا إكراه في الدين قد تبين الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم } البقرة [256]

وضاحت يي ورکړي چي زه دغه سي كافر يم چي په شيطان كافر يم، په بت كافر يم وغيره... په دغه ايمان نه لرم يوازې مي ايمان پر مؤمن به شيانو دي فقط كوم چي زما دين يي راته وايي.

همدارنگه دده په شان كې راځي چي ديو شعيه سره دي يو ځاي سو هغه ته يي وويل چي نوم دي څه دي.؟ هغه شعيه ورته وايي چي نوم مي كلب العلي دي ده ورته وويل چي نو د كلب العلي نوم دي ولي پر ځان ايښي.؟ هغه شعيه ورته وايي چي الله تعالى د حضرت علي سبي جهنم ته نه وراچوي نو ما هم پر ځان ايښي چي الله تعالى مي دوزخ ته ووانه چه وي

دغه شعيه بيا د شاه صاحب خخه پوښتنه وكړه چي ستا نوم څه شي دي شاه صاحب ورته وويل چي زما نوم خنزير الله دي هغه شعيه ورته په تعجب كې سو چي سبحان الله

خنزير الله ستا نوم دي .؟ شاه صاحب ورته وويل چي دحضرت علي كرم الله تعالى وجهه سڀي بخڻبي خپل خنزير نه پخڻبي ته څنگه انسان يي .

دده مبارک زيارت په ملتان کې دي

دوهمه ډله دپرويزيانو ده:

دوي ځانونه اهل القرآن بولي احاديث مکره يوهم نه مني دوي وايي چي دپيغمبر صل الله عليه وسلم په زمانه کې چي دده مبارک خبري منل کيدلي په لحاظ داوولي الامر منل کيدلي نو اولی الامر چي ژوندي وي امر يي نافذ دي چي وفات سي بيایي امر چيری دي نو دوي وايي چي رسول الله صل الله عليه وسلم چي وفات سو نور دهغه خبري دااعتبار وړ نه دي العياذ بالله من ذالک او هر څه چي عمل يي پاته دي هغه قرآن دي بل شي نه دي دوي هم په اتفاق کافران دي دوي دوي دري ډلي دي ټول کافران دي .

بله ډله شعيه گان څنگه دي..؟

عبدالشکور الکنوي صاحب يو کتاب وليکلي په زمانه کې دحکيم الامت کې چي اثنا عشره

دغه ۱۲ ډلي شعيه گان دايي ټول کافران کړل يو په دوي کې اسماعليه ډله ده هغه خپله شعيه گان فتوی دکفر باندې کوي ډير سخت گومراه دي

دعبدالماجد په نامه يو عالم په دغه کتاب سخت ردونه باندې وکړل چي تا کافران کړل داسي نه دي

حکيم الامت راولاړ سو دعبد الماجد جوابونه يي ورکړل چي دعبد الماجد خبري غلطې دي البته دعبد الشکور صاحب خبري يو څه صحيح دي خو دده په کتاب يي

تقریظ ونه کړي څه دیوبندیانو مبارکانو تقریظونه باندې وکړل خو حکیم الامت صاحب به ویل چې دوي به ورته وویل چې شعیه گان دغه خبره کوي دغه خبره کوي نو په دغه اساس کافر دي .

حکیم الامت صاحب به ورته ویل چې هغه څوک دغه خبره کوي هغه کافر دي په ټولو ولي فتوی د کفر کوي په دوي کې داسې سته چې ددغه عمل څخه بیزاره دي ښکښل نه کوي اوس څوک داضمانت کولای سي چې ټول دغه ښکښل کوي دامعلومات چاته کیږي

دجناب حضرت حاجي شيخ صاحب بيان

داسې طريقه مختاره کړئ اوس يو څوک ماته وايي چې شعیه گان دام المؤمنین په باب غلطې خبرې کوي دصحابه کرامو دصحابیت څخه منکر دي او داسې نور بس که دغه خبره چاکول هغه کافر دي او په هر شعیه داسې فتوی را ایستل چې کافر دي تریو حده محاله ده په دې باب کې زه دحکیم الامت تابعداري کوم.

دزیات تفصیل لپاره انعام الباري (ج ۱ / ص ۳۲۱ - ۳۳۴)

او بزایه علی هامش هندیه (ج ۶ / ص ۳۲۱ - ۳۲۶)

خو انعام الباري ډېر ښه تفصیل کړي عملي کفر هرې گونه کیږي ته وايي

اوس زموږ دزمانې بعضي حضرات ډیره عجله کوي د کفر په مسائلو کې مثلاً په تلیفون داسې زنگ یانعت ثبتول چې دالله الله ویل په کې وي یا درود په ثبتول چې قفل یې خلاصه وي دغه ته شرح دفعه الاکبر اونور کتابونه د کفر لفظ ورته وايي داټول کفر عمل مراد دي یعنې گونه کبیره که په غلط نیت یې داسې کړي وي

حتی په حرام کې یې نه راوړي

شامي ردالمحتار په (ج ۵ / ص ۳۰۶) تر احياء الاموات مخکې توري دي که استاذ شاگرد ته په والله اعلم تنبيه ددي ورکول چي درس خلاص سو نو مکروه تحريمي دي يعني دغه عمل گوناوې کبيره ده.

او که دعلم تفويض الله تعالى لره کوي دا خو بيا مستحسن کار دي پاملرنه: که کوم ځاي غلطي راغلي وي دهغه نسبت مالره دي کيداي سي چي زه به په هغه پوه سوي نه وم
دياد درس دکاپي کولو حق هيچاته هم ثابت نه دي فلهمذا اخذ وکړئ مننه

والسلام

فهرست

گنه	عنوان	صفحه	گنه	عنوان	صفحه
۱	دمرتب عرض	۲	۱۸	بحث دقاعو اعدو	۵۱
۲	اول فصل دفتوی لغوی اصطلاحی معنی	۵	۱۹	داولویت فتوی	۵۵
۳	اقسام دفتوی	۷	۲۰	مهمه	۵۸
۴	شرعی فتوی	۸	۲۱	اووم فصل په احادیثو کې داخلاف وجه	۶۱
۵	فقهی فتوی	۱۱	۲۲	دامامانو داخلاف وجه	۶۳
۶	جزئیہ فتوی	۱۱	۲۳	اتم فصل په کوم کتابونو فتوی نه ورکول کیږي	۶۸
۷	دوهم فصل طبقات الفقهاء	۱۲	۲۴	نهم فصل	۷۴
۸	المبحث الاول	۱۷	۲۵	دتیسیر قاعده	۷۶
۹	دریم فصل دتقلید اقسام	۳۰	۲۶	لسم فصل طبقات الکتب	۷۹
۱۰	دتقلید درجات	۳۱	۲۷	دهدای شریفی عادات	۸۰
۱۱	خلورم فصل طبقات الروایت	۳۷	۲۸	فتاوی عالمگیریه	۸۱
۱۲	مذهب شاه ولی الله صاحب	۳۹	۲۹	یوولسم فصل دری استفتاء وی	۸۵
۱۳	مذهب اللکنوی صاحب	۴۰	۳۰	دوولسم فصل فتح القدير	۸۷

۱۴	پينجھ فصل ترجيحات	۴۲	۳۱	علامه کاسانی رحمہ اللہ تعالیٰ	۸۷
۱۵	ترجيحات التزامی	۴۲	۳۲	سمرقندی، وشمس الائمہ السرخسی	۸۹
۱۶	شپڙم فصل ترجيحات صریحی	۴۷	۳۳	ديارلسم فصل دري ستر علماء	۹۱
۱۷	دری قاعدی	۴۹	۳۴	احمد بن احمد الطحطاوی	۹۵
۳۵	دبحر الرائق مصنف	۹۶	۵۳	دبنجو جماعت	۱۲۸
۳۶	خوارلسم فصل ابوالحسن القدری	۹۸	۵۴	تکربہ یی حاجی شیخ صاحب وباسی	۱۳۲
۳۷	الاحکام تغیر بالتغیر الزمان	۱۰۲	۵۵	مسئلة الظفر	۱۳۳
۳۸	عرف ۛه ته وای	۱۰۴	۵۶	بیعه چي مفضی منازعی ته کیری	۱۳۵
۳۹	دعرف او اجماع فرق	۱۰۸	۵۷	الاحکام تغیر بتغیر الضرورت	۱۳۷
۴۰	شرائط دتأثیر دعرف	۱۰۹	۵۸	دتعلیم مسئله	۱۳۸
۴۱	دعرف اقسام	۱۰۹	۵۹	تداوی په حرامو	۱۴۳
۴۲	اثر مرتب پر عرف	۱۱۰	۶۰	مسئله غبن فاحش	۱۴۵
۴۳	غیر کفوہ په دریوشیانوکی	۱۱۳	۶۱	ضرورت کوم شی مباح کوی	۱۴۶
۴۴	صحیح خبر	۱۱۶	۶۲	بیان الحاجت وسد الذرائع	۱۵۱
۴۵	دتريثل لپاره حيله	۱۱۷	۶۳	تحسينات	۱۵۴
۴۶	اصلي مقصد	۱۱۷	۶۴	خلاصه	۱۵۵

۴۷	که مقتضى عقد خلاف وی	۱۱۹	۶۵	دسد الذرائع اقسام	۱۵۸
۴۸	الثانى احكام تتغير بتغير العلة	۱۲۲	۶۶	دشرعى اقسام	۱۶۲
۴۹	دعلت او حکمت فرق	۱۲۲	۶۷	قواعد	۱۶۶
۵۰	حكم چاته منسوبی	۱۲۴	۶۸	تلافی او قضاء	۱۶۹
۵۱	قابل غور	۱۲۶	۶۹	په نوازلو کی فتوی	۱۷۲
۵۲	دعلت اقسام	۱۲۷	۷۰	اصول التکفیر	۱۷۸
۷۱	دوهم اصل	۱۸۰	۷۴	دوی خبری سخت ناروادی	۱۸۶
۷۲	اصول التکفیر ثانیا	۱۸۴	۷۵	قادیانیاں	۱۹۰
۷۳	پرویزیاں	۱۹۲	۷۶	حضرت حاجی شیخ صاحب بیان	۱۹۳

چاپ یی ازاددی

ان شاء الله تعالی دسراجی درسونه به هم ډیر زر خپاره سی
د دعا درخواست دي !

تاریخ: ۰۹/۰۸/۱۴۴۴ هـ ق مطابق ۱۰/۱۲/۱۴۰۱ هـ ق ساعت ۹:۳۰ بعد ظهر دقیقی ورځ چهارشنبه

